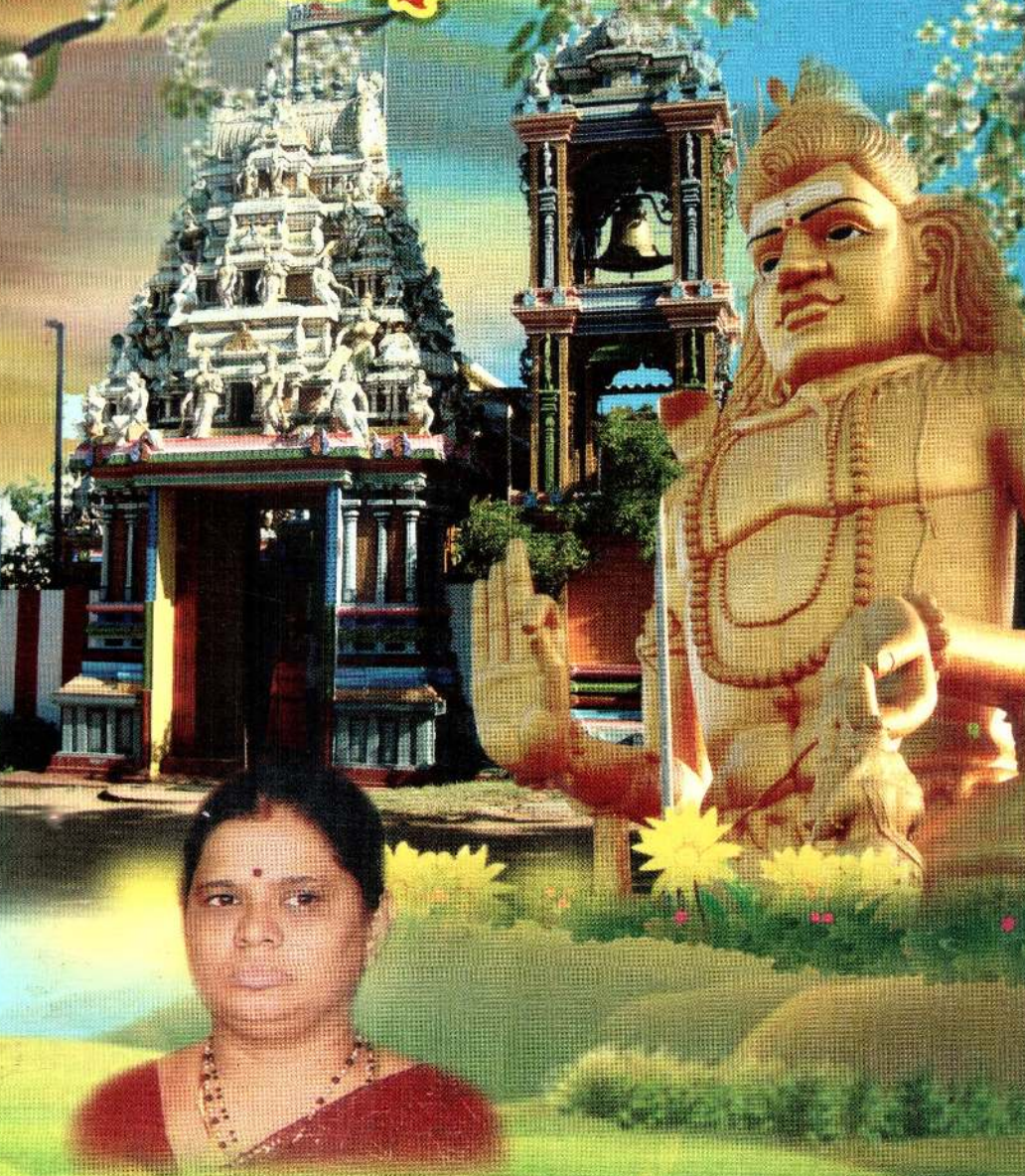

உ
சிவமயம்

வைதீக் நாதர்

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அனுராதபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், இல.69 ஏ, கஸ்கிஸன் வீதி,
திருகோணமலையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அவர்

தருமத.வைதேக சீவசெந்தநாதன்

அவர்களின் சிவபதம்பேறு குறித்த

நினைவு வெளியீடு

2012

சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அனுராதபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், இல.69 ஏ,
கஸ்கிஸன் வீதி, திருகோணமலையை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி.வைதேகி சிவசெந்திநாதன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு வெளியீடு

2012

சமர்ப்பணம்

எமது குடும்பத்தின் குல தெய்வமாகத்
திகழ்ந்து எம்மையெல்லாம் அன்போடும்,
பாசத்தோடும் பண்பு நிலை தவறு
வளர்த்தெடுத்த நல்வழியில் வாழ வழிகாட்டி
அறிவுட்டிய அன்புத் தெய்வமே! இந் நினைவு
மலரினை உங்களது பெற்றபாதமதில்
கண்ணீர் மல்க சமர்ப்பணம் செய்து
வணங்குகின்றோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

உ.
சிவமயம்

அன்னை மடியில்
09 - 10 - 1974

அமரர்

ஆண்டவன் அடியில்
12 - 08 - 2012

திருமதி. வைதேகி சிவசெந்திநாதன்

அவர்கள்

தீதீ நீர்நாய வெண்பா

நந்தன வருஷமானதோர் நளினமுறு ஆடித்திங்கள்
சிந்தைகொளா அபரபக்க தசமியதில் - அந்தரமாய்
நிறைபழித்த கற்புடையாள் வைதேகி யாக்கைவிட்டு
இறையடியில் சங்கமித்த நாள்.

ஜோத்திரப் பாக்கள்

வ்நாயகர் துத்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடி கொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளிநன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி எல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தருவாசகம்

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப் பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பானை ஏத்தாதே
தூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

தருவ்சைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே
உணர்வுதூழ் கடந்த தோருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந்தேனே
அளிவளருள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலமாட ரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

தருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டியபின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றாம்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழிருக்க என்றார்.

தரும்புகழ்

அகரமும் ஆகி அதிபனும் ஆகி	
அதிகமும் ஆகி	அகம் ஆகி
அயனென வாகி அரியென வாகி	
அரனென வாகி	அவர்மேலாய்
இகரமும் ஆகி எவைகளும் ஆகி	
இனிமையும் ஆகி	வருவோனே
இருநிலம் மீதில் எரியனும் வாழ	
எனதுமுன் ஓடி	வரவேணும்
மகபதி ஆகி மருவும் வலாரி	
மகிழ்க்கரி கூரும்	வடிவோனே
வனமுறை வேடன் அருளிய பூஜை	
மகிழ்க்திற்காமம்	உறையோனே
செககண சேகு தகுதிமிதோதி	
திமி என ஆடும்	மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர் சோலை	
மலைமிசை மேவு	பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரம்பான் பிள்ளையார் துதி

ஒற்றைமருப்பானே ஓங்காரத்துட் பொருளே
கற்றோர் மனமுறையும் கரம்பான் பிள்ளையாரே
உற்றவினை களைந்து தற்பரனாம் உமைபங்கள்
பொற் கமலச் சேவடியில் சேர்த்தருள்வாய் ஐங்கரனே!

ஆஷடி விநாயகர் துதி

ஞாலம் புரக்கும் ஞானமருள் போதகனே
சீலந்தானுனைச் சிந்தையில் கொண்டுநாம்
காலந்தோறும் வந்தனை செய்திட்டோம்
ஆலமர் செல்வன் இணையடி சேர்ப்பிப்பாயே.

உப்புவுளி சின்னத்தொடுவாய் பிள்ளையார் துதி

வாரணமுகத்தாய் போற்றி
வானவர் தலைவா போற்றி
பாரதம் எழுதுதற்காய்
மருப்பினை ஓடித்தாய் போற்றி
நாரணன் மருகா போற்றி
நானிலங் காப்பாய் போற்றி
தாரணி மௌலி ஈசன்
தான் மலர் சேர்ப்பிப்பாயே!

திருகோணமலை திருக்கோணேஸ்வரர் துதி

முன்னொருநாள் இராவணனார் பெயர்க்க எண்ணி
பேதுற்றான் பெருங்கருணை பெற்றுமுய்தான்
பின்னொருநாள் சம்பந்தர் பரவல் செய்தான்
அன்னவனே ஆழிதழ்வெற்பின் கண்ணே
மன்னவருந் தொழுதேத்த மாதினோடு
மாந்தர்வினை தீர்த்தருளும் கோணநாதா
மின்னிடையாள் மாயாப்பிறவி நீத்தான்
மலர்ப்பதத்தில் அமைதிபெற அருளுவாயே.

அனூராதபுரம் கதிரேசன் ஆலய துதி

செந்தமிழ் புலவர் போற்றும் கதிர்வடி வேலோய் போற்றி
சிந்தையில் குடிகொண்டருளும் சிவகுருநாத போற்றி
வந்தனை செய்த பேறாய் முந்திய வினைகள் தீர்த்து
கந்தவேள் குமரா நீயும் பரகதி நல்குவாயே.

திருகோணமலை பத்திரகாளியம்மன் துதி

கத்துகடற் கரையமர்ந்து காத்தருளும் பொங்கியருள்
பத்திரகாளியம்மா பழவினைகள் மாழ்விப்பாய்
நித்தமுந்தன் சேவடியை வந்தித்த வைதேகி
முத்திநிலை சேர முன்வந்தருளுவாயே!

மந்திகை கண்ணகை அம்மன் துதி

அணிமணிச் சிலம்பு தாங்கி மந்திகைப் பதியை மேவி
அணிமணி மன்னன் கோயில் அறந்தனை யுரைத்ததாயே
பணி கொள்ளும் வகையினாலே பரவினோம் பக்தியோடு
பிணியெனும் வினைகள் தீர்த்து பிஞ்ஞுகள் உலகஞ் சேர்ப்பாய்.

பிலாவடி வைரவர் துதி

அந்தமில் சோதியன்னான் வடிவினாய் அவதரித்தே
பந்தமாம் பாசமெல்லாம் பாறிடச் செய்யும் பரனே
குந்தகம் வருமுன் காக்கும் கபாலனே! தஞ்சமென்றோம்
வந்தனை செய்த பேறாய் வரமளித் தருளுவாயே.

காபாமரை பைரவர் துதி

பங்கயத்தோன் அகந்தையினை அடக்கியன்று
இங்கமர்ந்தே இகமதனைப் புரந்தாயின்று
செய்கனலோய்! நினதடியே போற்றி செய்தோம்
சங்கரனார் தான் சேர கிருபை தாராய்.

மருதடி வையிரவர் துதி

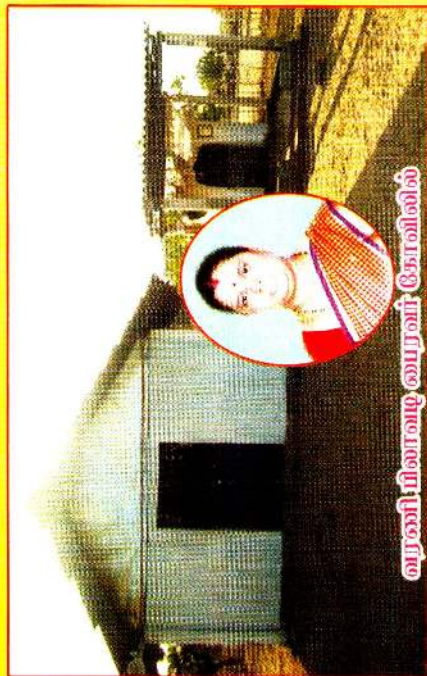
வானுறு அயன்மாலறியா மருதடிப்பதியில் வைகும்
பானுறு சுடரோய்! உந்தன் சேவடி போற்றுகின்றோம்
தேனலர் குழலாள் வினைகள் தேய்வுறச் செய்துந்தன்
கானுறு மலர்ப்பதத்தில் கலந்திடச் செய்குவாயே.

அமரர். திருமதி. வைதேகி சிவசெந்திநாதன் அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

இலங்கைத்தீவின் வடமத்தியில் அமைந்துள்ள அனுராதபுரம் கதிரேசன் ஆலயத்தில் பிரதமகுருக்களாக இருந்து வந்த சிவஸ்ரீ.பொ.இ.நடராஜக்குருக்கள் இராஜேஸ்வரி தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகளான பாலமகேஸ்வரிக்கும், திரியாயைச் சேர்ந்த விஸ்வலிங்கம் சின்னப்பஜயர் தம்பதிகளின் சிரேஸ்புத்திரன் திரு.விஸ்வலிங்கத்திற்கும் ஏக புத்திரியாக 1974.10.09 ஆம் திகதி அனுராதபுரத்தில் அமரர் வைதேகி பூமியில் வந்துதித்தார். பின்பு நாட்டு தழ்நிலை காரணமாக திருகோணமலை கலைமகள் பாலர் பாடசாலையில் பாலர் கல்வியைத் தொடங்கிய எமது குலவிளக்காம் வைதேகி பின்பு திருகோணமலை சண்முகா இந்துமகளிர் கல்லூரியில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இத்தருணத்தில் தனது அன்புச் சகோதரனாக திரு.வைகுந்தனையும் கொண்ட இவர் சில காலம் கோப்பாய் நாவலர் வித்தியாலயம் மற்றும் கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். பின்பு க.பொ.த. சாதாரண, உயர்தர கல்வியை திருகோணமலை சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியில் தொடர்ந்த அவர் 1996 ஆம் ஆண்டில் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகமாணி மாணவராக சேர்ந்தார். 1997ஆம் ஆண்டில் பொது எழுவினைத் தேர்வில் சித்திபெற்று, வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் பிரதி நில அளவையாளர் நாயகத் திணைக்கழகத்தில் முகாமைத்துவ உதவியாளராக கடமையாற்றினார். தனது கடமையில் சிறந்து விளங்கியதுடன் 2001ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 29ம் திகதி குருக்கன்குடியிருப்பு வரணியைச் சேர்ந்த தம்பிப்பிள்ளை சின்னாச்சிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் கனிஸ்ட புத்திரன் திரு.சிவசெந்திநாதனுடன் திருமணபந்தத்தில் இணைந்து திருகோணமலையில் இல்லறவாழ்வில் நலமாக வாழ்ந்துவரும்

வைகேசிகியின் இறுதி நாட்களில்

வழிநிலை வழி காட்டில்

நல்லாய்-கந்தசுவாமி கோவில்

தருமலை பந்திராமி கோவில்

வேளையில் அன்னாரின் சித்தத்தால் அவரது கணவர் கணக்காள ராக நியமனம் பெற்றார். இல்லறம் செய்த நல்லறப் பேறால் 2003.11.11 ஆம் திகதி அபராயுதன் என்ற நாமம் கொண்ட புத்திரனையும் 2005.11.02 ஆம் திகதி அபர்ணியா என்ற நாமம் கொண்ட புத்திரியையும் பெற்றெடுத்தார். பிள்ளைகளுக்கு பாசத்துடன் கல்வியையும் ஊட்டி வளர்த்து வந்தார். பிள்ளைகளின் கல்வியில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திய அன்னார் அவர்களின் உயர்ச்சிக்கு தொடர்ந்தும் பாடுபட்டு வந்தார்.

2012.08.10 ஆம் திகதி திருகோணமலையில் இருந்து குடும்பத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து அன்னார் 11.08.2012 இல் நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் தங்கமயில் திருவிழாவையும் கண்டு களித்தார். மறுநாள் 12.08.2012 தனது கணவரின் ஊரான வரணிக்கு போய் அங்கும் குலதெய்வமான வைரவரை வணங்கிவிட்டு உறவினர்களுடன் உறவாடி உண்டு மகிழ்ந்து மாலை வேளை மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தனது குடும்பத்தாருடன் மோட்டார் சைக்கிளில் பயணிக்கும்போது புத்தூர் வீதியில் எதிர்பாராத வாகன விபத்தினால் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தார். பூதவுடல் நீத்துப் புகழுடம்பு எய்திய அன்னார் என்றும் இறைவன் திருவடிக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பதோடு அனைவரது நெஞ்சங்களிலும் நின்று நிழலாடுவார்.

ஆலய வழிபாடு

முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை வழிபடுஞ் சமயம் சைவசமயம் எனப்படும். சிவபெருமானை வழிபடுபவர்கள் சைவ சமயிகள் எனப்படுவர். சைவ சமயிகளுக்கு ஆலய வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாதது. சிவபெருமான் எழுந்தருளி அருள் புரியும் இடம்கோயில் எனப்படும்.

இத்தகைய கோயில்களுக்கு நாள்தோறுஞ் சென்று முறைப்படி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். செல்ல முடியாதவர்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில். வேறு விரத நாட்களிலு மாவது தவறாது சென்று தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, பிரதோஷம், பூரணை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சூரிய கிரகணம், சந்திர கிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகர் சதுர்த்தி, கந்தசஷ்டி என்பன ஆலய தரிசனத்திற்குரிய சிறப்பான புண்ணிய காலங்களாகும்.

கோயில் பரிசுத்தமான இடம்

ஆதலால் அங்கு செல்வோர் தம் உடலையும், உள்ளத்தையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். உடலிலுள்ள அழுக்கு உள்ளத்தையும் அழுக்காக்குவதோடு ஆலயத்தின் புனிதத்தையுங் கெடுக்கும். ஆசௌசம் உடையவரும், அசுத்தமான பொருளை தீண்டியவரும், நீராடாதவரும், ஆசாரமில்லாதவர்களாவர். ஆகையால் இவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே செல்லுதல் ஆகாது.

திருக்கோயில் வழிபாட்டுமுறை

கோயிலுக்குச் செல்வோர் உணவு கொள்ளுமுன்னரே நீராடி, தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளைத் தரித்து, விபூதியும் உருத்திராக்கமும் அணிந்து, சந்தியாவந்தனம் முதலியன முடித்துச் சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்ல வேண்டும்.

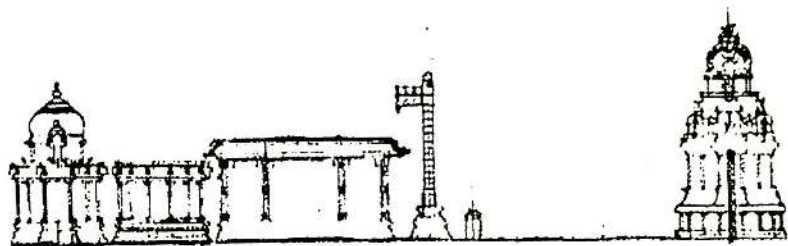
திருக்கோயிலைச் சமீபித்ததும் கை கால் கழுவி, ஆசமனம் பண்ணி தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை தரிசித்து வணங்கி, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே செல்லுதல் வேண்டும். அங்கே கொடித்தம்பத்தையும் பலிபீடத்தையும் நந்தி தேவரையும் வணங்கிக் கொடித்தம்பத்திற்கு இப்பால் ஆண்கள் அட்டாங்க வணக்கமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க வணக்கமும் செய்தல் வேண்டும். அட்டாங்கவணக்கமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதலாகும். இங்ஙனம் வணங்கும்போது பூமியிலே சிரசை வைத்து மார்பு பூமியிற்படும்படி வலக்கையை முன்னும், இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டி பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி, வலக்காதை முன்னும், இடக்காதைப் பின்னும் பொருந்தச் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சாங்க வணக்கமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு என்னும் ஐந்து உறுப்புகளும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதலாகும். இவை தவிர, திரியாங்க வணக்கமும் செய்யப்படுதல் உண்டு. திரியாங்க வணக்கமாவது சிரசிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்குதலாம். இது ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் உரியது. இவ்வணக்கங்களும். வீதி வலம் வருதலும் ஒருதரமேனும், இருதரமேனும் செய்தல் குற்றமாம். மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் ஏழுதரமாயினும் ஒன்பது தரமாயினும் பன்னிரண்டு தரமாயினும் செய்தல் வேண்டும்.

கொடித்தம்பத்திற்கு இப்பால் வணங்கிய பின் இரண்டு கைகளையும் குவித்துத் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, கால்களை மெல்ல மெல்ல வைத்துக் குறைந்தது மூன்று தரமாயினும். கூடியது இருபத்தொருதரமாயினும் வீதிவலம் வருதல் வேண்டும். அங்ஙனம் வந்து மீண்டும் சந்திதியிலே வணங்குதல் வேண்டும். ஆலயத்திலுள்ள மூர்த்திகளை வணங்குங்கால் முன்பு துவாரபாலகரை வணங்கிப் பின்பு திருநந்திதேவரை வணங்கி,

“பகவானே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு அனுமதி தந்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு உள்ளே போய், முன் விக்கினேசுவரரைத் தரிசித்தல் வேண்டும். பின் சிவலிங்கப்பெருமான் சந்நிதியையும் உமாதேவியார் சந்நிதியையும் அடைந்து அர்ச்சனை செய்வித்து விபூதி வாங்கித் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் முறையே சபாபதி (நடராசர்), தட்சணா மூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலியோரையும் சமயகுரவர் நால்வரையும் வணங்குதல் வேண்டும். வணங்கும்போது இரண்டு கைகளையும் மார்பிலேனும், சிரசிலேனும் குவித்துக்கொண்டு தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற திருமுறைகளை மனங்கசிந்துருகி ஓதுதல் வேண்டும். விக்கினேசுவரரைத் தரிசிக்கும் போது முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்றுமுறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும், இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்றுமுறை தாழ்ந்து எழுந்து கும்பிடுதல் வேண்டும். இப்படிக் குட்டுவதனால் அவ்விடங்களிலுள்ள நரம்புகளில் அமிர்தம் சுரப்பதாகவும், தாழ்ந்தெழுந்தினால் அவ்வமிர்தம் உடல் முழுவதும் செல்வதாகவும் பெரியோர் கூறுவர். இவ்வணக்கம் தோப்புக்கர்ணம் அல்லது தோப்புக்கர்ணம் என வழங்கும்.

இறுதியாகச் சண்டேசுவரரைத் தரிசித்துக் கும்பிட்டுத் தோத்திரஞ் செய்து மூன்றுமுறை கைகொட்டிச் சிவதரிசன பலனைத் தந்தருளுமாறு பிரார்த்தித்து வலப்பக்கமாக வந்து சிவசந்நிதியை அடைந்து, இடபதேவருடைய கொம்பின் நடுவாகச் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துப் பலிபீடத்திற்கு இப்பால் மும்முறை வணக்கஞ்செய்து எழுந்து, அமைதியான ஓரிடத்தில் இருந்து திருவைந்தெழுந்து இயன்றமட்டும் உருச்செயித்துக் கொண்டு சிவசிந்தனையோடு அமைதியாக வீட்டிற்குச் செல்லுதல் வேண்டும்.

திருக்கோயில் அமைப்பு

கோயிலின் கருவறை	-	தலை
அர்த்தமண்டபம்	-	கழுத்து
மகாமண்டபம்	-	மார்பு
நிருத்தமண்டபம்	-	தொடை
யாகசாலை	-	நாபி
கொடிமரம், வாகனம், பலிபீடம்	-	ஆண்குறியாகவும்
கோபுரம்	-	பாதமும் இடைவெளியும்.

வணக்க முறைகள்

வணங்குதல் வடமொழியில் நமஸ்காரம் என்று அழைக்கப்படும். ஒருவருக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்கு, பணிவைக் காட்டுவதற்கு வணங்குதல் மிக முக்கியமாகும். இறைவன் சந்நிதானத்தில் கொடித் தம்பத்திற்கு முன்பாக விழுந்து வணங்குதல் வேண்டும். இது ஐந்து வகைப்படும்.

- ஏகாங்கம் - தலையை மட்டும் தாழ்ந்து பணிந்து வணங்குதல், பெரியவர்களைக் கண்டால் இவ் ஏகாங்க வணக்கமே செய்ய வேண்டும்.
- துவியாங்கம் - சிரசில் (தலையில்) வலக்கையை மட்டும் வைத்து வணங்குதல் (இது காவல்துறையில் சலூட் அடிப்பதை குறிக்கும்)
- திரியாங்கம் - சிரசில் இருகைகளையும் குவித்து வணங்குதல், கோபுரத்தைக் கண்டதும் இவ் வணக்கம் செய்யவேண்டும் (இம் மூன்றும் இருபாலரும் செய்யலாம்)
- பஞ்சாங்கம் - தலை, இருகை, இரு முழந்தாள் எனும் ஐந்து உறுப்புகள் நிலத்தில் பொருந்த வணங்குதல் (இது பெண்கள் மட்டும் செய்ய வேண்டும்)
- அஷ்டாங்கம் - தலை, இருகை, இருசெவி, இருபுயம், மோவாய் எனும் எட்டு அங்கங்கள் பொருந்த வணங்குதல் (இது ஆண்களுக்கு மட்டும் உரியது)
-

இவற்றில் பஞ்சாங்க வணக்கமும், அட்டாங்க வணக்கமும், விரும்பத்தக்கது. வணங்கும்போது மேற்கு அல்லது தெற்கில் கால் களை நீட்ட வேண்டும். சங்கிராந்தி, பிற்பகல், சூரியகிரகண நாளில் மேற்கில் கால்களை நீட்டுதல் கூடாது. கொடிமரத்தை கடந்து உள்ளே சென்றதும் எந்த கிடத்திலும் விழுந்து வணங்குதல் கூடாது.

மும்மூர்த்திகளுக்கு சிரசின் மேல் 12 அங்குலம் உயர்த்தியும், ஏனைய தெய்வங்களுக்கு சிரசின்மேல் கூப்பியும் வணங்குதல் வேண்டும்.

பகல் 12 மணிக்கு மேல் சூரியன் மறைவதற்கு முன் அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யலாகாது.

பிரதட்சணபலன்

விநாயகருக்கு	- ஒரு முறை
சிவனுக்கு	- மூன்று முறை
சூரியனுக்கு	- இரண்டு முறை
அம்பாள்	- நான்கு முறை
ஏனைய தெய்வங்களுக்கு	- மூன்று முறை

ஆலயத்தை வலம் வருதலால் ஏற்படும் பலன்கள்

மூன்றுமுறை	- விரும்பிய காரியம் நடைபெறும்
ஐந்து முறை	- காரிய வெற்றி
ஏழு முறை	- நல்லகுணம், எண்ணம், அமைதி
ஒன்பது முறை	- ஆயுள் விருத்தி உண்டாகும்
பன்னிரண்டு முறை	- உடல் வலிமை

ஆண்கள் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யலாம். பெண்கள் அடிமேல் அடிவைத்து அடிப்பிரதட்சணம் செய்யலாம். வண்கள் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யக்கூடாது. ஆண்கள் முட்டுக்காலில் நின்று வணங்குதல் கூடாது.

ஆலயத்தை வலம் வரும் நேரம் - பலன்கள்

காலையில் வலம் - வருதல்	- நோய் நீக்கம் (முற்பிறவியில் செய்த பாவம் நீங்கும்)
பகல்	- வேண்டிய வரம், தனம்பெருகும். (இரு பிறவிகளில் செய்த பாவம் நீங்கும்)
மாலை	- பாவ நீக்கம் (இப்பிறவியில் செய்த பாவம்)
அர்த்த சாமம்	- மோட்சம், வீடு பேறு என்பவற்றைத் தரும்.

ஆறுகாலப் பூசைகளும் பலன்களும்.

உஷ்த்தகாலம் (அதிகாலை)	- ஆண், பெண், பிள்ளைகள் இவர்களுக்கு நன்மை
பிராதக்காலம் (காலை)	- சுப, ஹோமாத்வி விருத்தி
மாத்யான்னிகம் (உச்சி)	- அரசன், நாடு வளர்ச்சி
சாயங்காலம் (மாலை)	- பயிர்த் தொழிலின் அபிவிருத்தி
பிற்பகல்	- அரசுக்கர்கள் அழிவு
அர்த்த சாமம் (இரவு)	- கால் நடைகளின் அபிவிருத்தி

அபிஷேக பலன்

தைலாபிஷேகம் (எண்ணை)	-	சுகம் கொடுக்கும்
மாப்பொடி	-	கடனைப் போக்கும்
நெல்லி முள்ளிப்பொடி	-	வியாதியைப் போக்கும்
மஞ்சள் பொடி	-	வசீகரணம் உண்டாகும்
ஜலதிரவியம்	-	சௌபாக்கியம் தரும்
பஞ்சகவ்யம்	-	தூய்மை உண்டாகும்
பஞ்சாமிர்தம்	-	புஷ்டி அளிக்கும்
நெய்	-	வெற்றியைத் தரும், மோசம் கிடைக்கும்
பால்	-	ஆயுள் பெருக்கும்
தயிர்	-	மக்கட்பேறு அளிக்கும்
தேன்	-	சுகமளிக்கும்
கரும்புச்சாறு	-	பிணி நீங்கும்.
சர்க்கரை	-	பகையை அழிக்கும்
வாழைப்பழம்	-	பயிரை வளர்க்கும்
மாம்பழம்	-	சந்தானத்தை அளிக்கும்
மாதுளை	-	கோபத்தை நீக்கும்
நாரத்தை	-	நேர்மை அளிக்கும்
எலுமிச்சை	-	யமபயத்தை அழிக்கும்
அன்னம்	-	சாம்ராஜ்யம் தரும்
இளநீர்	-	போகம் அளிக்கும்
அன்னாபிஷேகம்	-	சாம்ராஜ்யமளிக்கும்
சந்தனம்	-	செல்வத்தை அளிக்கும்
கும்பம்	-	மோட்சம்
பத்ரோதகம்	-	பயத்தை நீக்கும்
சங்குஜலம்	-	வெற்றி
சஹஸ்ரதாரை	-	செழிப்பு

ஷோடசோப சாரம் பலன்கள்

ஆவாஹனம்	-	இறைவனை அழைத்தல்
ஆசனம்	-	இருக்கை கொடுத்தல்
பாத்யம்	-	திருவடிகளைக் கழுவுநீர் கொடுத்தல்

அர்க்யம்	-	மரியாதையைக் காட்ட நீர் கொடுத்தல்
ஆசமனம்	-	அருந்த நீர் கொடுத்தல்
மதுவர்க்கம்	-	பால் பழம் கொடுத்தல்
ஸ்நானம்	-	நீராடல் (அபிஷேகம்)
வஸ்திரம்	-	உடை கொடுத்தல்
யஞ்ஞோபவீதம்	-	பூணூல் போடுதல்
கந்தம்	-	வாசனைத் திரவியமளித்தல்
புஷ்பம்	-	மலர் தூர்த்துதல்
தூபம்	-	சாம்பராணி காட்டுதல்
தீபம்	-	விளக்கு ஒளி காட்டுதல்
நைவேத்தியம்	-	நிவேதனம்
தாம்பூலம்	-	வெற்றிலை பாக்கு தருதல்
நீராஞ்சனம்	-	கற்பூரம் காட்டுதல்

நைவேத்தியங்களும் பலன்களும்

சர்க்கரைப் பொங்கல்	-	செல்வம் பெருகும்
பருப்புப் பொங்கல்	-	காரியசித்தி
புளி அன்னம்	-	வியாதி நிவர்த்தி
தேங்காய் அன்னம்	-	லக்ஷ்மீகரம் (செல்வம் பெருகும்)
எலுமிச்சம்பழம் அன்னம்-	-	ரோகநாசம் (துன்பம் போகும்)
மிளகுச்சம்பா	-	வியாதி நிவர்த்தி (நோய் நீக்கம்)
கற்கண்டு அன்னம்	-	மங்களம் உண்டாகும்
பாயாசம்	-	தான்ய விருத்தி (பயிர் செழிப்பு)
வடை	-	ஆரோக்கியம், சரீரபலம்.
தயிர் அன்னம்	-	வியாதி நீக்கம்
பக்ஷணங்கள்	-	துன்பம் போகும்
பானகம்	-	காரியசித்தி
பால் அன்னம்	-	ராஜபோகம்.

தீபஷோடசோபசாரமும் பலன்களும்

தூபம்	-	உற்சாகத்தை தரும்
ஏகதீபம்	-	விழிப்பைத் தரும்
அலங்காரதீபம்	-	சாம்ராஜ்யத்தைத் தரும்
நாகதீபம்	-	லோகாதிபத்யம் தரும்

விருஷபதீபம்	-	அரசை அளிக்கும்
புருஷாமிருகதீபம்	-	அரச சித்திகள்
சூலதீபம்	-	வயிற்றுவலி நீங்கும்
ஆமைதீபம்	-	நீர்க்கண்டத்தைத் தடுக்கும்
கஜதீபம்	-	ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்கும்
சிம்மதீபம்	-	ஆயுளைக் கொடுக்கும்
வியாக்ரதீபம் (புலி)	-	விலங்குகளிடத்தில் பயத்தைப் போக்கும்
கொடித்தீபம்	-	மங்கலத்தை தரும்
மபூரதீபம் (மயில்)	-	புத்திரப்பேறு அளிக்கும்
பஞ்ச தட்டுடன் பூர்ணகும்பம்	-	சாம்ராஜ்யமளிக்கும்
நசுடித்திர தீபம்	-	பாதுகாப்பு அதிபத்தியம் அளிக்கும்
மேருதீபம்	-	எல்லா நாட்டிலும் செல்வாக்களிக்கும்

தீபாராதனை இறைவனின் திருவிடி முதல் நெற்றிவரை, திருக்கண்வரை நாடிவரை, என வலமாக மூன்று முறை காட்டப்பட வேண்டும்.

முதலாவது சுற்று	-	உலகநன்மைக்காகவும்
இரண்டாவது சுற்று	-	கிராமநன்மைக்காகவும்
மூன்றாவது சுற்று	-	வீட்டு நன்மைக்காகவும் காட்டப்படும்.

இவற்றைத் தரிசிப்பதால் மனிதர்களுக்கு ஆயுள், செல்வம், மக்கட்பேறு உண்டாகின்றன.

ஹோமப்பொருட்களும் பலன்களும்

பலாசு	-	மக்கள் விருத்தி
கருங்காலி	-	வெற்றி
அரசு	-	செல்வம்
அத்தி	-	இன்பம்
சந்தனக்கட்டை	-	அமைதி
எள்	-	மத்தி
உழுந்து	-	பசுவிருத்தி
நெற்பொறி	-	சௌபாக்கியம்

பயறு	-	ஆயுள் விருத்தி
நெல்	-	ராஜவசியம்
வன்னி	-	வசியம்
ஆல்	-	ஆரோக்கியம்
வில்வம்	-	ஆரோக்கியம்
நாயுருவி	-	வீரலட்சுமி
தர்ப்பை	-	மோட்சம்
வெள்ளெருக்கு	-	துன்பம் போகும்
தேங்காய்	-	சர்வசித்தி
மா	-	ஐஸ்வர்யம்
நெய்	-	துன்பம் போகும்
எருக்கு	-	சௌபாக்கியம்
அறுகு	-	வீரம்
முருக்கு	-	கடாட்சம்.

நவக்கிரகங்கள்	நிவேதனம்	தானியம்	நிறம்
சூரியன்	சர்க்கரைப்பொங்கல்	கோதுமை	சிவப்பு
சந்திரன்	பால்பாயாசம்	நெல்	வெள்ளை
செவ்வாய்	பொங்கல்	துவரை	சிவப்பு
புதன்	புளியோதரை	பயறு	பச்சை
வியாழன்	தயிர்சாதம்	கடலை	மஞ்சள்
வெள்ளி	நெய்ப்பொங்கல்	மொச்சை	வெள்ளை
சனி	எள்ளுச்சாதம்	எள்	கறுப்பு
ராகு	உழுந்துச்சாதம்	உழுந்து	நீலம்
கேது	சித்ரான்னம்	கொள்ளு	பலவர்ணம்

கடவுள்	பூசைக்குரிய பூக்கள்
விநாயகர்	- அறுகு, சண்பகம், பாதிரி, சூரியகாந்தி, வன்னி
சிவன்	- கொன்றை, வில்வம், தும்பை, சங்குப்பூ, செம்பருத்தி
விஷ்ணு	- துளசி, மாதவி, குருந்து, வாகை, மத்யாணி, கருங்கால் கொன்றை, முருக்கு, அலரி, செம்பரத்தை, செந்திலகம், மருக்கொழுந்து.

பிரமன்	-	அலரி
முருகன்	-	வெட்சி, கடம்பு, முல்லை, குறிஞ்சி, மல்லிகை, காந்தள்.
சூரியன்	-	தாமரை
உமா	-	நீலோத்பலம், தாமரை, சூரியகாந்தி, செம்பவளமல்லி, நந்தியாவர்த்தை
இலக்குமி	-	நெய்தல், செந்தாமரை
சரஸ்வதி	-	வெண்தாமரை
வரலட்சுமி	-	ஐந்துமடல்கொண்ட தாழம்பூ
துர்க்கை	-	செவ்வெருக்கு சிவப்பு, அரலி, கொன்றைமலர்.
அக்னி	-	வன்னி.

நவக்கிரகங்கள் பூசைக்குரிய பூக்கள்

சூரியன்	-	செந்தாமரை
சந்திரன்	-	வெள்ளரலி
செவ்வாய்	-	செண்பகம்
புதன்	-	வெண்காந்தள்
வியாழன்	-	முல்லை
வெள்ளி	-	வெண்தாமரை
சனி	-	கருங்குவளை
ராகு	-	மந்தாரை
கேது	-	செவ்வல்லி

கடவுளுக்கு ஆகாத பூக்கள்

விநாயகர்	-	துளசி
சிவன்	-	தாழம்பூ
விஷ்ணு	-	அட்சதை (எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ)
வைரவர்	-	நந்தியாவர்த்தம், மல்லிகை
சூரியன்	-	வில்வம்
உமா	-	நெல்லி
துர்க்கை	-	அறுகு
இலட்சுமி	-	தும்பைப்பூ
சரஸ்வதி	-	பவளம்

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மல்லிகை, முல்லை, கருங்குவளை முதலிய பூக்களையும் உக்கிரமான தெய்வங்களுக்கு செந்நிறப் பூக்களையும் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தலாம்.

கடவுள் வழியாடும் பலன்களும்

விநாயகர்	- தடைகள் நீங்க
மகா இலட்சுமி, வர இலட்சுமி	- செல்வம்
தட்சணாமூர்த்தி	- நோய் தீர
சுப்பிரமணியர், செவ்வாய்க்கிரகம்	- வீடு, நிலம் பெற
உருத்திரன்	- அயுள் ஆரோக்கியம் பெற
ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி	- மனவலிமை, உடல்வலிமை பெற

சந்தான இலட்சுமி	
சந்தான கிருஷ்ணர்	- புத்திர பக்தியும் பெற
ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவி	- கல்வி சிறக்க
ஸ்ரீ கஜஇலட்சுமி	- புதிய தொழில் தொடங்க
தான்ய இலட்சுமி	- விவசாயம் தழைக்க
ஸ்ரீ அன்னபூரணி	- உணவு கஷ்டம் நீங்க
திருச்செந்தூர் முருகன்	- பகைவர் தொல்லை நீங்க
ஸ்ரீ முத்துமாரி	- திருஷ்டி விலக

கும்ப தத்துவம்

குடம்	- தசை	
அதனுள் உள்ள நீர்	- குருதி	
அதனுள் உள்ள இரத்தினங்கள்	- எலும்புகள்	
குடத்தை சுற்றியுள்ள நூல்	- நாடிகள்	
செபிக்கப்படும் மந்திரம்	- உயிர்	
கூர்ச்சம்	- தலைமுடி	
மாவிலை	- சடை	
தேங்காய்	- தலை	
வஸ்திரம்	- தோல்என்பவற்றைக் குறிக்கும்	

கற்பூர ஆராத்தியின் தத்துவம்

பூஜை முடிவில் கற்பூர தீபம் காட்டுவது வழக்கம். இறைவனுக்கு கற்பூர ஆராத்தி எடுக்கும் போது கற்பூரம் எரிந்த பின்பு சாம்பலோ, தூசியோ வேறு எதுவுமே மிச்சம் இருப்பதில்லை. கற்பூரம் தன் வாசனையை ஞானத் தீயில் இட்டு எதுவும் மீதம் இல்லாத நிலையில் தெய்வத்தை அடைகின்றது. கற்பூர தீபம் ஏற்றிக் காட்டுகையில் இறையருள் உலகத்தில் இருக்கும். அது எரிந்து சாம்பலாவது போல ஆண்டவனுடைய ஜோதியில் ஆன்மா கரைந்து ஒன்றுபட வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

மணி அடிப்பதன் தத்துவம்

ஆலயத்தில் பூஜையின் போது வெளிப்பிரகாரத்தில் பெரிய மணி (கண்டாமணி) ஒலிக்கும். பூஜை நடைபெறும் போதும் சிவாச்சாரியாரின் இடதுகையில் உள்ள மணி ஒலிக்கும். இவை அசுரர்களை நீக்கி தேவர்களை அழைப்பதற்காகவே அடிக்கப் படுகின்றன.

கைமணியின் மேற்பகுதியில்	-	இடபம்	
நாக்கு	-	சரஸ்வதி	
தண்டு	-	சூரியன்	
நாதம்	-	ஈஸ்வரன்	
மணியின் அதிதேவதை	-	வாகதேவன்	
நான்கு கால்கள் (பக்கங்கள்)	-	இருக்கு, யசூர், சாமம், அதர்வம்	

நைவேத்திய தத்துவம்

இறைவன் அருளால் கிடைத்த உணவுப் பொருட்களை இறைவனுக்கு படைத்து பின் பிரசாதமாக அனைவருக்கும் வழங்குவதே வழமை. “நிவேதயாமி” என்றால் அறிவிக்கின்றேன். என்று பொருள். “உன்கருணையால் இந்த உணவு கிடைத்திருக்கிறது” என்று நன்றியை அறிவித்து உண்பதுதான் இதன் பொருள். அதாவது நாம் உண்ணும் உணவு நம் உழைப்பால் கிடைத்தாலும் அதற்கு வேண்டியதை அளிப்பவன் இறைவனே. அவனுக்கு அதை வைத்து அவன் அனுமதிபுடன் உண்பதுதான் நைவேத்தியமாகும்.

பைரவர் வழிபாடும் அதன் மகிமையும்

யாழ்ப்பாணத்தில் பைரவர் வழிபாடு சிறப்பானதொரு இடம் பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். எல்லாச் சிவனாலயங்களிலும் பைரவர் திருமேனி விளங்கும். கேஷத்திரபாலகர் உருவத்தில் சில வற்றில் நாய் வாகனம் இருக்கும் அல்லது வாகனம் இல்லாதும் விளங்கும். அதுபோன்றே பைரவர் திருமேனியின் பின்னால் நாய் வாகனம் இருக்கும். சில திருமேனிகள் இருக்காது. காவற் தெய்வமாக போற்றப்படுகின்ற பைரவருக்கு கிராமப்புறங்களில் தனிக்கோயில்களே அதிகம் உண்டு.

திருக்கோயிலில்

சிவலாயங்களின் வடகிழக்கு மூலையில் பைரவர் சன்னதி அல்லது திருமேனியினைக் காணலாம். சிவபெருமான் கொண்ட 64 திருமேனிகளுள் பைரவர் திருமேனியும் ஒன்றாகும். இவ் வடிவம் ஆடையின்றி நாய் வாகனத்துடன் உக்ர பார்வையுடன் கோரைப் பற்கள் விளங்க பெரும்பாலும் நின்ற திருக்கோலத்தில் நான்கு கரங்களுடன் விளங்கும். டமருகம், பாசம், தூலம், கபாலம், முதலியன பொதுவாக கரங்களில் திகழும். இவரே திருக்கோயிலைப் பாதுகாப்பவரும், ஊரினைப் பாதுகாப்பவரும் ஆவார். இதனால் இவரை கேஷத்ரபாலகர் (கேஷத்ரம் - ஊர், பாலகர் - ஔமையான தோற்றம்) என்று கூறுவர். ஊரின் காவல் தெய்வமாக போற்றப்படுவது துர்க்கையும், பைரவருமே ஆகும்.

பல பெயர்கள்

பைரவ மூர்த்தியினை பல பெயர்களால் போற்றுகின்றனர். பிரம்மசிரச்சேதர், உக்ர பைரவர், பைரவர், கேஷத்ரபாலகர், வடுகர், ஆபதுத்தாரணர், சட்டைநாதர் என்றும் பிங்கல நிகண்டில் - கஞ்சகன், கரிமுத்தன், நிர்வாணி, சித்தன், காபாலி, வாதுகன் என்றும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். மேலும் 64 பைரவர்களின் பெயர்களும், அஷ்டபைரவர்களின் பெயர்களும், நாமாவளியின் பெயர்களும் இதில் அடங்கும்.

11ல உருவங்கள்

பைரவரின் திருக்கோலங்களைப் பற்றி சிவாகமங்களும், சிற்ப நூல்களும் 64 என்று கூறுகின்றன. இருப்பினும் இந்த எண்ணிக்கைக்கு மேலும் சில திருமேனிகளைப் பற்றி சிற்பத்திலும் தியானங்களிலும் அறிய முடிகிறது. சிவபெருமானின் திருக்கோலங்கள் 64 என்று (அஷ்டாஷ்ட மூர்த்தங்கள்) கூறுகிறோம். ஆனால் பைரவர் என்ற மூர்த்தத்திற்கு மட்டும் 64 மூர்த்தபேதங்கள் உண்டு. சிறப்பாக எட்டு பைரவர் மூர்த்தங்களைக் கூறுகின்றனர்.

அவைகள் :

அஷ்ட பைரவர்

அசிதாங்கபைரவர்

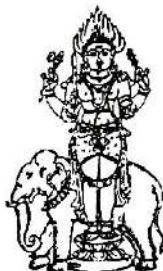
ருகு பைரவர்

சண்ட பைரவர்

குரோதன பைரவர்

கபால பைரவர்

உள்மத்த பைரவர்

பிஷண பைரவர்

சம்ஹார பைரவர்

1. அசிதாங்க பைரவர்	5. ஊன்மத்த பைரவர்
2. ருரு பைரவர்	6. குபால பைரவர்
3. சுண்ட பைரவர்	7. பீஷண பைரவர்
4. குரோதன பைரவர்	8. சம்ஹார பைரவர்

பைரவர் - பைரவி

லலிதா சகஸ்ர நாமத்தில் அம்பாளை “பைரவி” என்று அழைக்கப்படுகிறது. துக்கம் அல்லது துக்கத்திற்கு காரணமான பாபத்தைப் போக்குவதால் சிவபெருமான் ருத்ரன் என்றும் பைரவன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். கோயில்களில் தினமும் காலையில் பூசை துவங்கும் முன்பும், பூசை முடிவுறும் பொழுதும் பைரவர் சந்நிதியில் விஷேச பூசைகள் நிகழும். இதனை ஸ்ரீபரார்த்த ந்திய பூஜாவிதி நூலில் காணலாம்.

பொதுவாக பைரவர்க்கு ஆலயங்களில் தனிச் சந்நிதி இருப்பதுபோல பைரவி சந்நிதி காணப்படுதல் அரிதாகும். இருப்பினும் பைரவியினுடைய திருக்கோலமாக காளியின் உருவம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு தலத்தையும் பைரவர் காத்து நிற்பதுபோல காளியும் ஈசானத் திக்கில் இருந்து காக்கின்றாள். பைரவர்க்கும் பைரவிக்கும் ஈசானத்திசை உரியதாகும்.

வாருணபத்தியில் கண்படி அஷ்டபைரவர் விபரம்

பெயர்	திக்கு	சக்தி	வாகமம்	நிறம்	ஆயுதம்
1. அசிதாங்கபைரவர்	கிழக்கு	பிராமி	ஹம்ஸம்	வெண்மை	கத்தி, பாநபாத்திரம், ருத்திராக்ஷமாலை, குமண்டலம்
2. ருருபைரவர்	தென்கிழக்கு	மஹேஸ்வரி	விருஷபம்	படிகநிறம்	டங்கம், கத்தி, பாநபாத்திரம், கத்தி.
3. சண்டபைரவர்	தெற்கு	கௌமாரி	மயில்	பொன்நிறம்	வில், பாணம், கத்தி, பாநபாத்திரம்.
4. குரோதனபைரவர்	தென்மேற்கு	வைஷ்ணவி	கருடன்	கறுப்பு	சங்கம், சக்கரம், கதை, பாநபாத்திரம்
5. உன்மத்தபைரவர்	மேற்கு	வாராஹி	குதிரை	பொன்நிறம்	கத்தி, உலக்கை, கோடபடம், கபாலம்
6. கபாலபைரவர்	வடமேற்கு	இந்திராணி	யானை	பத்மராககாந்தி	பரசு, வஜ்ரம், கத்தி, பாநபாத்திரம்
7. பீஷணபைரவர்	வடக்கு	சாமுண்டி	சிங்கம்	சிவப்பு	சூலம், இரும்பு, உலக்கை, கபாலம், குத்தி.
8. ஸம்ஹாரபைரவர்	வடகிழக்கு	சண்டிகை	நாய்	வெண்மை	சூலம், டமருகம், சங்கம், சக்கரம், கதை, கத்தி, கபாலம், கட்வாங்கம், பாசம், அங்குசம்.

(இந்த எட்டு பைரவர் திருமேனி போன்று ஒவ்வொன்றிலும் எட்டு எட்டாக தேர்நமடைந்து 64ஆக உள்ளன. இந்த 64 பைரவர்களைப் பற்றி சிவாகாமங்கள் கூறுகின்றன.)

பைரவர் வழியாடும் சகல தோஷ நிவர்த்தியும்

பைரவ வழிபாடு கைமேற்பலன் உண்டு. சிவபெருமானே பைரவர் என்றும், சிவனது பஞ்சசுமாரர்களில் பைரவரும் ஒருவர் என்றும் முற்பகுதியில் நீங்கள் எல்லோரும் படித்திருப்பீர்கள். நவக்கிரகங்களின் தொல்லைகளால் பலர் வாழ்க்கையில் மிகுந்த துன்பத்தை அடைந்துள்ளனர். நவக்கிரகங்களின் நல்ல பார்வையால் சிலர் அபரிதமான காரியத்தையும் புகழையும் பெற்றுள்ளார்கள். சிவபெருமானே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர். சிவவழிபாடே சிறந்த வழிபாடு ஆகும். பைரவரும் சிவனே ஆவார். பைரவர் வழிபாட்டால் நமது இன்னல்கள் யாவும் களையப்பட்டு என்றும் நலமான வாழ்வு கிடைக்கும். மேலும் ஜோதிடத்தில் பைரவர் வழிபாட்டினை பல தரப்பட்டதாக நாம் மேற்கொள்ளும்போது பல தோஷங்கள் யாவும் நிவர்த்தியாகின்றன. அந்த வகையில் பின்வரும் ஜோதிடப் பரிகார விளக்கங்கள் பல பலன்களைத் தருவதாக அமைகின்றன.

கிரகங்கள்	அதிதேவதை	ப்ரத்யபதிதேவதை	ப்ராணதேவதை	ப்ராண தேவதை	சக்தியை வழங்கியவர்
சூரியன்	அக்கினி	ருத்திரன்	சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர்	பைரவி	பார்வதி
சந்திரன்	அப்பு	கௌரி	கபாலபைரவர்	இந்திராணி	இந்திரன்
செவ்வாய்	பிருத்வி	சேத்ரபாலன்	சண்டபைரவர்	கௌமாரி	முருகன்
புதன்	விஷ்ணு	நாராயணன்	உன்மத்தபைரவர்	வராகி	வராகமூர்த்தி
சூரு	பிரமதேவன்	இந்திரன்	அசிதாங்கபைரவர்	பிராமி	பிரமதேவன்
சுக்கிரன்	இந்திராணி	இந்திரமருத்துவன்	ருருபைரவர்	மஹேஸ்வரி	மகேசுவரன்
சனி	யமன்	பிரஜாபதி	குரோதனபைரவர்	வைஷ்ணவி	விஷ்ணு
ராகு	பசு	சர்ப்பம்	சம்ஹாரபைரவர்	சண்டிகை	ருத்ரன்
கேது	சித்ரகுப்தன்	நான்முகன்	பீஷணபைரவர்	சாமுண்டி	யமன்

பரிகாரங்களைச் செய்யமுன் ஜோதிடர்கள் சிவாச்சாரியர்கள் மற்றும் பெரியோர்களைக் கேட்டு முறைப்படி செய்தால் எல்லாமைககூடும்.

பைரவர் வழிபாடு நலம் தரும், வளம் தரும், நவநிதியும் எந்த கிரகத்தால் தோஷம் உள்ளதோ, எந்த கிரகம் வலுவாக வேண்டுமோ, எந்த கிரக திசாபுத்தி நடப்பில் உள்ளதோ அதற்குரிய பைரவரை வழிபட்டு நலம்பெறலாம்.

கிரகங்களுக்குரிய பைரவர்கள் அவர்களின் உபசக்திகள் யார் என்பதை அட்டவணையில் பார்த்தோம். கிரகங்களின் பிராணனாக உள்ள பைரவரால் நீங்கள் நற்பலன் அடைய அவர்களின் காயத்ரியுடன் உபசக்திகளின் காயத்திரியையும் சேர்த்து ஜெபித்து வந்தால் உங்கள் துன்பங்கள் ஓடி ஒளியும். இன்பங்கள் நாடி வரும். எனவே, இவர்களின் காயத்ரியை ஜெபித்திடவேண்டும்.

ஒருவருக்கு தூரிய திசை ராகு புத்தி நடப்பில் உள்ள தென்றால் அவர் தூரியனின் ப்ராண தேவதையான சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர், ராகுவின் ப்ராண தேவதையான சம்ஹார பைரவர் மற்றும் அவர்களின் உபசக்திகளின் காயத்ரியை ஜெபித்துவர நலன் கிடைக்கும்.

தூரியன் நீசம் அடைந்திருந்தால் தகப்பன் ஸ்தானாதிபதி கெட்டிருந்தால் தூரியனின் ப்ராண தேவதையான சொர்ண ஆகர்ஷண பைரவர் காயத்ரியையும், தகப்பன் ஸ்தானாதிபதியாரோ அவரின் ப்ராண தேவதையான பைரவர் காயத்ரியையும் உபசக்திகளின் காயத்ரியுடன் ஜெபித்து வந்தால் பித்ருஸ்தானம் பலமடையும் எல்லா பாக்கியங்களும் கிடைக்கும்.

மனைவி ஸ்தானாதிபதியும் சுக்கிரனும் கெட்டிருந்தால் களஸ்திர ஸ்தானாதிபதியின் ப்ராண தேவதையான பைரவர் காயத்ரியையும் சுக்கிரனுடைய ப்ராண தேவதையான குரு பைரவர் காயத்ரியையும் அவர்களின் உபசக்திகளின் காயத்ரியையும் ஜெபித்து வர மனைவியால் நன்மை உண்டு. திருமணத்தடை நீங்கும்.

புத்திரஸ்தானாதிபதியும் குருவும் கெட்டிருந்தால் புத்திரஸ்தானாதிபதியின் ப்ராண தேவதையான பைரவர் காயத்ரியையும் குருவின் ப்ராண தேவதையான அஸிதாங்க பைரவர் காயத்ரியையும் உபசக்திகளின் காயத்ரியையும் ஜெபித்துவர குழந்தை பாக்கியம் ஏற்படும்.

இதுபோல் தாயார் ஸ்தானாதிபதி, சுக்கிரன் மற்றும் சகோதர ஸ்தானாதிபதி, செவ்வாய் இவர்கள் கெட்டிருந்தால் அவரவர்களுக்குரிய பைரவர் காயத்ரியை ஜெபித்து நலம் பெறலாம்.

அர்த்தாஷ்டம் சனி. அஷ்டம சனி, ஏழரைச்சனி, சனிதிசை பாதிப்புள்ளவர்கள் குரோதனபைரவர் காயத்ரியையும் வைஷ்ணவி காயத்ரியையும் ஜெபித்து பாதிப்பை தடுக்கலாம்.

பிதிர்தோஷம் விலகி வம்சாவளி வளம்வற்றிட

இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த நம் முன்னோர்களுக்கு பிண்டம் போட்டு எள்ளும் தண்ணீரும் இறைப்பதென்பது அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு வழி காட்டும், நன்மையளிக்கும் என்பர்.

இருக்கும்போது சாப்பாடு போடவில்லை செத்த பிறகு எள்ளும் தண்ணீரும் இறைப்பதால் என்ன பயன் என கேள்வி கேட்பவர் கூட எள்ளும் தண்ணீரும் இறைக்காவிடில் பிதிர்தோஷம், பிரேதசாயம் வந்து விடுமோ என்றெண்ணி, உள்ளூரில் செய்தால் தனது நாத்திகவாதசாயம் வெளுத்து விடுமே என்பதால் ஒரு சிலரும் கால பைரவ சேஷித்ரமான காசியில் செய்தால்தான் கதிமோட்சம் என்று ஒரு சிலரும் முன்னோருக்குரிய காரியத்தை செய்கின்றனர்.

முன்னோர்களின் நற்கதிக்கு செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்காக காசி, இராமேஸ்வரம் சென்று திலாஹோமம் செய்வதுபோல பைரவர் சந்நிதியில் பிதிர்பூசை செய்து பிதிர்தோசம் நீங்கி நல்ல முறையில் வாழலாம்.

பிதிர்தோஷம் உள்ளவர்கள் யார்?

ஒன்பதாமிடமான பிதிர்ஸ்தானத்தின் அதிபதியாக விளங்கும் கிரகம் பாவகிரகங்களுடன் இணைந்திருந்தாலோ, நீச்ச மடைந்திருந்தாலோ, ஒன்பதாம் இடத்தில் ராகு, கேது, சனி இடம் பெற்றிருந்தாலோ, சூரியன் 6, 8, 12 ல் மறைந்திருந்தாலோ துலாத்திலிருந்தாலோ, பிதிர்தோசம் உள்ளவர்கள் எனலாம். தந்தையின் நல்ல சொல் கேளாதவர், தந்தையை துன்புறுத்துபவர் பிதிர் தோஷத்திற்கு ஆளாவர்.

பிதிர்தோஷம் நம்மை மட்டுமல்ல, நம் சந்ததியினரையும் பாதிக்கும். எனவே பிதிர்தோஷத்தை யைரவர் அருளால் விலக்கிக் கொள்ளலாம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை நாளில் ராகு காலத்தில் பைரவருக்கு ருத்ராபிஷேகம் செய்து புனுகு சாற்றிட நாகலிங்கப்பூ மாலை அல்லது எலுமிச்சை பழ மாலை அணிவித்து என் கலந்த அன்னம் படையலிட்டு, இனிப்பு பதார்த்தங்கள், பாயாசங்கள் படைத்து முன்னோர்களை நினைத்து பிதிர் பூசைக்கான மந்திரங்களைக் கூறி அர்ச்சனை செய்து குறைந்தது 10 பேருக்காவது அன்னதானம் செய்தால் முழுமையாக பிதிர்தோஷத்தை பைரவர் நீக்குகின்றார். எனவே, பிதிர்தோஷம் நீங்கினால் உயர்வு பெற முடியும். எனவே மேற்கண்ட பரிகாரத்தை செய்து பலனடையுங்கள். இது பொது பரிகாரம். இதை எவர் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

ஒன்பதாமிடத்து அதிபதி கிரகம் யாரென்று அறிந்து அதற்கு தகுந்தாற் போல் செய்தால் கூடுதலான பலன் கிடைக்காதா என ஜோதிடர் கேட்டது காதில் விழுகிறது. ராசி மட்டுமே தெரிந்தவர்கள் முன்னோர்களுக்கு தர்ப்பணமே கொடுக்காதவர்கள் முன்னோர்களை சிரமப்படுத்தியவர்கள், ஜாதகம் தெரியாதவர்கள் எவர் வேண்டுமானாலும் மேற்கண்ட பரிகாரத்தை செய்து பித்ரு தோஷத்தை விலக்கிக் கொள்ளலாம்.

ஜாதகம் உள்ளவர்கள் எதனால் பித்ருதோஷம் ஏற்பட்டுள் ளது என்பதை ஜோதிடர் மூலம் அறிந்து கொண்டு பித்ரு பூசையின் போது கீழ் கண்டவற்றை கவனத்தில் கொண்டு பூசைகளை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்பதாம் கூடத்திற்குரிய கிரகம்	பைரவருக்கு அணிவிக்க வேண்டிய மாலை	படைக்க வேண்டிய கிரகம்	படையலிடும்போது அன்னத்தில் கலக்கவேண்டிய வயாடி, வேக வைத்த காய்கறிகள்	படைக்க வேண்டிய பழ வகைகள்	செய்ய வேண்டிய நாள்
தரியன்	செந்தாமரை	கோதுமை, அவல், கேஸரி	கரட்	ஆப்பிள்	ஞாயிறு
சந்திரன்	அல்லி	ஐவ்விசி பாயாசம்.	முள்ளங்கி	சாத்துக்குடி	திங்கள்
செவ்வாய்	சண்பகம்	ஜிலேபி	பீட்டுட் அல்லது துவரம்பருப்பு	மாதளம்பழம்	செவ்வாய்
புதன்	வெண்காந்தள் (ஆ)மல்லிகை	பாசிபருப்பு பாயாசம்	பாசிபருப்பு பொடி	கொய்யாப்பழம்	புதன்
குரு	முல்லை	வேகவைத்தகடலைபருப்பு (வறுத்தது) சர்க்கரையும் கலந்து செய்த உருண்டை	சாம்பல்பூசணி பிதுக்கு பருப்பு சாம்பார்	ஆரஞ்சுபழம்	வியாழன்
சுக்கிரன்	வெண்தாமரை	சேடியா பாயாசம்	சாம்பல்பூசணி பிதுக்கு பருப்பு சாம்பார்	மாய்ப்பழம்	வெள்ளி
சனி	கருங்குவளை	எள்ளுரு ண்டை	பாகற்காய் கறிவேப்பிலை பொடி	கரும் திராட்சை	சனி
ராகு	மந்தாரை (ஆ) நீல நிறப்பூ	உளுந்து	உளுந்துபொடி	வாழைப்பழம்	சனி
கேது	செவ்வரளி	வேகவைத்தகொள்ளுப்பொடி கொள்ளும் சர்க்கரையும் கலந்து செய்த உருண்டை		விளாம்பழம் அல்லது வில்வப்பழம்	செவ்வாய்

மேற்கண்டவற்றை நன்கு கவனத்தில் கொண்டு பிதூர் தோஷத்திற்கு சொல்லப்பட்ட பரிகாரமுறையை அனுஷ்டித்து நல்ல பலன்களை அடையலாம்.

பிதிர்தோஷம் நிவர்த்தியடைந்து விட்டால் மட்டும் போதாது. பிதிர்தோஷத்திற்கு வழி தரும் செயல்களை செய்யக் கூடாது. முன்னோர்களை நிந்தனை செய்வதை நிறுத்தி விட வேண்டும்.

சனி பகவான் தரும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட :

மக்கள் பயப்படக்கூடிய கிரக நாயகர்களின் முன்னணியில் இருப்பவர் சனிபகவான்.

கண்களில் ஜொலிக்கும் குரூரம் எவராயிருந்தாலும் விதிப் பயனை செய்த, செய்கின்ற காரியங்களுக்கு தகுந்தாற்போல வழங்கும் தன்மை, கடவுளர்க்கும் அஞ்சாமல் காரியமாற்றும் நியாயவான் ஆயுளுக்கு காரகனாய் திகழ்வதுடன் தன் ஆட்சிச் காலத்தில் எவரையும் நடுங்கச் செய்யும் சனிபகவான் அர்த்தாஷ்டம், அஷ்ட கண்ட, ஏழரை ஆண்டு சனியின் காலங்களில் ஆட்டிப் படைக்கும் தன்மையில் அஞ்சி நடுங்காதவர் எவருமில்லை.

பைரவர் பக்தர்களை கொடுமைப்படுத்துவதில் விருப்ப மில்லாதவர் சனிபகவான். விதிப்பயன் காரணமாக கடுமையைக் காட்டும் பொழுது பைரவர் அருள்புரிந்து காப்பாற்றி விடுவார். வேண்டுவோரின் துயர் தீர்ப்பவர் பைரவர், சனி பகவானால் ஏற்படக் கூடிய துன்பங்களை தீர்ப்பவர் பைரவர். பைரவருக்குச் செய்ய வேண்டிய பூசையின் மூலம் உரிய பரிகாரங்களைச் செய்து சனியின் கொடூரப்பிடியிலிருந்து விடுபடுவோம்.

அர்த்தாஷ்டம சனி தரும் தொல்லைகள் விலக :

ராசிக்கு நான்காமிடத்தில் வீற்றிருக்கும் சனி தாயாருக்கு உடல் நலக்கோளாறையும் வண்டி வாகனங்களில் பாதிப்பையும், சுகக்கேட்டையும் தரக் கூடியவர்.

வெள்ளிக்கிழமை ராகு காலத்தில் பைரவருக்கு வெண் தாமரை மலர்மாலை அணிவித்து, புனுகு பூசி சாம்பல் பூசணி (வெண்பூசணி) சாம்பார் கலந்த சாதம், அதிரசம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வந்தால் அர்த்தாஷ்டம சனியால் ஏற்படக் கூடிய தொல்லைகள் விலகும்.

கண்டச் சனியின் பிடியிலிருந்து மீள்:

ஏழாமிடமென்னும் களஸ்திரஸ்தானத்திலே தொல்லைகள் தரும் சனி வந்திட்டால் இல்லறத்திலே இணையற்ற துன்பங்கள் வந்து சேரும். கூட்டாளியனைவரும் குடி கெடுக்கும் பொல்லா மனிதராய் ஆவார். எண்ணற்ற தொல்லைகளிலிருந்து விடுபட கணவனோ, மனைவியோ விரும்புவது இயற்கை. எனவே திங்கட் கிழமை நாளில் காலை 7.30 முதல் 9.00 மணிக்குள் பைரவருக்கு அல்லிமலர் மாலை சூட்டி புனுகு பூசி சாம்பல் பூசணியில் விளக்கேற்றி பாகற்காய் கலந்த அன்னம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்துவர கண்டச் சனியால் ஏற்பட்ட தோஷங்கள் விலகும்.

அட்டமச் சனியின் கொடுமை விடுபட :-

எட்டாமிடத்திலே வந்து எண்ணற்ற இன்னல் தரும் சனி பகவான், ஆயுள் அமைதி தராவிட்டாலும் படாத சித்திரவதைப் படுத்தி விடுவார். அவருடைய தொல்லையிலிருந்து விடுபட சனிக்கிழமை நாளில் இரவு 7.30 மணியிலிருந்து 9.00 மணிக்குள் பைரவருக்குக் கறுப்புபட்டு அணிவித்து வடைமாலை கருங்குவளை மலர்மாலை, நீலோற்பவ மலர்மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி கறிவேப்பிலை சாதம் படையலிட்டு இரும்பு அகல்விளக்கில் நல்லெண்ணெய் தீபமிட்டு அர்ச்சனை செய்து வந்தால் அஷ்டமச் சனியால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் நீங்கும்.

ஏழரையாண்டுச் சனியின் ஆதிக்கம் குறைய :-

ராசிக்கு 12 ஆம் இடத்தில் இரண்டரை வருடம், ராசியில் இரண்டரை வருடம், என ஏழரையாண்டுகள் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் மனிதனை சிக்க வைத்து ஆட்டிப் படைக்கும் சனி பகவான் பிடியிலிருந்து, தப்பிக்க வழிவகை உண்டா என ஒவ்வொரு மனிதரும் தவிப்பது இயல்பு.

ஊர்விட்டு ஊர் போவது, மனையாள் மதிக்காதது, பிள்ளைகள் சொன்னபடி கேட்காதது. தொழில் நஷ்டம், பணக் கஷ்டம், அவமானம் போன்ற அனைத்து இன்னல்களிலிருந்தும் தப்பிக்க செய்ய வேண்டிய பரிகாரத்தைக் காண்போம்.

சனிக்கிழமை நாளில் ராகு காலத்தில் பைரவரக்கு வடை மாலை, வெற்றிலை மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி கறிவேப்பிலை சாதம் பாகற்காய் கூட்டு, பால்பாயாசம் படையலிட்டு இரும்பு அகல் விளக்கில் இலுப்பை எண்ணெய் தீபமிட்டு அர்ச்சனை செய்து வர ஏழரைச் சனியின் பிடியிலிருந்து விடுபடலாம்.

ராசிக்கு 12 லில் சனியிருக்கும் போது தேய்காயில் நெய் தீபம் ஏற்றவும். ராசியில் சனி இருக்கும் போது எலுமிச்சைப் பழத்தில் நல்லெண்ணெய் தீபம் ஏற்றவும். ராசிக்கு 2ல் சனி இருக்கும் போது சாம்பல்ப் பூசணியில் தேங்காய் எண்ணெய் தீபம் ஏற்றவும்.

தாயாருக்குத் தோஷம் ஏற்பட்டால் அதைப் போக்க திடீர்க்கிழமை சங்கடஹர சதுர்த்தி உள்ள நாளில் பைரவருக்கு நந்தியாவட்டை மலர் மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி ஜவ்வரிசி பாயாசம், அன்னம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வந்தால் தாயாருக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் போகும்.

சகோதர ஒற்றுமை ஏற்பட :-

செவ்வாய்க்கிழமை நாளில் ராகு காலத்தில் பைரவருக்கு செவ்வரளி மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி துவரம் பருப்பு பொடி கலந்து அன்னம் செம்மாதுளம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வர சகோதர ஒற்றுமை ஏற்படும்.

எதிர்ப்புகள் அகலவும், வெற்றிகள் குவியவும்:-

செவ்வாய்க்கிழமை நாளில் பைரவருக்கு சிவப்பு குங்குமம் கலந்த நீரால் அபிஷேகம் செய்து எலுமிச்சம் பழ மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி எலுமிச்சைப் பழத்தில் நெய் தீபமிட்டு வேக வைத்த பீட்டுட் கலந்த சாதம், மாதுளம் பழம், ஜிலேபி படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வர எதிர்ப்புகள் அகன்று வெற்றிகள் குவியும்.

கல்வியில் தடை அகலவும், கல்வியில் சிறந்து விளங்கவும் :

புதன்கிழமை நாளில் பைரவருக்கு மரிக்கொழுந்து மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி பாசிப்பருப்பு பொடி கலந்த அன்னம் பாசிப் பருப்பு பாயாசம் படைத்து அர்ச்சனை செய்து வந்தால் கல்வியில் ஏற்பட்ட தடை அகலும். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கலாம்.

வியாபாரத்தில் வெற்றி வாகை சூட :

புதன்கிழமை காலை 10.30 முதல் 12 மணிக்குள் பைரவருக்கு சந்தனக்காப்பு செய்து மரிக்கொழுந்து மாலை சூட்டி புனுகு பூசி பாசிப்பயிறு சண்டல், பாசிப்பருப்பு பாயாசம், கொய்யாப்பழம், பாசிப்பருப்பு பொடி கலந்த அன்னம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வந்தால் வியாபாரத்தில் வெற்றிவாகை சூடலாம்.

தனப்ராப்தி ஏற்பட :

தேய்பிறை அட்டமி நாளில் அல்லது வியாழக்கிழமை பைரவருக்கு சந்தனக்காப்பு செய்து மஞ்சள் நிற சம்பங்கி மாலை சூட்டி புனுகுபூசி சண்டல் படையலிட்டு பால்பாயாசம், நெல்லிக்கனி, ஆரஞ்சுப்பழம், வறுத்த கடலைப் பருப்பு பொடி கலந்த அன்னம் படைத்து அர்ச்சனை செய்து வர தனப்ராப்தி ஏற்படும்.

குழந்தை இல்லாதவர்களுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் ஏற்பட :-

வியாழக்கிழமை நாளில் காலை 7.30 மணிக்குள் பைரவருக்கு சந்தனக்காப்பு செய்து மூடி மந்திரிவித்து எனப்படும் முந்திரியால் மாலை அணிவித்து (முந்திரிப்பருப்பால் மாலை அணிவித்தால் முழுபலன் ஏற்படாது. கர்ப்பப்பை போல அமைந்து உள்ளே குழந்தையை உள்ளடக்கியது போல காணப்படும் முந்திரிப்பருப்புடன் கூடிய முந்திரிக்கொட்டையால் மாலை அணிவித்தால் தான் முழுப்பலன் கிட்டும்) புனுகு பூசி முந்திரி பருப்பு கொண்டைக் கடலை சண்டல், அன்னம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து அன்னதானம் 5 பேருக்கு வழங்கினால் பைரவர் திருவருளால் விரைவில் குழந்தைப் பாக்கியம் ஏற்படும்.

திருமணத் தடைகள் அகல :-

வெள்ளிக்கிழமை ராகு காலத்தில் பைரவருக்கு சந்தனக் காப்பு செய்து புனுகு பூசி தாமரைமலர் மாலை அணிவித்து அவல் கேஸரி, பானகம், சர்க்கரைப் பொங்கல் போன்றவற்றைப் படைத்து அர்ச்சனை செய்துவர திருமணத்தடை அகன்று மனதிற்குப் பித்த துணை அமையும்.

கலைத்துறையில் சாதனை படைக்க :-

வெள்ளிக்கிழமை ராகுகாலத்தில் பைரவருக்கு சந்தனக் காப்பு செய்து புனுகு பூசி ரோஜா மாலை சூட்டி வெள்ளி அபரணங்கள் அணிவித்து சக்கரைப் பொங்கல் சேமியா பாயாசம், மாம்பழம் படைத்து அர்ச்சனை செய்து 6 வேளை கலைஞர்களுக்கு வஸ்திரதானம் செய்தால் கலைத்துறையில் சாதனை படைக்கலாம்.

நாகதோஷம் விலக :

வெள்ளிக்கிழமை நாளில் ராகு காலத்தில் பைரவருக்கு பாலபிஷேகம் செய்து புனுகுபூசி நாகலிங்க பூ மாலை அணிவித்து பால் சாதம், பால் பாயாசம் நைவேத்தியமாகப் படைத்து அர்ச்சனை செய்து வந்தால் நாகதோஷம் நீங்கும். (அருகே உள்ள பாம்பு புற்றருகே ஒரு முட்டையை மேல் பகுதியில் லேசாக உடைத்து வைக்க வேண்டும்)

விஷபயம் நீங்க :

சனிக்கிழமை நாளில் ராகுகாலத்தில் பைரவருக்கு நாகலிங்கப் பூ மாலை அணிவித்து புனுகு பூசி எள் கலந்த சாதம்பால் பாயாசம், கருநிற திராட்சை நைவேத்தியமாகப் படைத்து அர்ச்சனை செய்தால் விஷபயம் நீங்கும். (நாகலிங்க பூமாலையில் சிறியாநங்கை, பெரியாநங்கை இலைகளை சேர்த்துக் கட்டுவது சிறப்பு)

பிரேத சாபம் நீங்க :

எட்டிலே கேதுவை உடையவர்கள் பிரேத சாபம் உடையவர்கள் என்றும் மாங்கல்ய தோஷம் உடையவர்களென்றும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

பிரேதசாபம் விலக வேண்டுமானால் அமாவாசை நாளில் எமகண்டத்தில் பைரவருக்கு நீலநிற பூமாலை அணிவித்து புனுகுபூசி கறிவேப்பிலை அன்னம், எள் கலந்த அதிரசம் கொள்ளுப் பொடி கலந்த அன்னம், விளாம்பழம் அல்லது வில்வப்பழம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து எட்டுநபர்களுக்கு அன்னதானம் செய்து பசவிற்கு எள்ளுருண்டை உண்ணத்தருவதுடன் காகத்திற்கு எள்சாதம் வைத்து வழிபட்டு, கறிவேப்பிலை சாதம் வைத்து வழிபட்டு வர பிரேத சாபம் விலகும்.

மாங்கல்ய தோஷம் விலக வேண்டுமானால் :

செவ்வாய்க்கிழமை நாளன்று எமகண்டத்தில் பைரவருக்கு சந்தனக் காப்பு செய்து மஞ்சள் கொம்புமாலை சூட்டி, மஞ்சள் கயிறு (தாலிக்கயிறு) சமர்ப்பித்து சர்க்கரை பொங்கல், பால் பாயாசம், பானகம் படையலிட்டு அர்ச்சனை செய்து வழிபட்டு வந்தால் சுமங்கலி பெண்களுக்கு மாங்கல்ய கயிறு குங்குமம் தந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றால் மாங்கல்ய தோஷம் விலகும். தாலி பாக்கியம் நிலைக்கும். நவக்கிரகங்களின் ப்ராண தேவதையான நவ பைரவர்களின் காயத்ரியை ஒதி நற்பலன் பெறலாம்.

இந்தத் தோஷப் பரிகாரங்களை சிவனாலயத்தில் விளங்கும் பைரவர் சன்னதியில் செய்யலாம். மற்றும் தனித்து விளங்கும் பைரவர் ஆலயத்திலும் செய்யலாம். மங்களம் என்றும் கிடைக்கும்.

சுடங்குகள்

(பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை)

குழந்தைப் பருவம்

நாமகரணம் - குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் வயாடில்.

“குழலினிது யாழினிது என்ப தம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்” (குறள் - 66)

பூமியிலே பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடத்தப்படும் கிரியை “நாமகரணம்” எனப்படும். 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல் கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31ம்நாள் அசௌச கழிவு நடாத்தப்படும். இதனை 31ம் நாள் தூடக்கு கழித்தல் என்றும் கூறுவர்கள். 31ம் நாள் வீட்டை சுத்தப்படுத்தி மஞ்சள் நீர் தெளிக்கவும். வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்குகள் வைக்கவும். குழந்தைக்கு அன்று முடியை இறக்கி நீராட்டி புத்தாடை அணிவர். வேதியரை அழைத்து அவர் முன்னிலையில் பின்வருவனவற்றை வைக்க வேண்டும்.

தேவையான வாயாட்கள்

நிறைகுடம் (நீர் நிரப்பிய குடம், முடியுடன் தேங்காய், மாவிலை 5, தலை வாழையிலை அல்லது தாம்பாளம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, குத்துவிளக்கு, எண்ணெய், திரி, பூமாலை.

விபூதி , சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம், பன்னீர் தட்டத்தில் வைக்கவும்; பிள்ளையார் மஞ்சளில் பிடித்து வைக்கவும்.

கற்பூரம், கற்பூரத்தட்டு, ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, சாம்பிராணி த்தட்டு, வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சைப் பழம் ஒரு தட்டில் வைக்கவும்.

பழத்தட்டு, பூத்தட்டு, பால், கற்கண்டு, அறுகம்புல், மாவிலை.

வீட்டுப் பொருட்கள், உடைகள், உபயோகிக்கும் பொருட்கள் யாவும் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபின், வீட்டிலுள்ளோர் குழுந்தை உட்பட, யாவரும் தோய்ந்து சுத்தமாகிய பின் வேதியரை அழைத்து வந்து புண்ணியவாசனம் செய்வர். மந்திரம் ஓதிய நீரை அங்குள்ளோர் மீதும் மனை, ஏனைய பொருட்கள் என்பனவற்றின் மீதும் தெளிப்பது வழக்கம். துடக்குக் கழித்தபின் குழந்தைக்குப் பெயர் தூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைக் கூறி பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவர் மடியில் குழந்தையை இருத்தி, அதன் பெயரை வலது காதிலே மூன்று முறை ஒதி கற்கண்டு தண்ணீர் பருக்க வேண்டும். குழுமியிருப்போருக்கும் இனிப்புப்பானம் வழங்க வேண்டும். இதன் பொருள் வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை இறைவன் அருளால் பெயரும், வாழ்வும் பிரகாசிக்க வாழ வேண்டும் எனப் பொருள்படும். அதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரைக் காதில் ஓதுவார்கள். பெற்றோர், உற்றோர் சுற்றம் தூழக் குழந்தையின் பெயரை மனம் நிறைந்த மகிழ்வுடன் எல்லோரும் அழைத்து மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுதான் முதல்முதலாக அப்பெயரால் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, ஆசீர்வாதம் பெற்று அப்பெயருக்கு உரியரவராகிறார். இந்நிகழ்ச்சியையே குழந்தைக்குப் பெயர் தூட்டும் சடங்கு என்போம். குருக்களுக்கு தானம், தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

இந்நாளில் அரைஞாண் கட்டுதல், பஞ்சாயுத சங்கிலி, பஞ்ச லோகத்தினாலான காப்பு, காற்சங்கிலி போன்றவை அணியலாம்.

ஒரு தட்டில் பச்சை அரிசி பரவி, வாழைப்பழம், மஞ்சள், குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, தேசிக்காய் வைத்து அதில் குழந்தைக்குரிய நகையை வைத்து தகப்பன் அல்லது தாய்மாமன் அக்குழந்தைக்கு அணிவர்.

திருஷ்டிப் பொட்டு (கறுத்தப் பொட்டு) செய்யும் முறை

100 கிராம் சவ்வரிசியைத் தாச்சியில் இட்டு சவ்வரிசி கறும்பு நிறமாக வரும்வரை வறுக்கவும். பின் அதற்குள் தண்ணீர் விட்டு முல்லை, மல்லிகை மலர்களையும் வாசனைத் திரவியங்களையும் இட்டு காய்ச்சவும். கூழ் போன்ற நிலையில் உள்ள இக்கரைசலை பின் ஆறவைத்து ஒரு துணியிலோ, வடியிலோ வடித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். இக்கரிக் கூழைத் துப்பரவான செதுக்கிய சிரட்டையிலோ அல்லது கிண்ணத்திலோ ஊற்றி வெயிலில் நன்றாகக் காய வைக்கவும். காய்ந்த இப்பொட்டை தினமும் சிறிதளவு நீர் விட்டு உரைத்து பிள்ளைகளின் நெற்றியில் இடலாம். இப்படியாக கறும்புப் பொட்டு இடுவதனால் திருஷ்டி கழியும் என்ற நம்பிக்கை இந்துக் களுக்கு உண்டு.

41ம் நாள்

குழந்தை பிறந்து துடக்கு கழித்த பின்பு 41ம் நாள் தாயையும், குழந்தையையும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்று கோயிலில் குழந்தையின் நட்சத்திரத்தைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்து இறைவனை வழிபட வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்லும் போது அர்ச்சனைப் பொருட்களை தட்டில் வைத்துக்கொண்டு செல்லவும் (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், ஊதுபத்தி) குழந்தையை சுவாமி சந்நிதானத்தின் (கற்பக்கிரகம்) முன்னிலையில் வளர்த்தி எடுப்பது வழக்கம்.

காது குத்தல் (கர்ண வேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 6ம், 7ம், 8ம், 10ம் மாதங்களிலும் “காது குத்தல்” வைபவம் நடாத்தப்படும். இதற்கு பூஜை, கிரியை எனச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து நிறைகுடம் வைத்து வணங்கிச் செய்தல் வேண்டும். இது குழந்தை களுக்கு ஏற்படும் அரிட்டதோஷ நிவர்த்திக்காகவும் தமிழர் கலாச்சாரத்திற்காகவும் அழகுக்காகவும், குத்தப்படுகிறது. பொற்கொல்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காதுகுத்தி தோடு போடுவார்கள். (தைப்பூசத்தில் காதுகுத்துதல் செய்வது சிறப்பாகும்)

சோறூட்டல் (அன்னப் பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 6ம், 8ம், 10ம், 12ம் ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும் பெண் குழந்தைக்கு 5ம், 7ம், 9ம், 11ம் ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து சர்க்கரை அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு உப்பு நீக்கிய அமுது பொங்கி அப்பொங்கலைப் படைத்து வைத்து திருவிளக்கேற்றி பிள்ளையார் பூஜை செய்து அதன்பின் இது குழந்தையின் முதல் போசன மாதலால் தங்க மோதிரத்தால் அவ்வமுதத்தைத் தொட்டு தந்தை மூன்று தடவை எடுத்து ஊட்டி மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டி நீண்ட ஆயுளுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் வாழ்க் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பர்.

முதற் பல் தோன்றுதல் - பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்கு பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக் கொழுக்கட்டை அவிக்க வேண்டும். மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிபட்டு குழந்தையை அதில் இருத்தி குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத் துணி போட்டு ஒன்பது கொழுக்கட்டைகளை தாய்மாமன், மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி, உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ வேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பர்.

கொழுக்கட்டை

அரிசி - 1/2 கண்டு

அவித்த கோதுமை - 3 மேசைக்கரண்டி

உடைத்த பயறு - 100 கிராம் (பயறு வறுக்கவும்)

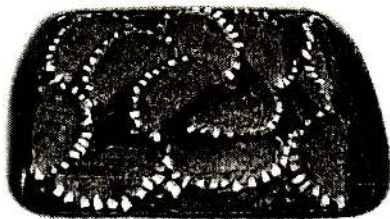
சர்க்கரை - 100 கிராம்

தேங்காய் - 1/2 மூடி (வெள்ளைப்பூ)

ஏலக்காய் - சிறுதளவு வறுத்து பொடி செய்ய வேண்டும்.

உப்பு சிறிதளவு

வறுத்த பயிற்றம் பருப்பை அவித்து நீர் வடியவிட்டு ஆற விடவும். ஆறிய பயற்றை சர்க்கரை, தேங்காய்ப்பூ, ஏலக்காய் பொடியாவும் போட்டு ஒன்றாகச் சேர்க்கவும். அதன் பின்பு அரிசி மாவையும், கோதுமை மாவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து தேவையான உப்புப்போட்டு கொதிநீர் விட்டு இடியப்பம் குழைக்கும் பதத்தில் குழைக்கவும். பின்று சிறு உருண்டைகள் பிடித்து அவற்றைக் கிண்ணம் போல் செய்து பயறு துவையலை அவற்றுள் வைத்து அரைவட்ட வடிவமாக்கி பல்லுப்போல் விளிம்பைச் செய்து சிறு தேங்காய்ச் சீவலுடன் கொழுக்கட்டை அவிக்கவும்.

கல்வி ஆரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்)

பண்டைக் காலத்தில் கல்வியை ஏட்டிலிருந்தே பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன் முதலாகக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போது “ஏடு தொடக்கல்” என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகி விட்டது.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுப வேளையில் பிள்ளையார் பூஜை செய்து வித்தியாரம்பம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தைக்கு முதன் முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜதசமி எனப்படும் நவராத்திரி விழாவின் பூர்த்தியன்றே மேற்கொள்வார்கள். தைப்பூசத்தன்றும், தை முதல் ஆனி வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜாதகாரிள்

நட்சத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்த சுபநாளிலும் செய்யலாம். தந்தை அல்லது ஆலயகுரு அல்லது ஆசிரியர் யாரேனும் ஒருவர் இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்கொள்வார்கள். கல்வியில் மேன்மையடைவே, முதற்கல்வியை சுபநாளில் சுபநேரத்தில் செய்வது எமது மரபு. ஏடு தொடக்குவதை கோயிலிலும் செய்யலாம். (வசதியில்லாதோர்) ஒரு தட்டில் பூசைக்குரிய பொருட்களுடன், (வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முடித் தேங்காய், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, பூ, தட்சணை) கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோயிலுக்கு செல்ல இயலாதவர்கள் வீட்டில் பிள்ளையார் படத்தையோ, மஞ்சள் அல்லது சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தோ நிறைகுடம் வைத்து விளக்கு ஏற்றி இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியை பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையைப் பிடித்து முதல் எழுத்தாகிய “அ” அகரத்தை அதில் எழுதித் தொடக்கலாம்.

இயல், இசை, நாடகம் பயிலல்

இவற்றைத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு குருவிடம் கற்றலே சிறந்தது. இசை, நடனம் மற்றும் நுண்கலை பயில்பவர்கள் முதன் முதலில் ஒரு குருவிடம் செல்லும் பொழுது குருதட்சணையாக பின்வரும் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தட்டில், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், கற்கண்டு, குங்குமம், முடியுள்ள மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் அவரவர்களது வசதிக்கு ஏற்ப வஸ்திரம் (வேட்டி, சேலை), தட்சணை ஆகியவற்றை எடுத்துச்செல்ல வேண்டும்.

பின்பு குருவிடம் இவற்றை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து, வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றே பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் விஜயதசமியன்று அல்லது பொது சுபமுகூர்த்தங்களிலோ பாடத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

விநாயக குரு வழியாடு

உலகங்கள் யாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும். அதற்குத் தலைமை யாயிருக்குஞ் சிவசத்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். (வி - இல்லாத, நாயகர் - தலைவர், அஃதாவது தமக்குத் தலைவரில்லாதவர், மேலான தலைவரெனப் பொருள்படும்). ஆதலால் எவ்வுலகத்திலேனுஞ் செய்யப்படும் எந்தக் கிரியையும் இனிது முடிதற்கு விநாயகக் கடவுளது திருவருள் வேண்டி முதற் செய்யப்படுங் கிரியை விநாயக வணக்கம். குரு சமய கிரியைகளுக்குத் தலைவராதலாலும் அவரிலே சிவபெருமானுடைய திருவருள் சிறந்து நின்றலாலும் குருவையும் வழிபடுவர். (கு - மலம், ரு - நீக்குபவர்)

ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்தமிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயபட்) மூன்று முறை பருகி உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும் உள்ளங்கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங்களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ்வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு அருள் வழிநிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிரலணி விரல்களாலே தொடுதலினால் அவ்வுறுப்புக்களால் வரத்தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதி தேவதைகள் நீக்குவர்.

பிராணாயாமம்

அஃதாவது பிராணவாயுவையடக்குவதினால் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தித் திருவருளிலே நிறுத்துதல். (பிராண + ஆயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்குதல்.)

ஓது செய்யும் முறைமை

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சங்கிதை மந்திரத்தை உச்சரித்து இடமூக்கால் மூச்சை இழுத்த பின்பு, பெருவிரலணி விரல்களால் இரு மூக்குகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அம்மந்திரத்தை உச்சரித்து மூச்சையடக்கியும், அணி விரலால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிதையை உச்சரித்து மூச்சை வெளியே விடுக. பிராணாயாமமானது பொறிகளையும் மனத்தையும் சுத்திகரித்து அவைகளை அடக்குதற்குத் துணையாகின்றது.

பவித்திரமணிதல்

பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினாற் செய்யப் பட்டு அணிவிரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை செய்யும்போது மனம் வாக்குக் காயங்களால் வரத்தக்க பாவங் களினின்றுங் காத்தல். (பவித்திரம் = பதனாத் த்ராயதே = பாவத்திலே விழுதலினின்றுங் காப்பது. - காமிகம்.) ஆண்கள் வலது கை மோதிரவிரலிலும் பெண்கள் இடது கை மோதிரவிரலிலும் அணிவர்.

சங்கற்பம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகுங் கிரியையிலே மனத்தைப் பதித்து அதிலே நிறுத்துவது. இன்ன காலத்திலே இன்ன இடத்திலே இன்ன நோக்கமாக இது செய்யப்போகிறேன் என்பது சங்கற்ப வாக்கியத்தின் சுருக்கமான கருத்து. நிகழுஞ் சிருட்டித் தொடக்கத் திலிருந்து அன்றுவரையும் உள்ள காலம் இதிலே குறிக்கப் படுதலாலே, காலத்தின் பெருமையும் தற்கால வாழ்வின் சிறுமையும் ஆன்மாதேற்றத்தின் மகிமையும் உணரத்தக்கன.

சங்கற்ப முறை

ஆண்கள் வலது கையிலே தருப்பை, பூ, அரிசி அல்லது எள்ளு முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை மேலாகவும் இடது கையைக் கீழாகவும் வைத்து இடது பெருவிரலை வலது பெருவிரலால் அமர்த்தி வலது முழந்தாளில் வைக்க. பெண்கள் இடது முழந்தாளில் வைக்க.

சங்கற்ப வாக்கியத்தின் கருத்து

சிவபெருமானது சங்கற்பத்தாலே தொழிற்படும் ஆதிப் பிரமாவின் இரண்டாவது பரார்த்தத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் வைவஸ் வதமந்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்திற் கலியுகத்தில் முற்பகுதியில் சம்புத்துவீபத்தில் பாரத வரஷத்தில் பரதகண்டத்தில் மேருவுக்குத் தெற்கே - (இடத்தின் பெயர், பிரபவ முதலான அறுபது வருஷத்துள்) ---- (இன்ன) வருஷத்தில் ---- (இன்ன அயனத்தில்) ---- (இன்ன) பருவத்தில் ---- (இன்ன மாதத்தில்) ---- (இன்ன) பட்சத்தில் ---- (இன்ன) திதியில் வாரத்தில் நட்சத்திரத்தில் (இன்ன) நன்மையான யோகம் (இன்ன) நன்மையான கரணமுள்ளதாய் விசேஷ குணத்தோடு சேர்ந்த இந்தப் புண்ணிய தினத்தில்!----(இன்ன) நோக்கமாக ----(இன்ன) கிரியை செய்யப் போகிறேன்.

கும்பம் வைத்தல்

கடவுளை லிங்கம் முதலியவற்றிலே வழிபடுவது போலக் கும்பத்திலும் வழிபடலாம். கும்பம் உடம்பின் பாவனை. அதிசூல சுற்றிய சீலை தோலாகும். நூல் நாடிகள், குடம் தசை, தண்ணீர் இரத்தம். அதனுள் இடப்படும் ரத்தினம் எலும்பு, தேங்காய், தலை, மாவிலை தலைமயிர், தர்ப்பை குடுமி, அதிலே பதிக்கப்பட்ட மந்திரம் உயிர்.

சகலீகரணம்

சகலீகரணமாவது சரீரத்தைச் சிவரூபமாக்குதல், (சகலம் = (சிவ) சரீரம் கரணம் = செய்தல்) சிவ வடிவத்திற்குரிய சிவ மந்திரங்களை எமது சரீரத்திற் பதித்தலாற் சிவவடிவ முண்டாகும். இதில் மூன்று படிகளுண்டு. முதலாவது கையைச் சுத்தி செய்தல் கரசுத்தி (கைகளை உள்ளும் புறமும் சக்தி மந்திரத்தால் தடவி குவித்து, அருளை வேண்டல்) எனப்படும். கையிலே சிவபெருமானைப் பூசித்துச் சிவ மந்திரங்களைப் பதித்தல் கரநியாசம் (கைகளில் சிவாசன மூர்த்தி, ஈசான மூர்த்தி, மந்திரங்களினால் மந்திரங்களைப் பதித்து சிவகரங்களாக்கல்). அந்தக் கையினாலே உடம்பின் மற்றப் பகுதிகளிற் சிவமந்திரங்களைப் பதித்துச் சிவ வடிவமாக்கல் அங்கநியாசம். (சிவகரத்தால் அங்கம் முழுவதையும் மந்திரங்களால் தொட்டு சிவரூபமாக்கல்)

இந்தச் சகலீகரணமாகிய கிரியை சைவ சமயத்துக்கு உயிர் போலுள்ளது. கைகளையும் மற்றப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினிடமாகவும் சிவபெருமானது இருப்பிடமாகவுங் கொள்ளுதலினாற் பூசை செய்யும் போது செய்த பின்னும் மனம் அருள் வழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கும். சிவ சரீரமாக்கி ஒருவன் தன்னைச் சிவமாகப் பாவிக்கும்போது அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளிலும் பற்றுவராது. தன்னுடைய சரீரத்துக்கு வரத்தக்க துன்பங்களையும் மதியான். அவனுடைய சரீர உறுப்புக்களும் மனமுஞ் சிவபூசைக்கே துணையாய் நிற்கும். சண்டேசுர நாயனாருக்கு அவருடைய தந்தையார் அடித்தபோது அந்த அடி அவருக்குத் தெரியாததும் இதனாலேயே. ஒருவன் நாள்தோறும் தன்னுடைய சரீரத்தை மந்திர சரீரமாகப் பாவித்து வருவானாயின் இழிவான செய்கைகளுக்கேனும் பாவங்கள் செய்வதற்கேனும் இலகுவில் உடன்படான். மந்திரம் பதிந்த கையினாற் களவு செய்யவேனும் கைக்கூலி வாங்கவேனும் வேறு பாவங்கள் செய்யவேனும் துணியான். மந்திரம் பொருந்திய வாயினால் தீய சொற்களைச் சொல்லான். சிவபெருமானுடைய ஆசனமாகிய இருதயத்தினாலே தீமை செய்யும் கருத்தைக் கொள்ளான். தன்னுடைய சரீரம் சிவ

சரீரம் என்று நினைக்கிறவன் இழிவான செய்கைகளுக்கேவப்படும் போதும் தன் மகிமையை நினைத்து அவற்றினின்றும் விலகுவான்.

சிவோகம்பாவனை

மந்திர செபஞ் செய்ய முன் சிவோகம்பாவனை செய்யப்படும். அதாவது தன்னைக் கடவுளாகக் பாவித்தல் (சிவ = கடவுள், பாவனை = பாவித்தல்) தான் ஆன்மா என்ற கருத்தை விட்டுத் தனக்கு உயிராகிய சிவமாகத் தன்னைப் பாவித்தல். இது நல்லொழுக்கத்துக்கும் உலகப் பற்று நீக்குதற்கும், சிவவசமாதற்கும் பெருந்துணை.

பூசை

பூசை தொடங்குமுன் ஸ்நானம் முதலியன முடித்து ஆசமனமும் சகனீகரணமும் செய்க. பின்பு ஆசமனத்துக்கும் மூர்த்திக்கும் (= விக்கிரகம்) பூசை செய்து, கடவுளை நினைத்து அந்த மூர்த்தியிலே எதிர்முகப்படுத்தல் ஆவாகனம் எனப்படும். இதன்பின் தூபனம், சந்திதானம், சந்திரோதனம் செய்து பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம் கொடுத்துப் பூசைச் சாத்தலாகிய ஏழு கிரியைகள் உண்டு. இவற்றின் மேல் அபிஷேகம் தூப தீபம் அர்ச்சனை தோத்திரம் ஆகிய இவைகள் செய்யப்படும்.

குறிப்பு: இவற்றை ஒரு குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே முறை.

சைவ அநுட்டானம்

விடிவதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன் நித்திரை விட்டெழுந்து கடவுளை நினைத்துத் துதித்து வெளியே போய் மலசலங் கழித்துச் சுத்தி செய்து ஸ்நானம் பண்ணித் தோய்த்துலர்ந்த சீலை கௌபீனங்களை அணிந்து திருநீறு பூசிச் சைவ அநுட்டானஞ் செய்க. சைவ அநுட்டானத்திற்கு உயிராயுள்ளது ஐந்தெழுத்தாற் கடவுளை வழிபடுதலே. இதற்குத் துணையாக உடற்சுத்தியும் உள்ளச் சுத்தியும் வேண்டும். அஃதாவது ஆணவம், கன்மம், மாயை யாகிய மும்மலங்களின் வலியை அடக்க வேண்டும். இவற்றிற்கு விபூதி ஸ்நானமும் மந்திர ஸ்நானமுமே முக்கியமானவை. ஆதலாற் சைவ அநுட்டானத்தில் மூன்று பகுதிகளுண்டு. அவை விபூதி ஸ்நானம், மந்திர ஸ்நானம், கடவுள் வழிபாடு என்பன. இவைகள் ஒவ்வொன்றுஞ் செய்யுமுன் ஆசமனஞ் செய்ய வேண்டும்.

விபூதி ஸ்நானம்

சுத்தமான பாத்திரத்திலே தண்ணீர் நிறைத்துக் கிழக்கு முகமாகவேனும் வடக்கு முகமாகவேனும் இருந்து விநாயகரையுள் குருவையும் வணங்கித் தண்ணீரைச் சுத்தி செய்க. எப்படியெனில்

நீர்ச்சுத்தி

வலதுகைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை மடக்கிக்கொண்டு பெருவிரல் அணி விரல்களுக்கிடையாக இச்சாஞானக் கிரியா சத்தி வியாபகமான தனது கண்களால். சிவ மந்திரத்தையுச்சரித்துக் கொண்டு தண்ணீரைப் பார்க்க. இதனாலே தண்ணீரிலுள்ள குற்றங் கள் தீரும். இது நீரீட்சணம் எனப்படும். நீரீட்சணம் - பார்த்தல். அஸ்திர (பட்) மந்திரஞ் சொல்லிப் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களால் நீரைச்சுற்றி நொடித்துக் கவச மந்திரம் (வௌஷட்) உச்சரித்துச் சுட்டு விரல் நுனியினாற் சுற்றுக. இவை முறையே திக்குபந்தனம், அவகுண்டனம் எனப்படும். இவைகள் நீரிலே குற்றங்கள் வராமற் காக்கும்.

ஆசமனம்

ஆசமனமாவது மூவகைத் தத்துவங்களையும் நினைத்து வலக்கைப் பெருவிரலடியிற் பொருந்திய அற்ப தண்ணீரை (உழுந்த மிழ்ந்திய தண்ணீரை மந்திரத்தோடு (அஸ்திராயபட்) மூன்றுமுறை பருகி உதடுகளைப் பெருவிரலடியினால் இரு முறையும் உள்ளங் கையினால் ஒரு முறையுந் துடைத்து மந்திரத்தோடு (இருதயாய வெளஷட்) உடம்பின் பகுதிகளைத் தொடுதல், மூவகைத் தத்துவங் களை மந்திரத்தோடு (ஆத்மதத்வாயஸ்வதா, வித்யாதத்வாயஸ் வதா, சிவதத்வாயஸ்வதா) நினைத்தலால் அவற்றாலாக்கப்பட்ட உடம்பு அருள்வழி நிற்கும். மந்திரத்தோடு இடங்களைப் பெருவிர லணி விரல்களாலே தொடுதலினால் அவ்வுறுப்புக்களால் வரத் தக்க குற்றங்களை அவற்றின் அதிதேவதைகள் நீக்குவர்.

விபூதி சுத்தி

திருநீற்றை இடதுகையில் வைத்து அஸ்திர மந்திரத்தினால் (பட்) நீரைம் தெளித்து அதில் ஒரு சிறுசுற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களாலெடுத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் (உம்பட்) தென்மேற்கு மூலையிலே தெளிக்க.

தென்மேற்கு இராட்சதமூலை எனப்படும். விபூதியிற் குற்றமான பகுதியென அது நீக்கப்படும். முன்போல், நீரீட்சணம் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனஞ்செய்து பதினொரு மந்திரங்களை யுஞ் சொல்லி அதிலே பதிக்க. இதனாலே சிவசக்தி வடிவமான திருநீற்றிலே சிவசக்திபதியும்.

விபூதி அணிதல்

எஞ்சிய விபூதியின் ஒரு சுற்றைப் பெருவிரலணி விரல்களால் எடுத்துத் தலைமுதலாக உடம்பெங்கும்பூசி, மற்றொரு சுற்றில் இருதயத்தால் நீர் விட்டுக் கவசத்தாற் (வெளஷட்) குழைத்து நடுவிரல் மூன்றினாலும் சிரசிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கொப்பூழி லும் முறையே ஈசானம் முதலிய நான்கினாலும் பூசி, முழந்தாள், புயம், முழங்கை, மணிக்கட்டு, விலா, முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களிலே சத்தியோசாதமந்திரஞ் சொல்லி பூசுக.

விடிதி ஸ்நானம்

எஞ்சிய திருநீற்றிலே தண்ணீர் விட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களைச் சொல்லியபின் தலையிலே தெளிக்க.

மந்திர ஸ்நானம்

ஆசமனமும் பிராணாயாமமுஞ் செய்து அநுட்டான தீர்த்தத்தைச் சிவதீர்த்தமாக்கி அதை மந்திர ஸ்நானத்துக்காக உபயோகிக்க சிவதீர்த்தமாக்குதல் சிவதீர்த்த கரணமெனப்படும்.

சிவதீர்த்த கரணம்

புருவ நடுவிலே ஞானமயமாகிய அமிர்தமுண்டு. அதை இருதய மந்திரம் (வெளஷட்) சொல்லித் சுட்டுவிரலினால் எடுத்துத் தீர்த்தத்திலே வைத்து மூலமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துத் திக்கு பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

சலத்தை இடக்கையில் விட்டுச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்துத் தலையிலே தெளிக்க.

சலத்தை வலக்கையால் மூடிச் சங்கிதையால் அபிமந்திரித்து இடக்கையிலே சலத்தை விட்டுக் கீழே ஓழுமுகுகின்ற சலத்தைச் சங்கிதையால் (வெளஷட்) தலையிலே தெளிக்க.

எஞ்சிய சலத்தை வலது கையில் விட்டு மூக்குக்குக் கிட்டப் பிடித்து அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள சிவசத்தியினாலே சரீரத்திலுள்ள தீவினையைக் கெடுத்து வலக்காற் பெருவிரலிலுள்ள ஞானக்கினியில் அஸ்திரமந்திரம் (உம்பட்) சொல்லி விட்டுக் கை கழுவக. இதனாலே தீவினையின் பயன் அப்போது மறையும். இது அகமர்ஷணமெனப்படும். (அகம் - பாவம், மர்ஷணம் = கெடுத்தல்)

கடவுள் வழியாடு

சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்க. தர்ப்பணம் = திருப்தி செய்தல், எப்படியெனில், இரண்டு கையும் நிறைந்த சலத்தைச் சிவமந்திரத்தைச் சொல்லி மூன்றுமுறை விடுக. சிவமந்திரத்தைப் பத்துத்தரம் சொல்லிச் சிவமந்திரத்தாற் பின்னுந் தர்ப்பணஞ் செய்து, சங்கிதையால் (சவாகா) ஒவ்வொரு தரமும் உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியராயினோர்க்கு ஒவ்வொரு முறையும் அந்த மந்திரத்தால் (சவாகா) தருப்பணஞ் செய்க.

ஆசமனஞ் செய்து சலத்திலே வைத்த அமிர்தத்தை இருதய மந்திரத்தால் (வெளஷட்) எடுத்துப் புருவ நடுவில் ஒடுக்குக. இது தீர்த்தோபசங்காரமெனப்படும். இரண்டு கைநிறையச் சலம் விட்டுச் சங்கிதையைச் செபித்துச் சூரிய மண்டலத்திலே விளங்கும் சிவபெருமானுக்குத் தருப்பணஞ் செய்க.

வடக்கு முகமாக இருந்து சிவபெருமானது உருவத் திருமேனியாகிய உருத்திர வடிவத்தை நினைத்துச் சிவமூலமந்திரத்தை நூறு முறையேனும் ஐம்பது முறையேனும் பத்து முறையேனும் இயன்ற அளவு செபித்து, செபத்தைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துத் தோத்திரஞ் செய்க, சலத்தைக் கால்படாத இடத்தில் விடுக.

சந்தியா வந்தனம்

மாலை, இரவு; இரவு, காலை ஆகிய காலங்களின் சந்திப்பில் செய்யப்படும் கடவுள் வழிபாடே சந்தியாவந்தனம் எனப்படும். இது தூரியனை வழிபடுதலாகும். நாம் அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யும் பாவங்களை மன்னித்து நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பதே சந்தியா வந்தனத்தின் உட்பொருளாகும்.

செய்யும் முறை

1. ஆசமனம் :- கடவுளை தியானித்து சிறிது நீரை உள்ளங் கையில் விட்டு அருந்தவும்.
2. மார்ஜனம் :- உடலையும் மனத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டி சிறிது நீரை உடல் மீது தெளிக்கவும்.
3. அகமர்சனம் :- பல முற்பிறவிகளில் செய்த பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக வேண்டுகல்
4. சூர்ய அர்க்யம் :- தூரிய பகவானைக் குறித்துப் பிரார்த்தனை செய்து நீர் தெளித்தல்.
5. பிரானாயமம் :- அலையும் மனதை கட்டுப்படுத்தி மூச்சுப் பியற்சி செய்து காயத்ரி மந்திரத்தைப் பாராயணம் செய்தல்.
6. உபஸ்தானம் :- கருணையும் அருளும் வேண்டி தூரிய பகவானிடம் வேண்டுகல்.

தீட்சை

குரு தன் சீடனுக்குச் செய்யும் அருள் உபகாரம் தீட்சை ஞானத்தை அருளிப் பாசத்தைப் போக்குவது என்பது இதன் பொருள். சைவர்களுக்கு தீட்சை பெறுவதே சமயப் பிரவேசம் ஆகும். சமயதீட்சை பெற்ற பின்னரே சைவசமய அனுட்டானங்களை மேற்கொள்ளலாம். இதுவே அடிப்படைத் தீட்சை. யாகம் வளர்த்து தீட்சை வைப்பதே முறை.

தீட்சை வைபவத்தின் போது குருவின் அருட்பார்வையால் சீடன் ஆணவ மலத்தினின்று விடுபடுகிறான். குரு ஆசீர்வதித்துத் திருநீற்றை கொடுக்கும் போது கெட்ட எண்ணங்கள் நீங்குகின்றன. அவர் தர்ப்பையினால் தீண்டி ஆசீர்வதிக்கும் போது நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அதன்பின் தீட்சை மந்திரத்தை குரு சீடனுக்கு உபதேசித்து அருளுகின்றார்.

ஆகவே தீட்சை பெற்று சைவர்களாக வாழ வேண்டுமென்ற உயர்ந்த குறிக்கோளோடுதான் தீட்சை வைபவங்களை நடத்துக் கிறார்கள்.

1. சயமதீட்சை - சரியை மார்க்கம் தொடங்குமுன் செய்யப் பெறுவது. அக்கினி காரியம் செய்து சமய தீட்சை செய்யப்படுகிறது.
2. விசேஷதீட்சை - கிரியா மார்க்கத்திற்கு உரியது.
3. நிர்வாண தீட்சை - யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கு முரியது.
4. ஸ்பரிசு தீட்சை - குரு, தன் திருக்கரங்களால் சீடனைத் தொடுவது
5. நயனதீட்சை - குரு, தன் அருட்பார்வையால் சீடனை நோக்குவது.
6. மானசதீட்சை - குரு தன் மனத்தால் சீடனது மனத்தை தன் வயப்படுத்துவது.
7. வாசக தீட்சை - குரு உபதேசம், நல்ல அருள்வாக்குகளைச் சொல்லுவது.
8. சாத்திர தீட்சை - குரு, சீடனுக்கு பதி, பசு, பாசத் தொடர்பை உபதேசிப்பது.
9. யோகதீட்சை - குரு, சீடனை இறைவனோடு சேர வேண்டிய யோக முறைகளைச் சொல்லித் தருவது.
10. ஓளத்திரி தீட்சை - அக்கினி காரியத்தோடு செய்து சீடனை தூய்மைப்படுத்துவது.

குறிப்பு: இவற்றை குருவின் மூலம் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்து தாய்மைக்குத் தகுதி உடைய வளாக மாறும் நாள் பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே பரிபூரணமான பெண்ணாக மதிக்கப்படுகிறாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முக்காலத்தில் கிணற்றடியில் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க, மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றடி பொது இடம், பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் தீட்டு பிறர் கண்ணில்படாது குப்பைக்குள் மறைந்துவிடும் என்பதால் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். (இக் காலகட்டத்தில் பெண்ணை குளியலறையில் மாமியார் நீராட்டலாம்.) பின்பு பெண்ணுக்கு வெள்ளை ஆடை அணிவித்து தாய்மாமனிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றபின் ஒரு தனியறையில் பெண்ணை விட வேண்டும். அவ்வறையில் வேப்பிலையும் காம்புச்சத்தகம் முதலானவற்றை இருப்பிடத்தின் மேலே செருகி விடுவர். பெண் பூப்படைந்த போது அணிந்திருந்த ஆடையினை குடும்ப சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதே மரபாக உள்ளது. தீட்டுக் கழியும் வரை மாற்றுடுப்புக்களை வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவனையே சார்ந்துள்ளது. அழுக்கடைந்த சேலையை கட்டாடியார் எடுத்துச் சென்று ஒரு பெண் பூப்படைந்து விட்டாள் என்பதனை கட்டாடியார் உறுதிப்படுத்துவார். அவ்வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மூன்று நாட்கள் துடக்காகையால் அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அந்தணரை அழைத்து புண்ணியவாசம் செய்வார். (இதை 5ம், 7ம் நாட்களிலும் செய்யலாம்.) முன்பு கிராமப் புறங்களில் பூப்பெய்தி 4ம் நாள் பசும் பால் வைத்து நீராட்டித் துடக்கைப் போக்குவார்கள்.

உணவு முறை

முதல் மூன்று நாட்களும் பச்சையரிசிச் சாதமும், கத்தரிக் காய் பால்கறியும் கொடுத்தல் வேண்டும். மூன்று நாட்களின் பின் அதிகாலை ஒரு பச்சை முட்டை குடிக்க கொடுக்கும் பொழுது அதன் அளவு நல்லெண்ணெயும் முட்டைக்கோதுக்குள் விட்டு குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு காலை உழுந்தங்களி மதியம் சோறு கறி, கத்தரிக்காய் பொரியல் (முட்டைப் பொரியல்) கொடுக்க லாம். பால் விடாது காலை, மாலை கோப்பி கொடுக்கலாம். இரவு இடியப்பம் கொடுக்கலாம். இக் காலத்தில் இலகுவாக ஜீரணிக்கக் கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக அனைத்து உணவுகளிலும் உழுந்தம் நல்லெண்ணெ யும் மிகுதியாகச் சேர்க்க வேண்டும்.

அத்துடன் காலையில் (வேப்பிலை 10, மிளகு 3, விரற்பிடி சின்னச்சீரகம், 2 உள்ளிப்பல், சிறுதுண்டு மஞ்சளும், இஞ்சியும்) இவற்றை அரைத்துக் குளிசைகள் ஆக்கி 3 நாட்களுக்கு விழுங்கக் கொடுப்பது உடலுக்கு நல்லது.

சாய்ந்தியச் சடங்கு

சடங்கு செய்வதற்கு சுபநாளை ஒன்றை தெரிவுசெய்து (5, 7, 9, 11, 13 நாட்களால் சடங்கு செய்யலாம்.) அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக்குள் பாக்கும் சில்லறைக் காகம் வைத்து சுருட்டிக் கொடுத்து, தலையில் வெள்ளைத் துணியால் முகத்திரை இட்டு (அவச சகுணக் குணங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு) மாமியார் பால் அறுகு வைக்கும் இடத்துக்கு அழைத்து வந்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி பார்க்கக் கூடியதாக பாயின் மேலோ அல்லது ஒரு பலகைக் குற்றியின் மேலோ ஒரு வெள்ளைத்துண்டை இட்டு பருவமடைந்த பெண்ணை உட்கார வைக்க வேண்டும். அவளின் முன் நிறைகுட மும், குத்து விளக்குகளும் ஒரு பாத்திரத்தில் பால், அறுகம்புல், சில்லறைக்காக என்பனவும், வேறொரு தட்டில் பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும் ஒரு தேங்காயுடன் உடைப்பதற்கு கத்தியும் பாத்திர மும் வைக்க வேண்டும். இச்சடங்கில் தாய்மாமன், மாமிக்குத்தான்

முக்கிய இடம் அளிக்கப்படும். பெண்ணை நிறைகுடம் விளக்கில் பார்க்கும் படி பெண்ணுக்குக் கூறி முகத்திரையை விலக்கிவிட்டு அதன்பின் கற்பூரம் ஏற்றி பின்னையாரைத் துதித்து எடுத்த காரியம் இனிதே நடைபெற வேண்டும் என்று நினைத்து வணங்க வேண்டும். தாய் மாமன் தேங்காய் உடைப்பார். பின் பால், அறுகு இருக்கும் தட்டில் சில்லறைக்காசு போட்டு மாமியார் இரு கைகளினாலும் எடுத்து பெண்ணை ஆசீர்வுதித்து தலையிலே வைப்பார். அதைத் தொடர்ந்து 5 பேர் அல்லது 7 பேர் என ஒற்றை எண்ணிக்கையான வர்கள் பாலறுகு வைப்பர். பாலறுகு வைத்து முடிந்ததும் பெண்ணை நீராட்டும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக பெண்ணை இருத்தி முதலில் தாய்மாமன் தலையிலே தண்ணீரை ஊற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய வர்களும் ஊற்றுவர். பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி நன்கு நீராட்டி திரும்பவும் தலையை துணி கொண்டு மூடி அழைத்து வந்து சுடர் விட்டு பிரகாசிக்கும் குத்துவிளக்கில் தரிசிக்க விடுவர். பின்பு பெண்ணை அலங்காரம் செய்து தாய்மாமன் பெண்ணின் கையில் கும்பம் (நீர் நிரம்பிய செம்பு, தேங்காய், வேப்பிலைக் கொத்து, மாவிலை) கொடுப்பார். கன்னிப் பெண்கள் குத்துவிளக்குகளுடன் முன்னால் செல்ல சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்திப் பொருட்களுடன் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு மணவறை நோக்கிச் செல்வர். அங்கு ஆராத்தித் தட்டங்களை வரிசையாக வைப்பர்.

பின்னர் சுமங்கலிப் பெண்கள் இருவர் எதிரெதிராக நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு தட்டங்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று முறை வலது தோளால் உயர்த்தி ஆரத்தி எடுத்து பின் சிரசை மூன்று முறை சுற்றி அதைப் பின்னுக்கு கொடுத்து கண்ணூறு கழிப்பார்கள். பின்பு கடைசியாக வேப்பிலை பால் ரொட்டியால் ஆராத்தி எடுத்து பெண்ணை வேப்பிலையால் சுற்றித் தடவி பால் ரொட்டியை உடைத்து நாலு பக்கமும் எறிந்து வேப்பிலையால் தலையைச் சுற்றிப் பெண்ணை வாயில் மென்று துப்பச் செய்த பின்னர், வாழைப் பழ ஆராத்தி எடுப்பர். (ஆராத்திற்குரிய தட்டங்களின் ஒழுங்கு இடத்துக்கிடம் வேறுபடலாம்.) ஆனால் எப்பவும் நிறைநாழி முதலாக வதாகவும் வேப்பிலை வெள்ளரொட்டித் தட்டம் இறுதியாகவும் செய்ய வேண்டும். அதன்பின் வாழைப்பழம் ஆராத்தி எடுத்து நிறைவு

செய்தல் வேண்டும். (பொதுவாகப் பெண்ணின் தாயார் ஆராத்தி எடுப்பதில்லை) பெற்றோர் ஆண்டாள் மாலையை பெண்ணின் கழுத்தில் இட (ஆண்டாள் மாலை அணிவது பெண்ணைப் பாவையாக கருதுவதால்) பெண்ணின் முன் இருக்கும் நிறைகுடத்தைத் தாய்மாமனும், குத்துவிளக்கை மாமியாரும் எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு பூஜை அறையினுள் சென்று வைப்பர், தாய்மாமன் பெண்ணின் கையிலிருக்கும் செம்பை வாங்கி பூஜை அறையில் வைப்பார். (இம்முறை வீட்டில் செய்வோருக்குப் பொருந்தும்). பூஜை அறையில் தூப தீபம் காட்டி வழிபட்டு பெண் பெற்றோரினதும், மாமன் மாமியினதும் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவாள். பின்பு சடங்கில் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழ்த்தித் தம்மால் இயன்றவற்றை பரிசளிப்பர். அதன்பின் வந்தவர்களை மதியபோசன விருந்தளித்து உபசரிப்பர்.

ஆரத்தி எடுக்கும் முறை

ருது சாந்தியின் போது எடுக்கும் ஆரத்தி 3 முறை மேலும் கீழுமாக சுற்றி பின் பெண்ணின் தலைக்கு மேல் 3 முறை சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும். (நிறைநாழியும், பன்னீர் தட்டமும் முன்னுக்கு வைக்க வேண்டும். உணவுத் தட்டங்களைத் தலைக்கு மேல் சுற்றிப் பின்னால் கொடுக்க வேண்டும்). பூத்தட்டத்தால் ஆரத்தி எடுத்தபின் பூக்களைப் பெண்மேல் தூவி விடுதல் வேண்டும். பின் இந்த உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் கட்டிக் கட்டாடியிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அல்லது ஆற்றிலோ, கடலிலோ சேர்த்து விடலாம். இன்றைய நிலையில் ஏழைகளுக்கு கொடுத்து விடலாம்.

பால் சாதம் :- பச்சை அரிசிக்குள் தேங்காய்ப் பாலும், நீரும் சிறிது உப்பும் போட்டு சாதமாக அவித்து 3 தளிககளாகத் தட்டில் வைக்கவும்.

பிட்டு :- வழமை போல் வறுத்த உழுத்தமா, அரிசிமா கலந்து செய்த பிட்டை நீற்றுப்பெட்டியில் மும்முறை அவித்து தட்டத்தில் வைக்கவும்.

களி :- வறுத்த அரிசிமா 1 சுண்டு, வறுத்த உழுத்தமா 1/2 சுண்டு, தேங்காய்ப்பால் 3 சுண்டு, பனங்கட்டி 3/4 சுண்டு, உப்பு விரற்பிடியளவு, தேங்காய்ப்பாலைக் காய்ச்சி (உழுத்தமா, அரிசிமா, உப்பு, தூளாக்கிய பனங்கட்டி) எல்லாவற்றையும் கலந்து பாலின் மேல் தூவி கட்டி படாமல் கிளி எடுக்கவும். 3 தளிசுகளாகத் தட்டத்தில் வைக்கவும்.

வெள்ரொட்டி [பால்ரொட்டி]

1 சுண்டு பச்சை அரிசியைக் கழுவி ஊற வைத்து இடித்து 1/4 சுண்டு கப்பிமா எடுக்கவும். மிகுதியை மாவாக்கவும். இரண்டையும் கலந்து 1/2 தேக்கரண்டி உப்பும் சேர்க்கவும். ஒரு தேங்காய் துருவி முதல் பால் எடுத்துக் காய்ச்சி மாவில் ஊற்றி இறுக்கமாக கையில் ஒட்டாத பதத்திற்குக் குழைக்கவும். 1/2 மணித்தியாலயம் விட்டு ஒரு வாழையிலையில் எண்ணெய் தடவி மாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாக்கி தட்டி எண்ணெயில் பொரிக்கவும். இது பூரி போல பொங்கி வர வேண்டும்.

ஆராத்திப் பொருட்கள்

நிறைநாளி (நிறைநாளி கொத்தில் நெல்லை நிரப்பி அதில் காம்புசத்தகத்தை நிற்க வைத்து நுணிக்காம்பில் ஒரு வெற்றிலையைச் செருகி வைக்க வேண்டும்.)

பிட்டு, களி, பால்சாதம் சோறு கறி

தேங்காய் தட்டம் (முடியுடன் கூடிய 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் நீர் கொண்டு கழுவி தட்டில் வைக்க வேண்டும்.)

பழங்கள்

பலகாரம்

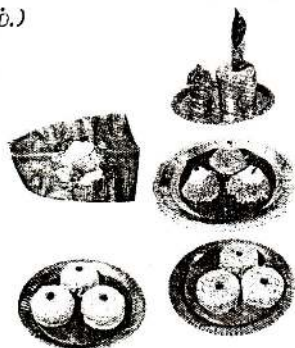
பன்னீர்தட்டம்

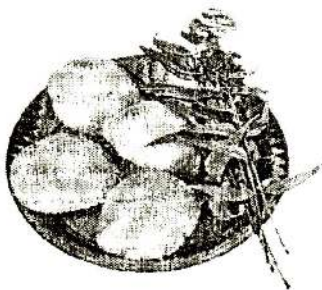
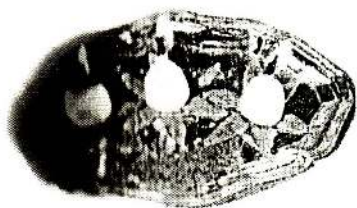
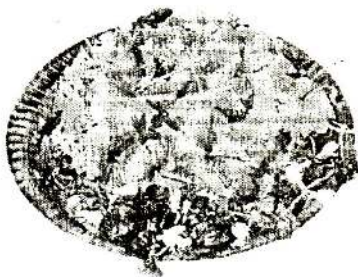
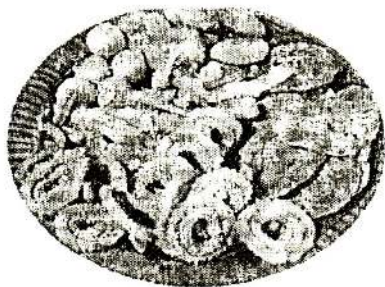
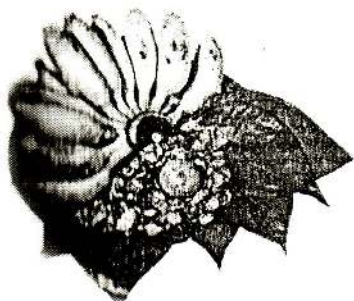
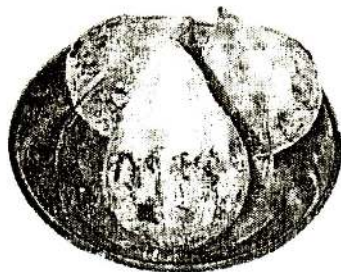
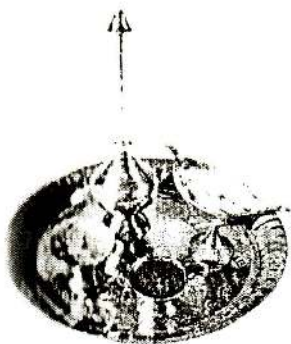
வெற்றிலை பாக்கு, எலுமிச்சை,

பூத்தட்டு

வெள்ரொட்டி, வேப்பிலை

ஆராத்தி

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன் சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த குருக்கள் சமய முறைப்படி அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி சுபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை “மாங்கல்யதாரணம்” எனக் கூறுவார். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் “சமங்கலி” திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலில் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ் நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று நம் நாட்டில் பெண்ணை மணமகன் பொது இடங்களில் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்ய பெண் வீட்டார் தாம்பூலம், பலகாரம், பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாள் பார்த்து செல்வார். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமண நாளை சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பார். அத்தோடு பொன்னுருக்கலுக்கும் ஒரு நாளை நிச்சயிப்பார்.

வொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சுபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர பெண்ணின் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் ஓர் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீர்த்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து

பொன்னுருக்கும் இடத்தில் 1 நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள் 2, தேங்காய் 2, மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைக்க கத்தி, விபூதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளில் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத்தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாக தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்க நாணயத்தை (பவுணை) ஆலயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்துக்கொண்டு வந்து பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும். பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியாரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி தூப தீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியவை வைத்து தேங்காய் உடைத்து பூஜை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின் தாய்மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தணலில் ஊற்றி தீயைத் தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ, மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலை மேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்கு காண்பித்து, அதன்பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி, காய்கறியுடன் தட்சணை அளித்து உருக்கிய தங்கத்தை திருமாங்கல்யம் செய்ய ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்து கொள்வார். மணமகன் வீட்டில் இருந்து தோழி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்குச் சென்று மணமகனிற்கு கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன்முதலாக இனிப்புப் பலகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனிஅரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவை குழைத்து வைத்தால் கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் சுடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமண நாள்

வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாது என்பது பழைய கால சம்பிரதாயம்.)

கன்னிக்கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண்ணின் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில் ஈசான (வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது முள்முருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காசு முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில் ஊன்றி யதும், அதுக்குத் தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி (3 சுமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்த வேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டும் என்று நினைத்து கும்பத் தண்ணீரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்து தூப தீபம் காட்டி பந்தல் காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தல்காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண் வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோல் செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின் இரு வீட்டாரும் திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக்கூடாது என்பர். (பந்தல்கால் ஊன்றுபவர்க்கு தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்).

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண் சட்டிகளில் மண் பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊறவைத்த நவதானியங்களை மூன்று அல்லது ஐந்து சுமங்கலிப் பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும். (3 முறை) இவற்றை சாமி

அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக பொன்னுருக்கல் அன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டு பல்கிப் பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே. “விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகையானது திருமணத்திற்குப் பின் நதியிலே சேர்த்து விடலாம்.

நவதானியம் நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

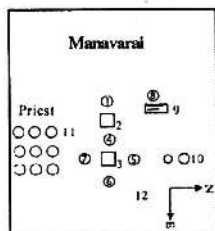
பந்தல் அமைத்தல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. பந்தலின் உட்பகுதியுள் மேலுக்கு துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிலிருந்து தூசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்வி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலைக் கமுகு, வாழை, தென்னோலைகளால் அலங்கரிப்பர்.

வாழை மரம் ஒரு முறைதான் குலை போடும். அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகின்றது. பாக்கு கொத்துக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இரு தம்பதிகள் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றது. வாழையும் தென்னையும் “கற்பகதரு” இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக்கூடியது. வாழை “வாழையடி வாழையாக” வளர்வது தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழி பாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதிகள் நிலைத்து நின்று அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடியவாறு வாழ வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்ப பெண் வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலே வைக்கலாம். அப்படி வேறு மண்டபத்தில் வைப்பதானால் இவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டப வாசல்களிலும் மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும். வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம் வாழையடி வாழையாக வாழைமரம் தழைத்து வளர்வது போல நமது சந்ததியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும். மாவிலை தோரணங்கள் மங்கல முறையாக கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும். வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டே மணவறை கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி அம்பாள் சும்பங்கள், சந்திரகும்பம், விநாயகர் பூசை, பஞ்ச கவ்விய பூசைக்கென ஒரு சும்பம், அக்கினி கிரியைக்குரிய பாத்திரம், அம்மி, மஞ்சள், நீர் உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
8. சந்திரகும்பம்
9. அம்மி
10. 7ஈசானமூலை - சுவாமி அம்பாள்
11. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக சும்பங்கள்
12. மஞ்சள் நீர் பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள், 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும். (4, 5, 6, 7) சந்திரகும்பத்துக்கு முன்பாக முளைப் பாலிகை சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற்குரியவற்றை வைத்து அதன் பக்கத்தில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்தில் பஞ்சகவ்வியமும் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இரு பக்கமும் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும் அதன்பின்பு சிவன் பார்வதி சும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக சும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பாவனையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு சும்பங்களும் வைத்து கல்யாண மண்டபம்மேல் கூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில் வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக்காக வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, தாம்பூலம் வைக்க வேண்டும். 3, 5, 7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறுகும் காசம் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் மூன்று முறை வைக்க வேண்டும். மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன் மேல் பாலை யிடலாம். முதற் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்துவிட்டு வர வேண்டும். பெண் வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டு கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையரை விழுந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தட்டில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக் களுடன் வர வேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளில் கடுக்கன் பூணல் என்ற சடங்கும் நடை பெற்றது. இப்போது அது அருகிவிட்டது.

மணமகனைக் கிழக்கு முகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைப்பதைச் செய்யலாம்.

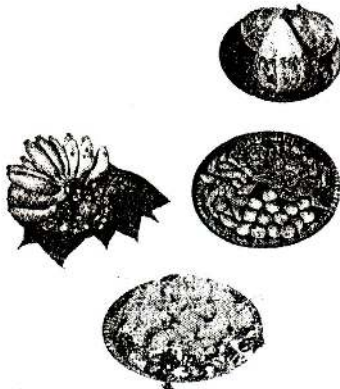

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்க வேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடும்பளவில் கட்ட வேண்டும். (அந்தணர் பூணூல் அணிவது போல்) அங்கு அவருக்கு ஓர் பூமாலையும் அணிவிப்பர். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டு புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிளையோடு தோழி (மாப்பிளையின் திருமணமான சகோதரி அல்லது அவர்களின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள் திருமணச் சடங்கில் முக்கியபங்கு வகிப்பதால் நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவுமுறைகளிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாக திருமணமாகாதவராக இருக்க வேண்டும்.) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும் போது தோழி கூறைத்தட்டும் வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் செல்வார்கள்.

பலகாரத்தட்டம்

அரியதரம் அச்சுப்பலகாரம், பயற்றும்உருண்டை, வெள்ளெரொட்டி சிற்றூண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த்தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களுக்கு சீவி மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்.

கூறைத்தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி அதன் மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம் (டப்பி)1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச் சீப்பு 1, கொண்டைமாலை, அலங்காரப் பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள், சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர் வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன), தாலிக்கொடியோடு, மெட்டி ஒரு சோடி ஆகியவை வைக்க வேண்டும்.

வெண் புறப்பூக்கல்

பெண் வீட்டில் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறகு, காசு, பால், தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருதுசாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முன்னையநாளில் ருதுசாந்தி செய்தல் வேண்டும். மணப்பெண் போல் அலங்கரித்து மணமண்டபத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இங்கு மாப்பிளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டு புறப்படும் முன் ஆரத்தி எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகள் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டில் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மண்டபத்தில் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைக்குரிய வாரூட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், பூக்கள்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரை பெண் வீட்டார் மேள தாளத்தோடு வரவேற்பார். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக் கழுவி விடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை தூட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். பின் தோழன் கை கோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலது பக்கம்) (Clock Wise)

மணமகன் மணவறைகு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச் சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதரின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி அதன் மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவதுதான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்கு திருநீறு கொடுத்து பவித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிர விரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கற்பம் செய்து புண்ணியவாசனை, பூஜை, விநாயகர் பூஜை, பஞ்சகௌவிய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பவித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு வைபவம் முடியும்வரை ஒரு குற்றமும் வராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றும் காக்கவும் பவித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகௌவியத்தை அவ்விடத்தில் சுற்றித் தெளித்து அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனை புண்ணியாகவாசனம் என்பர்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாதநிலை இருக்கும். எனவே அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம் போல் அன்று அரசனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவரது ஆணைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் பந்தலில் முள் முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பர்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திரகும்பத்தைப் பூசித்து அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண் சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு தண்ணீர் தெளித்து புஷ்பம் சாத்தி பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத் தம்பதிகளின் வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்பூஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையில் பழம், பூ வைத்து உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தால் (போதுமானது)

கீர்ட்சாயந்தனம் (காப்புக் கட்டல்)

தொடங்கிய கருமம் நிறைவுபெறும் வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருந்து, அவமிருந்து போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடை, பிணி அணுகாமலும் இருக்கவேண்டி விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக் கட்டுதல் ஆகும்.)

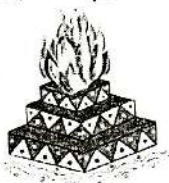
இதற்கு ஒரு தாம்பளத்தில் அரிசி பரப்பி தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்து பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டு வார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பார்கள். பின்னர் குருக்கள் சிவன் பார்வதி பூசை முதலிய வற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூட்டப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்) முகூர்த்த தோஷம், லக்கினதோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லருள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மந்திரத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலங்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைதழ்மண மேடைக்கு அழைத்து வருவர். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் பெண்ணை அமரச் செய்வார். மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கை மோதிர விரலில் அணிவித்து ரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணின் வலப்பக்கத்திலும் மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமர்வர். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம் விபூதி கொடுத்து சங்கல்பம் செய்வித்து இரு வழியிலும், பிதூர்தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாத்தி தானம்) தானம் கொடுத்து பிதிரரின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கன்னிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கன்னிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதை கன்னிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பம் செய்து பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகனின் பெற்றோர்க்கும் மணமகனின் பெற்றோர் பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பன்னீர் தெளித்து மரியாதை செய்வர். பின் பெண்ணின் வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காசு அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றை கையில் கொடுத்து பெண்ணின் தந்தை இடது கை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறைப் பெயர்களையும் மணமக்களின் பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயன்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வமும் பெற்று எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகனின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகனின் தாயார் நீர்விட்டு தாரைவார்க்க தந்தையார் மணமகனின் கைகளை மணமகனின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்களவாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணை தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டுவந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்தபின் அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன் மணமகனிடம் கூறையைக் கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையில் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்து சுத்தி செய்து மந்திரம் சொல்லி சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து பூசை செய்வார். (சம்பாதஹோமம் - சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்) மணவறையைச்சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சதை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலிகட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள் மீண்டும் மணமகளின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த சுபமுகூர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகளின் வலப்புறம் சென்று வடக்கு நோக்கி நின்று இறைவனைத் தியானித்து குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இருகரங்களால் பற்றி கெட்டிமேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஓத, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சதை மலர்கள் தூவ, ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க மணமகன் மேற்கு திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

“மாங்கல்யம் தந்தநாநேந மம ஜீவனஹேதுநா”//

கண்டே பத்தாமிஸுபகேஸஞ்ஜிவசரதசதம்”//

“ஓ! பாக்கியவதியே” யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமாக மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதில் கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருநீறு இட்டு தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி

தாலியில் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சுமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனருகில் கோத்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்த்து (9, 11...) என்ற ஒற்றை எண் வரக்கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக் கொடியில் சேர்க்கப்படும் தங்க நாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்தில் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகன் எழுந்து வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து மணமகன் கழுத்தில் மாலை சூட்டுவார். மணமகன்

மணமகளைத் தன் இடப் பக்கத்தில் அமரச்செய்து மாலை தூட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமணம் கலந்து ஒரு மணமாகி இல்வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று முறை மாலை மாற்ற வேண்டும்.

தொடர்ந்து கொண்டு வந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, வாசனைப் பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகன் மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆனபின் தம் மங்கலக் கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால் பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். பின் மணமகன் மணமகளுக்கு மூன்று முறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவில் செய்ய வேண்டுமென்பதால் திரை ஒன்று முன்னால் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதிகளுக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப் பதார்த்தமாகையால் வாழ்வில் இனிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

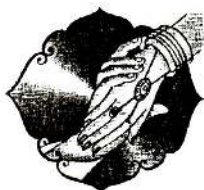
கோதரிசனம்

இல்லறவாழ்வு தொடங்கும் தம்பதியர் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்ட ஐஸ்வரியங்களையும் வேண்டி பசுவை இலட்சுமிதேவியாக வணங்குவார். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவார். பசுவின் உடலெங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தெய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன்மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி, தட்சிணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக் கிரகணம் (கைப்பிடித்தல்)

தருமம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக் கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். “நீயும்

நானும் முதுமையடைந்து விட்டாலும்கூட ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்” என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையைப் பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்து வைத்து அம்பி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும்போது தோழனும் தோழியும் சேர்ந்து வருவர். பஞ்சபூதங்களின் சாட்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒரு கருத்து. மணப் பெண்ணால் ஐம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்.

ஏழடி நடத்தல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகள் கைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

1. உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
2. உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின் தொடரட்டும்
3. விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொருட்டு உன்னை இறைவன் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
4. சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
5. பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடைய பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
6. சகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்க பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
7. உன் வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் சுககாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னை பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.

ஏழடிகள் நடந்த நாமிருவரும் சினேகிதரானோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழு செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்ப துன்பங்களைச் சேர்ந்தே அனுபவிப்போம். “என்னுடன் கூடவா” எனும் பொருளில் இந்நிகழ்ச்சி அமையும். இதற்கு “ஸ்ப்தபதி” என்று பெயர்.

அம்மிமிதித்தல்

பெண்ணின் வலது காலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகள் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக் கடுத்துள்ள விரலில் மெட்டி அணிவிப்பார். இந்தக் கல்லைப்போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சகித்துக்கொள். இது பெண்ணுக்குக் கற்பையும் ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்ப துன்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்க வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து ஓமகுண்டத்தில் நெற் பொரியும் ஓம்ப பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அக்கினியை வலம்வரும்போது இடக்காலை அம்மியில் வைத்து மெட்டி அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும்போது கிழக்குப் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக்கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரை யும் கூட்டிக்கொண்டு மண்டபத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வாகனத்தில் இருக்கும் நட்சத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார்.

“நிரந்தரக் கற்பு நட்சத்திரமாக மின்னுவேன்” என்று ஆணையிடுவதாகும். சப்தரிஷிகள் கிருத்திகை எனப் பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போலிருக்கச் செய்கின்றனர். இந்த அருந்ததியை தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்ச்சி பெறட்டும் என்பதேயாகும். இந்த நட்சத்திரத்தைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையும் வளத்தையும் பெறுவதற்கேயாம்.

அருந்ததி வசிப்பதின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை. வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நட்சத்திரங்களுக்கிடையில் வசிப்பிட நட்சத்திரமும் அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்து துருவ நட்சத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள். துருவ நட்சத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப் போல் மணமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப்போல் மணமகளுக்குப் பதிவிரதா தன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

வாரியரிடுதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மணமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்கத் தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று மணமகனின் கையில் கொடுக்க மணமகன் மணமகளின் கையில் கொடுத்து மணமகளின் கைகளை தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செல்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக்கொண்டு பொரியரிடுதல் வேண்டும். நெல் பொரியாக மலர்வதுபோல் நம் வாழ்வும் மலர வேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன் பூர்ணாகுதிக்குரிய பொருட்களை தட்டத்தில் வைத்து குருக்கள் மணமக்களுக்குக் கொடுக்க இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்தில் சொரிதல் வேண்டும்.

அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல திரவியங்களும் அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஒப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கு குறைவின்றி செய்து அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம்.

அதன் பின் தீபாராதனை செய்து ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மணமக்களுக்குத் திலகமிட்டு விபூதி சந்தனம் கொடுத்து ஆசி வழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசீர்வாதம்

மணமக்களை கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரார்த்தனை செய்து மந்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லி மணமக்க ளுக்கு சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசீர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மணமகளின் பெற்றோர். மணமக னின் பெற்றோர் சபையோர் ஆசீர்வதிப்பார்.

விடசதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையே அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறு பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க” என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இடவேண்டும். மணமகனுக்கு 3 முறையும் மணமகளுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இடவேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மணமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளில் கட்டப்பட்ட காப்புக்களை அவிழ்த்து பவித்திரங்களை கழற்றி அவற்றுடன் பெற்றாரின் பவித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி தானம் வழங்கப்படும்.

ஆகாதி

இரு தரப்பிலுமிருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிகளுக்கு தீயசக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும் கண் திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன.

விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அர்ச்சனை தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி அர்ச்சனை செய்து மணமகள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டுக்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின் பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்கள் ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி மணமகனுக்கு முதலில் தன் கையால் உணவூட்டிய பின் மணமகள் மணமகளுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகன் மணமகளைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கும் ஆரத்தி எடுத்து உள்செல்வர். வலதுகால் எடுத்து உட்சென்று பூணை அறை சென்று வணங்கி பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவர்.

சில தத்துவங்கள்

1. தாலி கட்டிய பின் மணமகன் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில்தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
2. மாங்கல்யம் தூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுண வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்குக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.
3. மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி கட்டும்போது மூன்று முடிச்சுப் போடுவார்கள். இதற்கு ஒரு விளக்கம்.

முதலாவது முடிச்சு கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள் அல்லது பிறந்த வீட்டுக்கு

இரண்டாவது முடிச்சு தாய் தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள் அல்லது புகுந்த வீட்டுக்கு

மூன்றாவது முடிச்சு தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்

தாலி கட்டும் போது தூவப்படும் அட்சதை மணமக்களை தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது, ஏனென்றால் தாலி கட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சான்றாவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுனத்தடை ஏற்படாமலிருக்க.

திருமணத்தின் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது ஏன்?

முக்காலத்தில் மணமகள் தாலி கழுத்தில் ஏறும் வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண்திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி நான் இப்போது “இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன்” என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுதுபடாத பச்சை அரிசியைப்போல் வாழ்க்கையும் பழுதுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசி வழங்கும் போது பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாத முழு அரிசியாக இருக்க வேண்டும்)

நெல்லிலிருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சள்பொடி, பன்னீர், மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

ஆபத்தி

ஒரு தட்டில் 3 வாழைப்பழத் துண்டுகளை வைத்து அதன் நடுவே திரியைச் செருக வேண்டும். இலகுமுறை ஒரு நெருப்புக் குச்சியில் பச்சைச்சுற்றி நெய்யில் தோய்த்து வாழைப்பழத்தின் நடுவே குத்துவதாகும். தட்டில் திருஷ்டி கழிப்பதற்காக மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சிறிது நீர் விட்டுக் கலந்து வைக்கவும். இக்கலவை சிவப்பு நிறமாக மாறிவரும். அவசரத்திற்குக் குங்குமம் பாவிக்கலாம். (வெளிநாடுகளில் இருப்பவர்கள் சுண்ணாம்புக்குப் பதில் அப்பச் சோடா (சோடியம் பைகாபனேற்) பாவிக்கலாம்.)

ஆராத்தி எடுக்கும்போது யாருக்குத் திருஷ்டி கழிக்கிறோமோ அவரை நிற்க வைத்து (கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்கு பார்க்க நிற்க வேண்டும்) அவரை இறைவனாக நினைத்து இறைவனுக்கு

நாம் எப்படிச் சுழற்சும் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் ஆரத்தித் தட்டைச்சுற்ற வேண்டும் (வலம் சுழியாக)

மணமக்களுக்கு எடுக்கும்போது மணமகள் பக்கத்தில் மேலேழுப்பி மணமகள் பக்கமாக கீழிறங்க வேண்டும். 3 முறை செய்ய வேண்டும். கீழே 3 தரம் ஆட்டி பின் மேலேழுப்பிச் சுற்ற வேண்டும்.

திருமணத்தில் அறுகரிசி இடும் முறை

எமது இந்துசமய விளக்கப்படி அறுகரிசியை (அட்சதை) பெரியோர்கள் இரு கைகளிலும் எடுத்து மணமக்களின் சிரசில் தூவிப் பின் இரு தோள்களிலும் இடுப்பு, முழந்தாள் என்று மேலிருந்து கீழே வர வாழ்த்த வேண்டும் (3 முறை). அல்லது சிரசில் மட்டும் 3 முறை தூவி ஆசீர்வதிக்கலாம்.

நாங்கள் மணமக்களை தெய்வமாகக் கருதுவதால் தெய்வத்திற்குப் பாதத்திலிருந்து சிரசிற்சுச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். மணமக்களை மானிடராகக் கருதினால் சிரசிலிருந்து பாதத்திற்கு வரவேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். இவ்விரண்டு விதமான வருணனைகளையும் எமது இலக்கியங்களில் காணலாம். பாதாதி கேசமா? கேசாதி பாதமா? இவை வர்ணனைகளே அன்றி அட்ச்சதை தூவுவதற்கல்ல. தெய்வத்திற்கு நாம் செய்வது பாதபூஜை. பூ சொரிவதல்ல. அத்தோடு மணமக்களை பெரியோர்களே அட்ச்சதை தூவி ஆசீர்வதிப்பவர்கள். ஆகவே சிரசில் இருந்துதான் வரவேண்டும். மீனாட்சி சுந்தரேசர் கல்யாணத்தில் தேவர்கள் வானிலிருந்து மலர்தூவி ஆசீர்வதித்து வாழ்த்துவதாகப் புராணம் சொல்கின்றது. ஆகவே அரிசி மேலிருந்து கீழே வருவது தான் சாலப்பொருந்தும்.

(காலிலிருந்து தலையை நோக்கிச் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக்கிரியையிலும், பிதுர்க்கடமையின் போதுமே செய்யப்படுகின்றது. பிரிந்த உயிர் பூலோகத்திலிருந்து மேல்நோக்கி விண்ணுலகம் செல்வதாக எடுத்துக்காட்டவே காலிலிருந்து தலையை நோக்கி கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன.)

கௌர் கல்யாண வைபோகமே

திருமணத் திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்க வேண்டியவை

1. ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்து திருமண திகதியும், பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிச்சயிக்கப் பட வேண்டும்.
2. திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
3. புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
4. நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
5. மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.
6. மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரணை நியமிக்க வேண்டும்.
7. கோலம் போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
8. விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.
9. படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.
10. திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து வினியோகித்தல்.

இன்று திருமணங்களின்போது மணமக்களை வாழ்த்துக் கள் என தட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள பூக்களை சபையிலுள்ளவர்கள் கையில் கொடுத்து தாலி கட்டும் சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்த்துமாறு கூறுகின்றனர். சபையோர் தாம் அமர்ந்துள்ள இடங்களிலிருந்த படியே பூக்களை எறிகின்றனர். இது பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு முன்னாலுள்ளவர்களின் தலையிலேயே விழுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மணமகளுக்குரிய தாலி, கூறை போன்ற மங்கலப் பொருட்களை சபையோரின் ஆசீர்வாதத்திற்கு எடுத்துச் செல்கையில்! கூடவே அட்சதையும் எடுத்துச் சென்றால், இந்த மங்கலப் பொருட்களின் மேல் சபையோர் அட்சதையும் பூக்களையும் தூவி தமது வாழ்த்துக்களைக் கூறலாம்.

(சசி சிவம்)

பலகாரங்கள் செய்முறை

சிற்புண்டி 1கண்டு பயறு வறுத்துக் குற்றி மாவாக்கவும். சீனி $\frac{1}{2}$ றாத்தல்.

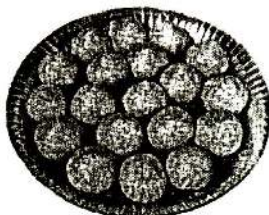
$\frac{1}{4}$ தேக்கரண்டி ஏலக்காய்த்தூள், இவற்றை கலந்து வைக்கவும். (இது உள்ளீடு)

செய்முறை

1 கண்டு அரிசிமா, 1 தேங்காய் துருவி எடுத்து பாலுடன் (Cup) தேவையான அளவு உப்பு சேர்த்து கொதிக்கவிட்டு அதை மாவில் போட்டு சிறிது இறுக்கமான பதத்தில் குழைக்கவும். இம்மாவை சிறு சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து கிண்ணம்போல் செய்து உள்ளீடு உள்ளே வைத்து பாதியாக மடித்து (கொழுக்கட்டையைப்போல்) விளிம்பை ஒட்டிப் பொரிக்கவும்.

மோதகம்

கொழுக்கட்டை செய்வது போல் செய்து வெளிமாவைக் கிண்ணமாக செய்து உள்ளீட்டை வைத்து மோதக வடிவில் பிடிக்க வேண்டும்.

அச்சுப் பலகாரம்

தேவையான பொருட்கள்

1 கண்டு வறுத்த அரிசிமா, $\frac{1}{2}$ கண்டு வறுத்த உழுந்துமா, $\frac{1}{2}$ தே.கரண்டி உப்பு, 2 தேக்கரண்டி எள் (தோல் நீக்கியது)

செய்முறை

எல்லாவற்றையும் கலந்து தேங்காய்ப்பாலைக் ($1 - \frac{1}{2}$) கப் காய்ச்சி அளவாக விட்டு இறுக்கமாக நன்றாகக் குழைக்கவும். பின் அச்சு உரலில் போட்டு ஒரு எண்ணெய் தடவிய வாழையிலையில் அல்லது பொலித்தீன் உறையில் பிழிந்து $2\frac{1}{2}$ அங்குல நீளமாக வெட்டி எண்ணெயில் பொரித்தெடுக்கவும்.

$\frac{1}{4}$ கண்டு சீனிக்குள் 1 கப் தண்ணீர் விட்டுப் பாகுகாய்ச்சி அதற்குள் பொரித்த பலகாரத்தைப் போட்டுப் பிரட்டி எடுத்து ஆறின பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

அச்சப் பலகார கலவைக்குள் மிளகு சீரகத்தூள் சிறிது கலந்து முறுக்கு அச்சில் பிழிந்து முறுக்குச் சுடலாம். இதற்கு சீனி தேவையில்லை.

சீனி அரிபதறம் - செய்முறை

1 சுண்டு பச்சை அரிசிமா, தேவையான அளவு உப்பு கலந்து வைக்கவும். ¹/₄ இறாத்தல் சீனிக்குள் சிறிது நீர் விட்டு பாகு காய்ச்சி மாவுக்குள் விட்டு குழைத்து வைக்கவும். 2 மணி நேரம் ஊறவிடவும். பின் திரும்பக் குழைத்து சிறு உருண்டைகளாக எடுத்து இலையில் தட்டிப் பொரித்து எடுக்கவும்.

குறிய் எந்தப் பலகாரத்தையும் இலையில் தட்டிப் போடவும் என்றால் வாழையிலையில் அல்லது பொலிதீன் உறையில் எண்ணெய் தடவித் தட்டவும்.

பயற்றம் உருண்டை - செய்முறை

1 சுண்டு வறுத்த பயற்றம்மா, ¹/₄ தே.கரண்டி ஏலம் தூள், 1 சுண்டு சீனி பாகு காய்ச்சி மூன்றையும் நன்றாகக் குழைக்கவும். விரும்பினால் சிறிது தேங்காய்ப்பூ வறுத்து சேர்க்கலாம். குழைத்த மாவை சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து மாவில் தோய்த்து பொரிக்க வேண்டும்.

1 சுண்டு பச்சை அரிசி மாவுக்குள் தேங்காய்ப்பால் விட்டு கூழ்ப் பதமாக சிறிது உப்பும் சேர்த்து கரைத்து உருண்டைகளை இதில் தோய்த்துப் பொரிக்கவும்.

பருத்தித்துறை வடை - செய்முறை

¹/₂ சுண்டு உழுந்தை (உடைத்த) 4 - 6 மணித்தியாலயம் ஊறவிட்டு வடிக்கவும். ¹/₄ சுண்டு அவித்த கோதுமை மாவிற்சுள் ¹/₂ தேக்கரண்டி பெருஞ்சீரகம், 1 தே.கரண்டி அருவல் நெருவலாய் இடித்த மிளகாய்த்தூள், சிறிது கறிவேப்பிலை, 3 தே.கரண்டி சிறிதாக நறுக்கிய வெங்காயம், தேவையான அளவிற்கு உப்பு, ஊறிய உழுந்தையும் போட்டு தடான நீரில் (Warm Water) இறுக்கமாகக் குழைக்கவும். பின் சிறு உருண்டைகளாக்கி இலையில் தட்டிப் பொரிக்கவும். ஆறிய பின் போத்தலில் அடைத்து வைக்கவும்.

புதுமனைப் புகதல்

மங்களமான மனை

மனை மங்களமானது, மங்கள மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது என்ற வினா வரும். ஆம்! இதற்கான விடை நமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளார்கள். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலரால் கவனிக்காத நிலையையும் காண்கின்றோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றபின் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

ஒருவர் வீடு கட்ட நிலம் வாங்குகின்றார் எனக் கொள்வோம். அந்த வெற்றுநிலம் ஊறல் நிலமாக இருக்கக்கூடாது. செம்மண் என்றால் நன்று. அங்கே மா, பலா, வேம்பு போன்ற மரங்கள் இருப்பின் நல்லது. அரசு, ஆல் கூடாது. கோயிற்பார்வை வீட்டு நிலத்துக்கு நல்லதல்ல. இவை பொதுவாக மனைக் கட்டத் தொடங்கும் போது நாம் அவதானிக்க வேண்டிய சில அம்சங்களாகும்.

ஒருவர் வெற்று நிலத்தில் வீடு கட்ட ஆரம்பிப்பது எப்படி?

வெற்றுநிலம் எனும் போது அங்கே பலவித சேதங்கள் இருக்கலாம். சாபக்கேடுகள் இருக்கலாம். இதனால் பெரிய வீடுகள் கூட பாழடைந்த நிலையில் உள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, வைரவர் சாந்தி பூஜை முதலில் செய்து நிலக் குற்றத்தை நீக்க வேண்டும். அதன்பின்பு, அத்திவாரம் இடலாம். அத்திவாரத்திற்கு முன் நவதானியங்களை முளைக்க விடவும். பின் பசுவையும் கன்றையும் அங்கு கொண்டு வந்து கட்டவும்.

அத்திவாரம் இடுவது எவ்வாறு?

அத்திவாரமிட உரிய நாள் பார்க்க வேண்டும். அத்திவாரம் இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேடமானது. (எழுந்திருப்பு நாள் - வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்.)
வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் இடும்போது தேவையான வொருட்களாவன

நண்டு வளைவில் இருக்கும்மண் யானைத்தந்தமண்
காளைக்கொம்புமண் குளத்துமண்
புற்றுமண் நவரத்தினம்

45 நாட்கள் (ஒரு மண்டலம்) பூஜிக்கப்பட்ட வாஸ்த்து இயந்திரம் முதலானவற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்து தயார் செய்தல் வேண்டும்.

அத்திவாரம் இடமுன் சிவாச்சாரியாரைக் கொண்டு விக்கினேஸ்வர பூஜை செய்தபின் குரு ஆசிபெறல் வேண்டும். பின்னர் கட்டிடத்தைக் கட்டுபவரை அழைத்து, அவருக்கு வஸ்திரம், தட்சணை கொடுத்து உபசரணை செய்தபின் அத்திவாரம் இடுவதற்கான குழியில் தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி, பிள்ளையாரை வழிபட்டு, தாயறையின் நிருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் அத்திவாரம் பெட்டியை வைத்து அத்திவாரம் இடலாம். கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பவர் உடனே சீமெந்து கலவையிட்டு, அதனை மூடி விடுவார். வடகிழக்கிலும் அத்திவாரம் இடலாம்.

வீட்டுக்கான நிலை வைப்பது எப்படி?

ஆம்! வலது காலை முன் வைக்கும் வாசல் அல்லவா? ஆதலால் குருவிடம் சென்று நல்ல நாள் பார்த்தபின், அந்நாளிலே பிள்ளையார் பூஜை வழிபாட்டோடு வீட்டின் கதவுகளுக்கான நிலையை வைக்கலாம். முக்கியமாக வாசல் கதவு நிலை, அடுத்து பூஜை அறையின் நிலை.

வீட்டு வளை வைப்பது எப்படி?

வீட்டின் கீழ்ப்பாகம் நிறைவேறியதால் மேற்பாகம் முக்கியமாகின்றது. வீட்டின் மேற்பாகத்தைத் தாங்குவது வளையாகும். ஆதலால் பிள்ளையார் வழிபாட்டுடன் வளை வைக்கும் வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

வீடு வேய்தல் எவ்வாறு செய்யப்படும்?

பழைய கால முறையானது ஓலையால் வீட்டை வேய்தல் ஆகும். ஆனால், இப்போது ஒழு போடுகிறார்கள். ஆகவே, ஆகாய நிழல் வீட்டில் படாது வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடும்போது தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் காட்டி பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்பு ஓடுகளால் வீட்டின் மேற்பாகத்தை மூடலாம்.

வீடு குடிபுகும் முறையாது?

வீடு குடிபுகும் பொழுது இல்லத்தலைவன் குருவிடம் (அந்தணர்) சென்று இல்லத் தலைவியின் நட்சத்திரத்திற்கேற்ப நான் வைப்பது முதற்படியாக அமைதல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகுமுன் வாசலில் பகமாடு கட்டி தூபம் இட்டு அகன்ற வாயுவையும் விஷஜந்துக்களையும் அகற்றல்.

வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வேம்பு, பூமரங்களை நடல் வேண்டும். வேலையாட்கள், வருவோர், போவோரெனப் பலரும் உலாவிய இடமாகையாலும் இல்லறம் செழிப்பதற்காகவும், அந் நிலத்திலும் புதிதாக கட்டப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவதற்காகவும் வீடு குடிபுகுமுன் வாஸ்து சாந்தி செய்வர்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரியார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடுகளுடன், சிவன், அம்மன் வழிபாடு செய்து விஷேசமாக மகாலக்ஷ்மி வழிபாடுகளையும் செய்வார். இவ் வழிபாடு பூஜை, ஹோமம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன் பின்னர் பூஜை செய்த சும்பநீரால் இல்லத்தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து இறை வழிபாடு செய்வர். பின் முதல் முதலாக அடுப்பு மூட்டி பால்காய்ச்ச ஆயத்தமாவர். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கி அதனைப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

தமது குல தெய்வக் கோவிலிலோ அல்லது வேறு விசேடம் பெற்ற கோவிலிலோ வீடு குடிபுகுதலுக்கு தேவையான பொருட்களை முதல் நாளே வைத்து (ஆலயத்தில் ஒருநாள் இருப்பது நன்று) அடுத்த நாள் உரிய நேரத்தில் அர்ச்சனைத் தட்டுடன் சென்று பூசை செய்து பின் அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வருதல் வேண்டும். சிறப்பாக பெண்கள் கொண்டு வருவதே முறை. தெய்வப் படங்கள், மங்களப் பொருட்கள் பிரதானமாகக் கண்ணாடி என்பவற்றைக் கோவிலிருந்து எடுத்து வரும்போது புதுமனையின் வாசலில் ஒரு பசுவைக் கட்டி வைத்து, அதில் முழித்த பின்பே இவற்றைப் புதிய வீட்டிற்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் எடுத்துச் சென்று பூஜை அறையில் வைக்க வேண்டும்.

பூஜைகள் இனிது நிறைவேறியதும் சிவாச்சாரியாருக்கு உபசரணைகள் செய்து அவரது ஆசிரியப் பெற்று வாழும் முறை இன்னும் இலங்கையில் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியில் இருந்து வரும் வழமையாகும்.

ஒரு மனையை அமைக்கும் போது சுவாமி அறையே, சமையல்கூடம், வாழ்வுக்கூடம், ஓய்வெடுக்கும் அறைகள், கழிவறை என்பவற்றை விட பிரதானமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அச்சுவாமி அறையில் அம்மனையின் முக்கிய குடியிருப்பாளராகிய கணவனும் மனைவியும் அன்றே பூஜை செய்து தீபம் காட்டி வழிபடுவர். அதோடு அந்த அறையின் திறவுகோல் பூஜையில் வைக்கப்பட்டு, சிவாச்சாரியரால் தலைவரிடம் கையளிக்கப்படும். அவர் அதனைப் பெற்று, மனைக்கு உரிய அரசியான பெண்ணிடம் கொடுக்க அவள் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு முதன்முதலாக அந்த அறையைப் பூட்டித் திறப்பாள். சுபமுகூர்த்தத்திலே இது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காகவே நல்ல நாள் பார்த்து குடிமனை புகும்விழா நிகழ்த்தப்பெறும். கொண்டு வந்த முளைக்கும் தேங்காயை வீட்டின் தோட்டத்தில் நடுவர். அன்று இரவு குடிபுகுந் தோர் அவ்வீட்டில் தங்க வேண்டும்.

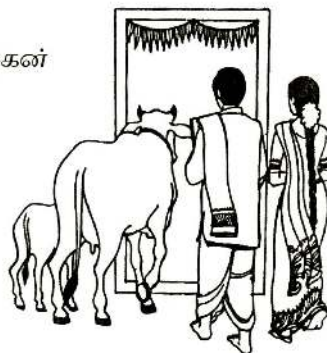
வாஸ்து புருஷன் ஏழுந்திருக்கும் மாதங்கள்

தமிழ் மாதம்	தமிழ்த்திகதி	நேரம்	
சித்திரை	10	7.00 a.m to	8.30 a.m
வைகாசி	21	9.12 a.m to	10.42 a.m
ஆடி	11	6.48 a.m to	8.18 a.m
ஆவணி	6	2.24 p.m to	3.54 p.m
ஐப்பசி 1	11	6.48 a.m to	8.18 a.m
கார்த்திகை	8	10.00a.m to	11.30 a.m
தை	12	9.12 a.m to	10.42 a.m
மாசி	22	9.12 a.m to	10.42 a.m

இந்நாட்களில் கிரகாரம்பம் செய்வது உத்தமம்.

வீடு குடிபுகும் யோகும் யோது கோயிலில் இருந்து கொண்டு செல்லும் வாருட்கள்

1. குத்துவிளக்கு 2
2. நிறைகுடம்
3. படங்கள் - பிள்ளையார், லக்ஷ்மி, முருகன் (அவசியம் தேவையான படங்கள்)
4. முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி
5. பூமாலையுடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம்
6. படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள்
7. நிறைநாழி
8. கற்கண்டு
9. பணப்பெட்டி (இதற்குள் நெல் பரவி, பட்டுத்துணி நாணயம், மஞ்சள் துண்டு வைக்கவும்)
10. 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது)
11. 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள்
12. ஒரு சிறிய தென்னங்கள்
13. ஒரு புதுமணி சட்டியில் உப்பு
14. புதுசட்டியில் முழு மஞ்சள்

பால் காய்ச்ச தேவையானது

வாழையிலை, பொங்கல் பாத்திரம், கரண்டி, பால் காய்ச்சும் பாத்திரம், மாவிலை, சந்தனம், குங்குமம், விபூதி, பூமாலை, பூக்கள், அருகம்பல், பால்

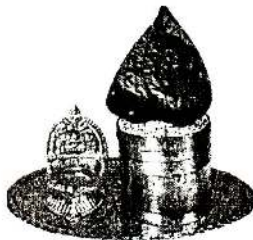
வாஸ்த்துசாந்தி

வீடு குடிபுகும் போது செய்யும் சாந்திகளில் இதுவும் ஒன்று. அசுத்தமான பூமியை அக்னியால் தகித்து சுத்தமாக்க செய்யும் சாந்தியே வாஸ்த்துசாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியாக வாசனம் செய்து வாஸ்த்துபுருஷனையும், பிறதேவதைகளைப் பூசித்து அக்கினிகாரியம் செய்வர்.

இதற்கு நீத்துப் பூசணிக்காயொன்றைப் பலியிடுவர். அதன் பின் வைக்கோல், தர்ப்பை முதலியவற்றால் மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வாஸ்த்துபுருஷனைப் பூசித்து அக்கினியில் எரிமூளச் செய்து வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வருவர். பின் இதற்கு கும்பநீர் தெளித்து விடுவர். இச்சாந்தியின் பின் கை கால்களைச் சுத்தம் செய்து தான் மற்றக் கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

வீடு குடிபுகும்போது செய்யும் ஹோமங்களுக்குரிய வாடுக்கள்

அரிசிமா, மஞ்சள் மா, எள்ளு, நவதானியம், நெற்பொரி, ஓமச்சாமான், மருந்துச்சாமான் (தமிழ் மருந்துக்கடைகளில் கிடைக்கும்), சமித்துக்கட்டு, நெய், ஊதுபத்தி, கற்பூரம், சாம்பிராணி, அத்தர், அரிசி, தேங்காய், மாவிலை, தலைவாழையிலை, அறுகம்பல், நாயுருவி, தாமரைப்பூ, பூமாலை, பூச்சரம், வெற்றிலை பாக்கு, பழவகைகள், எலுமிச்சம்பழம், நீற்றுப்பூசணி, வைக்கோல்கட்டு, கும்பத்துப்பட்டு.

சஷ்டியப்த பூர்த்தி

மணிவிழா (60வது வயது)

மணி விழா என்பது 60 வயது பூர்த்தியாவதைக் குறிக்கும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளிலே 60வது வயது விஷேசமானதொன்றாகும். 1 மணிக்கு 60 வினாடிகள் போல் தமிழ் சாஸ்திரப்படி வெவ்வேறு பெயர்கொண்ட 60 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்று மறுபடி ஆரம்பிக்கும் போது 60 வயது பூர்த்தியாகின்றது. 60வது வயதன்று பிறந்த நேரத்தில் கிரகங்கள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடங்களில் கிரகங்கள் திரும்பவும் வருகின்றது. அதனாலேயே இது ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். 60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்ததை “சஷ்டியப்த பூர்த்தி” என்று அழைப்பர்.

60வது வயதான பின் அவர் உலகப்பந்தங்களை விட்டுவிட முயலவேண்டும். இதை நினைவுபடுத்தவே 60வது வயதில் மனைவியை பக்கத்தில் வைத்து பக்குவமாக மீண்டும் ஒரு கல்யாணத்தை நடத்திப் புரிய கடமைகளை விளக்குகிறார்கள் இது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு சடங்கு.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வின் முதல் 30 ஆண்டுகளும் கல்விக்காகவும், பெயர், புகழுக்காகவும் செலவிடுகிறான். 30 முதல் 50 ஆண்டுவரை மக்களுக்காக வாழ்கிறான். பின்பு தனது 60 வயது தொடக்கம் நீண்ட ஆயுளோடு ஆன்மா முன்னேற்றத்திற்காகத்தன் வாழ்நாளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்விழாவின் குறிக்கோள்.

இந்த மணி விழாவை தமிழ் நாட்டில் உள்ள கால சம்ஹார ஸ்தலமாகிய திருக்கடவுரில் (மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்ற ஸ்தலம் - என்றும் 16) அபிராமிப்பட்டருக்கு தை அமாவாசையை பெளர்ணமியாகக் காட்டிய ஸ்தலத்தில் கொண்டாடுவது சிறப்பானது. அங்கு “மிருத்யுஞ்ச ஹோமம்” செய்து அந்த அபிஷேக நீரை, மணிவிழாக் காணும் தம்பதிகளுக்கு நீண்ட ஆயுள் வேண்டி அபிஷேகம் செய்வார்கள். இது சாலச் சிறந்தது.

மனைவியை இழந்தவர்கள் மணிவிழாப் போன்ற எந்த சபகாரியங்களையும் செய்தல் கூடாது. என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

பவளவிழா (75வது வயது) சதாபிஷேகம் (80 வது ஆண்டு)

மணிவிழாப் போலவே, பவளவிழாவும் 75வது வயதில் கொண்டாடப்படுகிறது. 75வது வயதில் மனமுதிர்ச்சி பெற்று ரிஷிகளைப் போல் பக்குவநிலையை அடைய வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

இவ்விழாக்களை குலதெய்வத்தின் ஆசியுடன் செய்வதும், அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுவதும் சிறப்பானது. ஆயிரம் பிறை கண்டோர் சதாபிஷேக விழா (80 வயது) கொண்டாடுவர். 80வது வயதில் அட்டத்திக்கு பாலகர்களின் அருளைப்பெற சதாபிஷேகம் செய்கிறார்கள்.

90வது வயதில் நவக்கிரகங்களின் ஆசி கிடைக்கிறது. 100வது வயதில் ஐம் புலன்களும் கடவுளிடம் இணைகின்றன.

விழாக்களும் ஆண்டுகளும்

50ம் ஆண்டில்	பொன்விழா
60ம் ஆண்டில்	மணிவிழா (வைரவிழா)
75ம் ஆண்டில்	பவளவிழா
80ஆம் ஆண்டில்	முத்து விழா
100ம் ஆண்டில்	நூற்றாண்டுவிழா

சைவ அபரக்கிரியை

அபரம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யும் கிரியை ஆதலால் இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்திக் கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும் கிரியைகள் யாவும் சமயதீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திரமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்ய வேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிராந்தக் கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரண வேளை) சுற்றத்தவரிடத்தும், பொருள் இடத்துள் உள்ள பற்றை நீக்கி, விபூதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்து தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியவரைக் கொண்டு பாடக் கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமயதீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணியதலத்து விபூதி பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண் பூசி, அவர் வாயில் கங்காதீர்த்தம் விட்டு அவர் தலையைத் தம் மடி மீது வைத்து அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து செவியைக் கையினால் மூட வேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின் உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு கிடத்தவும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியால் கட்டிவிடவும். இதேபோல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியால் சேர்த்து கட்டவும். வாயைத் தலையுடன் சேர்த்து கட்டி விடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரவேசத்தின் மீது வைத்தலும் பிரதேகத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப்பாகத்தில் குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். மனைவி மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களை பக்தியுடன் ஓது வேண்டும்.

அவிட்டம், சத்யம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப் பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால் இதற்கு தானம் சாந்தி செய்யின் தோஷம் நிவர்த்தியாகும்.

சூர்ணோற்சவம் (வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை)

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப் பந்தலாயும் மேலே வேய்ப்படும் ஓலை பச்சை ஓலை யாயும் இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாயிலிலே மொந்தன் வாழை குலையுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தில் மேற்கே நடுவில் சிவகும்பமும் சூழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீக்ஷிராயின் உருத்திர மூர்த்தியையும் விசேட தீக்ஷிராயின் ஈசுவர மூர்த்தியையும், நிர்வாண தீக்ஷிதர் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும், நடுக் கும்பத்திலும் சூழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கெனக் குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையையும் அதற்குக் கிழக்கில் பேரிதாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும். உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், கோடிவஸ்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும் மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம், அபிடேகப் பொருட்கள் இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து அதில் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சுண்ணப்பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண் குடத்தில் சுடலைக்குக் கொண்டு செல்லும் உருத்திரகும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்கு தெற்கே புண்ணியாக வாசன கும்பத்தையும் பஞ்சகௌவியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் தந்தைக்கு மூத்தமகன், தாய்க்கு இளையமகன், கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாதபோது மனைவி, கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகள், சகோதரி, சபிண்டன், சமனோதன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுக்குள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்கு கடமைசெய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து நீராடி கோடி வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு கர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து பவித்திரம் அணியச் செய்து உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்ளுவார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து புண்ணியாக பஞ்சகௌவியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து இடத்தைச் சுத்திசெய்து நெற்பொரிகளை மண்டபத்தில் இறைத்துக் கொள்வார். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கக் கூடாது. கிரியை நடைபெறும் போது திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் வேண்டும். குரு அங்கநியாசம், கரநியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து ஸ்நபன கும்பபூசை முடித்து, அக்கினி காரியம் முடித்து பூராணகுதி கொடுத்து கிரியையை பூர்த்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி கொடுத்து அதைப் பிரேதத்தின் மீது போட்டுக் கற்பூர தீபங் காட்டிய பின் பிரேதத்தை குளிப்பாட்டுதற்காக வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச் சென்று தலை தெற்காகக் கிடத்தி ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பர். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய் அரப்பு என்பனவற்றை பிரேதத்தின் சிரசில் வைப்பர். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து பின் பஞ்சகௌவியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா இடதுகை மேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர் முதலிய வாசனைத் திரவியம் தெளித்து பிரேதத்தை அலங்காரம் செய்து

மண்டபத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக் கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரில் குழைத்து சத்தியோசாதம், முதலாக முழந்தான், தொப்புள், மாம்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டு, முழங்கை இரண்டு, மணிக்கட்டு இரண்டு, விலா, முதுகு, சுழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசிபன்னீரால் கை கழுவிநீரைப் பிரேதத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீறுப் பதிகம் ஓதல் வேண்டும். சந்தனம், குங்குமத்திலகமிட்டுப் பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து அதன்பின் உரலில் பூமிதேவியையும் உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேரு வென்றும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொரு பதமந்திரம் சொல்லி மூன்றுதரம் இடித்துப்பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப்பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்பநீர் விட்டுக் குழைத்து கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து, பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும் போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள் முதலானோர் பிரேதத்தை தூழநின்றுபுத்தம்பிடிப்பர்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக்குறைவு கருதி பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து அதன்மேல் சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்தலும், பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு யாத்திரா தானமும் நிறைவுசெய்து குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து வாய்க்கரிசி இடுவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும் தேங்காய்த்துருவலும் சேர்த்தது) மனைவி, மக்கள், பிரேதத்தின் காலில் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியை கழற்றிப் பிரேதத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும். சாமங்கலி இறந்தால் நிறைநாளி (தீபம், நெல் நிறைந்த சேர்) யை பிரேதத்தின் கையால் தொடச்செய்து வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றை சேலைமுந்தானையில் முடிந்து விடவும். பிரேதத்தின் கீழே உள்ள துணியையும் மேலே உள்ள துணியையும் சேர்த்து பிரேதத்தை மூடி தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கை துணியால் மூன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களில் பச்சை மரத்தில் கட்டப்பட்ட பாடையில் பச்சைத்தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கில் பிரேதத்தை வைக்கவும். பாடை கமுக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள் பாடையை இடமாக மூன்று முறை சுற்றி வந்தபின் பிரேதம் மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படும். காற்பக்கம் முன்னாகப் பிரேதத்தை எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். கர்த்தா கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல புகையுடன் கூடிய நெருப்பை மூன்று காலுடைய உறியில் வைத்து, குளிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னே வர வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு அஸ்திர மந்திரத்துடன் பொரி தூவியவாறு சுடலையை அடைந்து தலைதெற்கே இருக்குமாறு இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேதத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். சாமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த வெற்றிலை பாக்கு பழம் என்பவற்றை எடுத்து வைத்து தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து தலைப்பாகத்தில் வைத்து அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து கும்பநீரில் அரிசியை

நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றி வரவும். ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கு நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை முன்பக்கத்திற்கு போட்டு உடைக்கவும். பின்கால்மாட்டில் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியா பனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு சிறிய இரும்புச்சாமான் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனெனில் பேய் பிசாசுகள் தொடராமலிருக்க இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவார். சுற்றத்தவரோடும் வீட்டு வாயிலுக்கு வந்ததாம் வேப்பிலையை உமிழ்ந்தபின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவிப் பின் நீராட வேண்டும். வீட்டையும் சுத்தப் படுத்தி, தாய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்த வருக்குப்படைத்து தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர் உரிமையக் காரருடன் உணவை உண்ணவும். ஆசௌசிகள் (ஞாதிகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால் அவ் ஆசௌசம் முடியும் வரையும் ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்து தாம் உண்ணும் உணவில் ஒரு சிறுபங்கைப் படைத்து உண்பது சில இடங்களில் வழமையில் உள்ளது.

அஸ்தி சஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது மூன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி மூட்டிப்பிராயச்சித்தம் ஓமம், தத்தவ ஓமம், செய்யவும். அக்கினி தணியும் வரை நீரை ஊற்றவும்.

அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து தலைவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம் மந்திரங்களைக் கூறி முழந்தாள், தொப்புள், மாப்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சாத்தி தூபதீபம் காட்டிய பின் முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி எலும்புகளை எடுத்து முக்காலில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு பாத்திரத்தின் வாயைக் கோடித்துணியால் மூடிக்கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எலும்பு சாம்பலை அள்ளி, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து பால் தெளித்து, நிலத்தைக் குளிர்ப்பண்ணி வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை (கோது நீக்காத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றைபூதபிரேதபைசாசங்களின் பொருட்டுநிவேதித்து திருமுறை ஒதி வழிபாடு செய்த பின்னர் எலும்பையும் சாம்பலையும் சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்து வைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை கடித்து உலக்கையைக்கடந்து வருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயன் யோதுகொண்டு செல்பவை

அரிசிமாவை பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்துகொண்டு போக வேண்டும். அதோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வானி, கத்தி, வாழையிலை, தீவத்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சத்யம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோசமுண்டு. இதற்குசாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டில் பூர்ண சூப்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை மூன்று நாள், இரண்டுநாள், அல்லது ஒரு நாளாவது வைக்க வேண்டும். நீற்றுப்பூசணிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடை முறையில் உள்ள வழக்கம்.

பிரேதத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது கமுகம்பிள்ளை ஒன்றும் பிரேதத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேதகனம் செய்ய நேரிட்டால் பிரேதத்துடன் கமுகம்பிள்ளை எடுத்துச் செல்வர்.

சுபநட்சத்திர சுபவாரத்தில் பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம்.

ஆசாரியர் நித்தியகருமம் முடிந்தபின் புண்ணியாகவாசனம் பஞ்சகௌவியம்ஸ்தானசுத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரனைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஷ்பங்கள் சாத்தி சோடச பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு, த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெங்கலப் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும் பூராட்டாதிக்கு வஸ்திரமும் (ஆடை) உத்தரட்டாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

வீட்டின் நடுவில் இரண்டு படி நெல் பரவி ஒருபடி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன்மேல் கும்பம் வைத்து அதில் லக்ஷ்மியை ஆவாகனஞ் செய்து லக்ஷ்மி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை திக்கு பாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செலித்து கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லக்ஷ்மிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக் கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு.

அந்தியேட்டி அன்று இரவு வீட்டு முற்றத்தில் பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டி மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து நிலத்தை மெழுகி சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக் கினேஸ் வரர்பூஜை புண்ணியாகவாசனம், பஞ்ச கௌவிய பூஜை முடித்து முறத்தில் (சளகு) அரிசிமா, மஞ்சள் மா, கரிமா, இலை (பச்சை)மா, செங்கல் (சிவப்பு) மா இவற்றால் சிதாஸ்தானபதம் வரைந்து இதில் பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினால் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால் பூசித்து, அக்கினி உண்டாக்கி ஆகுதி, பலி, பூர்ணாகுதி கொடுத்து நிறைவு செய்து, முறத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டு சென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர்நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற் கு வந்து நீராடி, அநுட்டானம் முடித்தபின் சிவன், வர்த்தனி, லக்ஷ்மி, நவக்கிரக தேவர்களையும் பூசித்து கர்த்தாவிற் கு சிவன் வர்த்தனி கும்ப நீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன்பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டு படியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லம் ஆயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம். சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தராட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்கு பதினைந்து நாட்கள் தோசமாகும்.

எட்டுச் செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை பத்ததி, ஆகமங்கள் ஆகிய வற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேச வழமையில் உள்ள கிரியை யாகும். இறந்தநாளில் இருந்து ஏழாம் நாளில் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளில் செய்வதும் உண்டு. இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யப்படும் ஒரு விசேட தினம் இதுவாகும். இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவுவகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப் படையல் படைத்து தீபம்காட்டி அவ்வளவு வகைகளில்

சிறு பகுதியை எடுத்து தீப்பந்தம் இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல் வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவு வேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும்போது கடமை செய்தவரும் வீடும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவு வரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்து உணவுவகை தயாரிப்பதில்லை. கொள்ளி வைத்தவர் எட்டுச்செலவு முடிந்து அடுத்தநாளே வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லலாம்.

எட்டுச் செலவன்று ஒரு கதிரையில் இறந்தவரின் படத்தை வைத்து (சில இடங்களில் உருவமாகச் செய்வர்) அதற்கு வேட்டி, சால்வை (பெண் என்றால் சேலை உடுத்துவர்) அணிவித்து அவர் பாவித்த முக்கிய பொருட்கள் கண்ணாடி, குடை போன்றவற்றை வைக்கவும். ஒரு விளக்கு எரிய விடவும். படம் வடக்கே அல்லது கிழக்கே பார்க்கலாம். கர்த்தா தெற்கே பார்த்து செய்ய வேண்டும். மூன்று தலைவாழையிலைகளை (நுனி தெற்கே பார்க்க வைக்க வேண்டும்) முன்னுக்கு வைத்து உணவு வகைகள், பானங்கள், பழங்கள், பலகாரங்கள், இளநீரும் படைக்கவும்.

பின் கர்த்தா தீபம் இடம் வலமாகக் (anti clockwise) காட்டி தேவாரம் பாடி உணவு வகைகளை முடியிருக்கும் இலைகளை அகற்றி வலது கையில் சிறிது நீர் எடுத்து இடப்பக்கமாக உணவு வகைகளுக்கும் மேல் தெளித்து அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

படைத்த பொருட்களில் எல்லாவற்றிலும் சிறுபகுதி எடுத்து ஒரு பெட்டிக்குள் வைத்து, இளநீரும், தீவர்த்தியுடன் சென்று முச்சந்தியில் வைத்து விட்டு வருவர். அவர்கள் வெளியே செல்ல பின்னால் ஒருவர் மஞ்சள் நீர் தெளிப்பர். வீட்டுக்குள் வருமுன் கால் கழுவி வர வேண்டும். ஆசௌசம் உள்ளவர்கள் மட்டுமே உண்ணுவார்கள். வெளிநாடுகளில் இருப்பவர் முச்சந்தியில் வைக்க முடியாது. ஆகவே ஆற்றிலோ, கடலிலோ விடலாம்.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப் பொருள்படும். அந்தியேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டா னத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேஷ்டி, சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையில் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும் சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமயதீட்சை உடைய சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேதத்தில் சுடலையில் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி ஆசன முடியில் 31ஆம் நாளில் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால் அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். நத்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திதிகளும், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும், திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (காலவிதானம்) நத்தை - பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி; பத்ரை - துதியை, ஸப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 26ஆம் நாளுக்கு மேல் 31ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை வீடு, (கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்த முழ நீள அகலங்கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலு கால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி விதானம், தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து தெற்கில் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி மண்டபத்தை ஒன்பதுபதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓமகுண்டமும், வடமேற்கில் சிவகும்பமும் வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாசுபதாஸ்திர) கும்பமும் தென்மேற்கில் பஞ்சகௌவிய மேடையும் தென்கிழக்கில் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்றுவேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக்கொள்ளவும்.

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக நீண்ட சதுர மாக்கி இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள் மாவும், தென்மேற்கில் நாலுபதத்தில் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலு பதத்திலும் சிவப்பு மாவும் வடகிழக்கில் நாலு பதத்தில் கறுப்பு மாவும், வடமேற்கில் நாலுபதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் சிவப்பு மாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளை மாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் கறுப்பு மாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக் கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) முப்பத் தாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி இடப்பக்கமாக முடிந்து ஐவைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும் பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியர் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து கர்த்தாவிற்கு திருநீறு கொடுத்து சங்கற்பம் செய்துகொண்டு சளிகரணம், பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம் செய்து சிவோகம் பாவனை முடித்து ஞானகடக தாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சகௌவிய பூசை முடித்து, யாக மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகையையும் பஞ்சகௌவியத்தால் (புரொட்சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணோற்சவம் செய்து சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும்

மனத்தினாலே செய்து நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசபதாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவும்.

சிதாவஸ்து பூஜை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவி தத்தவத்தையும் பிரம்மாவையும் தென்மேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும் விஷ்ணுவையும், தென்கிழக்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும் உருத்திரனையும், வடமேற்கு மூலையில் நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும் மகேஸ்வரனையும், வடகிழக்கு மூலையில் ஆகாச தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் இந்திரனையும் பூசித்து பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தனி பூஜை செய்து பாசபதாஸ்திர பூஜை செய்து ஞான வாளை ஒப்புக்கொடுத்து யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டிய பின் தசாயுத பூஜை செய்ய வேண்டும். வடகிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத்திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் துலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும் வடகிழக்கில் தெற்கில் உள்ள கும்பத்தில் பத்மத்தையும் தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்தில் சக்கரத்தையும் பூசித்து தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும்வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செபம், நாடிசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்த ஐவகை மாவையும் இட்டு அதன்மேல் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளி வைத்துக் குடம் உடைத்து தகனம் செய்த பின்னர் காடாற்றி புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம், குளிர் (ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியருக்கு அரிசி வஸ்திரம் முதலியனவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயர்தீட்சை உடையோருக்கு பிரேததகனம் செய்த உடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மரணம் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன் உயிரைத்தானே மாய்த்துக் கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர்பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பில் பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானேதான் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வது. அபுத்திபூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர்பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசௌச முடிவில் பிரதித் தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புனர்தகனம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட பிரத்தித்தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்துகொள்க. துர்மரணமடைந்தோர் பைசாச ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புனனத்துக்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதில் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம் நீங்கும் பொருட்டும் பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டிலே பாஷாணத்தாபனம் செய்து விரிவாக பூஜை நிகழ்த்துவர். இக் காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து வேதிகையில் வடக்கு முகமாக ஒரு சும்பம் வைத்து அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றது போல உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி எண்ணெய் அரிமா முதலான அபிடேகத் திரவியங்களால் அரிடேகம் செய்து வஸ்திரம் சாத்தி பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. கோடிச் சீலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்து செய்வது திலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்து செய்வது குசோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றும், இரண்டாம் நாள் நான்கும் என்ற வகையில் ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல் வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசக் கணக்கில் பிண்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தரவிருத்தி தர்ப்பணம் சங்கிதா சிராத்ததானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். மூன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசிராத்தம்

இது முதல் நாட் தொடங்கி ஒற்றித்த நாளில் செய்யப் படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து இறந்த வருடை ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்து அவரிடம் தான பல தீர்த்தத்தை வாங்கி பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம் இறந்த ஆன்மாவிற்கு பிரேதத்தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சிராத்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களை பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து அவர்களுக்கு செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும். உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபூத பலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து தீபாராதனை தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர் மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி சுற்றத்தவர் பூவும் நீரும் இட்டு அஞ்சலி செலுத்துதல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும் கும்ப மூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி கும்பம், கல், பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர் நிலைகளில் விடுக.

நீர்நிலையிலே மாப்பளவு தண்ணீரில் வடக்கு முகமாக நின்று பிண்டத்தை முதலிலும் கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷாணத்தை பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேம்பிலையைத் தின்று துப்பி ஆசமனம் செய்து அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து கால், கை கழுவி வீட்டினுட் செல்லவும். ஊர்களில் பசவிற்குப் புல் கொடுப்பர்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக்குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக்கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்களிடமும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக் கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையில் தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசன முடையவர்கள் மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம்நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேட்டி செய்பவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாகவாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண (கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகள் செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபம் ஏற்றி பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, வாயிலில் மாவிலை கட்டவும். வீட்டுக்கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து விக்கினைஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்சகௌவிய பூஜை, வருணகும்ப பூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிடற்கு பஞ்சகௌவியம் பருகக் கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்ஞை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு என்பனவற்றை கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி இன்னவருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுபதினத்திலே இன்னாருக்கு சிரார்த்தம் செய்கிறேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்ட அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க அதைக் கர்த்தா இருப்பில் செருகிக் கொள்வார். பின்னர் வலதுகை மோதிர விரலில் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவும்.

கூரிய பூசை

சிவப்பு நிறப்பூவும் நீரும் கொண்டு மூன்று முறை ஆகும் பிரதட்சணம் செய்து தூரியமூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்தில் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோதிஷ்டம், பஞ்சதச (புதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம், சமிண்ட கரணம் என்பன செய்யப் போகிறேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக் கொள்ளவும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனை தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாக சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண் மாடு) தானம் செய்ய வசதிப்படாத இடத்து ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிஷ்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடியதாகப் பாவனை செய்து வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பனவற்றைச் சாத்தி அரிசி, மரக்கறி என்பனவற்றைக் கொடுத்துப் பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து வாழையிலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டு பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் உன்யியிருந்து கைமாறிப் பிண்டம் இடவும். சந்தனம், பூ சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர், நெவேத்தியம் நிவேதித்து தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்துகொண்டு தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தியடையும். இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவை யாவன.

பவித்திரம், பூணூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை (மிதியடி), தண்டம், கௌபீனம், விபூதிப்பை, யோகப்பட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம் (சால்வை), வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம். நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீ, தாசர்கள் என்பனவாம்.

ஏகோதிஸ்டம் குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து வழி அனுப்பி மஞ்சள்நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கை, கால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்ச கௌவியம்பருகிக்கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிராத்தமே மாசிகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியில் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோதிஸ்டம் என்ற பெயரில் முதலில் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிகமும் ஊனமாசிகம், ஊனதிரிபட்டச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிகமும், ஊன ஆப்திக மாசிகமும் ஆகப் பதினைந்து மாசிகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. ஊனமாசிகம் - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின் மேல் மூன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது.
2. ஊனதிரிபட்டச மாசிகம் - அவ்வண்ணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் 45ம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
3. ஊனசாண் மாசிகம் - மேற்கூறப்பட்டபடி 170ம் நாள் முதல் 180ம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
4. ஊனஆப்திக மாசிகம் - அவ்வாறே 350 நாள் முதல் 365ம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிகங்களும் இறந்த திதியில் செய்யப்படும். ஊன மாசிகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளில் செய்ய வேண்டும். வெள்ளிக்கிழமையிலும்

நத்தை, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, என்னும் திதிகளிலும் கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊன மாசிகம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி, என்னும் வாரங்களுமாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம். இரண்டு கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினைந்து மாசிகங்களும் செய்ததன் மேல் வருட முடிவில் தான் சபிண்டகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌசகரியங்களை உத்தேசித்து அசௌச முடிவில் பதினைந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பார். இப்படிச் செய்தாலும் பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிறந்ததாகும்.

சோதகும்ப சிராத்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் - நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு இறந்தநாள் முதல் வருடம் முந்நாற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபிண்டகரணத்தின் முன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு) ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேதத் தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப் பேறும் அடையும். சபிண்டகரணத்தின் மேற் செய்யும் சிரார்த்தங்களில் நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப்பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோத்திஸ்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர் தேவர் மூவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோத்திஸ்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய் தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோத்திஸ்ட விதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும் போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோத்திஸ்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக் கிரியையைப் பொதுவாகச் சபிண்டகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோத்திஸ்டம் பதினைந்து மாசுகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒரு வருட முடிவில் செய்யத் தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியினங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்தில் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

01. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் (விசுவதேவர்) - நந்திதேவர், மகாகாளர்
02. பிதிர் தேவர் பொருட்டு மூவர் - கவதர் சண்டர், கணாதீசர்
03. அதிதி அப்பியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர் அப்போது அங்கு வந்தவர்
04. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கு ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவ தேவருக்கு ஒருவர் பிதிர் தேவருக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும் போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியில் பிதிர் தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசாரங்களும் செய்து வீட்டினுள் அழைத்து வந்து தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர் அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர் தேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன்பாத்திரங்களை வைத்து தேவபாத்திரத்தில் நெல்லும் பிதிர் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டு பூசிக்கவும். பூணூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும் இடமாக இட்டு பிதிர் தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தரையும் பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி தானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையில் சாணத்தால் மெழுகி வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள் இடதுகையை ஊன்றியிருந்து வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் இரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், கிழக்கில் மூன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இடுக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய் நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டு வதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும். இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை, வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்டபின் திருமுறைபாடி சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்துப் பிதிர் பிண்டத்தில் சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக்கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து பிண்டங்களை பசுவிற்கு கொடுக்கவும் அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும். சோறு கறி, பலகாரம் 3 அல்லது 5, பழங்கள் வெட்டி 3 அல்லது 5, இளநீர் சர்க்கரைப் பொங்கல், வாழைப்பழம், தயிர்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், எள்ளு, தர்ப்பை, நுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர்த் தேவரையும் தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக் குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர்தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சம்யோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்கு தட்சணை கொடுத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின் குரு கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன்மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி உறவினர் நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்திகம் (ஆட்டைத் திவசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிலே செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத்திவசம் எனப்படும். இறந்த திதியில் செய்யும் இந்தச் சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக்கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வருட சிரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்கு சிரார்த்தம் செய்யும் போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆம சிரார்த்தம், இரணிய, சிரார்த்தம், தருப்பணரூப சிரார்த்தம் என நாலு வகைப்படும்.

சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலே அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம் மாதத்தில் வரும் அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம். அல்லது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளையபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்கு சக்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால், பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றி தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருத்தி குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானீயம் (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆம சிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆம சிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தரும்பணரூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையில் செய்யப்படும்.

அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும், ஆம சிரார்த்தத்தில் ஆமபிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் ஆமபிண்டமும் ஆம சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்ன சிரார்த்தம் அபராணதில் செய்தல் வேண்டும். ஆம சிரார்த்தம் சங்கவ காலத்தில் செய்து போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக் காலம்	-	சூரிய உதயம் முதல் ஆறு நாழிகை வரை
சங்கவ காலம்	-	அதன்மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை
மத்தியானம்	-	அதன் மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம்	-	அதன் மேல் இருபத்திநாலு நாழிகை வரை
சாயான்னம்	-	அதன்மேல் முப்பது நாழிகை வரை

சூரிய உதயம் காலை ஆறு மணியாயின்

பிராதக் காலம்	-	காலை 6.00 - 8.24 வரை
சங்கவ காலம்	-	அதன் மேல் - 10.48 வரை
மத்தியானம்	-	அதன் மேல் பகல் 1.12 வரை
அபராணம்	-	அதன் மேல் மாலை 3.36 வரை
சாயான்னம்	-	அதன் மேல் மாலை 6.00 வரை
சிவபெருமான்	-	அபிஷேகத்தாலும்,
விஷ்ணு	-	அலங்காரத்தாலும்
பிதிர்கள்	-	தர்ப்பணத்தாலும் மகிழ்வார்.

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம்	-	நாள் தோறும் பிதிரரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்.
நைமித்திய சிரார்த்தம்	-	தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம் திதியில் வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது.

காமிய சிரார்த்தம் -

அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், விதிபாத யோகம், உத்தராயணம், சித்திரை விஷு மாதப்பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திருதியை, கார்த்திகை வளர்பிறை, நவமி, புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாவாசை ஆகிய தினங்களில் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி பிதிர்த்தர்ப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது. இது தீர்த்த சிரார்த்த மெனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம்

இது நந்தி சிரார்த்தம் என்று கூறப்படும் சீமந்தம் சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், விரதம், விவாகம், கிருகாரம்பம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற சப கருமங்களில் பிதிர் தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தம் விருத்தி சிரார்த்தமாகும். பிதிர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச் சிரார்த்தம் மங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம்

காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதிர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபத்து நான்கு, மாதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு, சகோதரி குலம் பன்னிரண்டு, மகன் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரி குலம் எட்டு ஆகக் குலம் நூற்றொன்று)

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை ஆகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணியதலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌச காலத்தில் சிரார்த்தம் வரின்

சனன, மரண ஆசௌசத்தில் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காய் இருக்கும் போது தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால் ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கடவள் சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின் ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்), சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசும்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சிகைக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய்,

வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக் கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பங்கிழங்கு, கரு வேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி. (மிளகாய், கத்தரிக்காய், பூசணிக்காய், பயிற்றங்காய், கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன.)

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரைக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புஷ்யம்

வில்வம், துளசி, அறகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப் பூ, புன்னைப் பூ, முல்லைப் பூ, நந்தியாவட்டைப் பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பூ.

ஆகாத புஷ்யம்

மகிழம்பூ, தாழம்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ, கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்தினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரஞ் செய்து கொள்ளுதல், மீண்டும் புசித்தல், வழி நடத்தல், பாரஞ் சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகளைத் தவிர்த்து விரத நியம முடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்மூன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்து கொள்ளலும் பரானம் புசித்தலும், வெற்றிலை, பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும், நெற்குத்தலும், பிச்சை போடலும், எண்ணெய், நெய் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல் வாங்குவதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே திருக்கோவிலிலே கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன செய்தல் வேண்டும். பசவிற்குப் புல்லுப்போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும் போது வேதத்தையும், திருமுறைகளையும், புராண இதிகாசங்களையும், தரும சாத்திரங்களையும், சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும். இதுபிதர்களுக்கு மிகப்பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர் விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லுதலும், துரிதஞ் செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் ஆகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவைகளையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து தில தர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - எள்ளு) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசனம்பண்ணல் வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பதுபிதிர் கருமமாகும். இது மஹாளயம் என்றும் பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்) மாகும்.

புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளயப்பட்டசமாகும். பிதர்களைத் திருப்திப் படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதி அடையவும் பிதர்கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்கு உரிய கருமங்களிற் பிதிர்க்கடனும் ஒன்று. ஐவேள்விகளில் பிதிர்ஜக்ருமம் (பிதிர் வேள்வி) ஒன்று.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நாணென்றங்
கைப்புலத்தா றொம்ப றலை”

என்பது திருக்குறள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்திசை ஆதலால்
தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

தூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன
காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் தூரியன்
பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரபக்கத்தில்)
தென்பாகத்திற் பொருந்தி இருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்
களுக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்தில் அவருக்குச் சிரார்த்தம் (திவசம்)
செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த
மாதத்தில் அமாவாசையன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளய
பட்சத்தில் செய்து கொள்ளலாம். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ
சிரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள் மாளயபட்சத்திற் பிதிர்க்
கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்கருமம் செய்தால் வருடம்
முழுவதும் செய்தபலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தன சம்பத்தும்,
துவிதியையில் பிரஜாலாபமும் திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும்,
சதுர்த்தசியில் சத்தூர நாசமும் கணாதிபத்தியமும் அட்டமியில்
சிறந்த புத்தியும், நவமியில் ஸ்திரீ சம்பத்தும், தசமியில் இஷ்ட
சித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜா விருத்தி
யும், திரயோதசியில் பசு விருத்தியும், சதுர்த்தசியில் புஷ்டியும்,
அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால்
இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியில் பிதிர்கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில் வரும் பரணி, அட்டமி கஜச்சாயை எனப்
படும். கஜச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்தி
லாவது மக நட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடி வருவது. இது
ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும்
பலன் அதிகம்.

பிதிர்கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும் விசேடமானதாகும். திரயோபதசியில் செய்யும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபால், காசுக்கட்டளை போன்றவற்றைத் தபாற்கந்தோரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். இதுபோலப் பிதிர்க்கருமத்தில் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர். பிதிர்த் தேவதைகள், ஸ்கந்தர், சண்டர், கணதீததர் என்போர் பிதிர்த்தேவதைகளாவர். சமய விசேட, நிர்வாண தீட்சிதருக்கு சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர் என்போர் பிதிர்த்தேவதைகளாகும். பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்தபதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபதத்தில் சண்ட சொரூபமாகவும் முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீதபதத்தில் கணாதீத சொரூபமாகவும் இருக்கும்.

இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர் தர்ப்பணம், தான தருமம், சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும்.

அபரக்கிரியை யாவும் இடப் புறமாகவும், பாதத்திலிருந்து சிரசு வரை பரியந்தமாகச் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா, தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்கு காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலை வாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும்.

மரணவீட்டில் அபரக்கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய வயாருட்களின் விபரம்

இந் நாளில் கிரியை செய்யும் போது சைவக்குருக்களே இவற்றைக் கொண்டு வருவார்.

நெல்லு	குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
பச்சை அரிசி	கும்பவேட்டி 1
பயறு	முட்டி 2
உழுந்து	சட்டி 2
எள்ளு	செம்பு 13
தேங்காய்	குடம் 1
தேங்காயெண்ணெய்	குத்துவிளக்கு
விபூதி	உரல், உலக்கை
சந்தனம்	அறுகம்புல்லு
குங்குமம்	மாவிலை, வாழையிலை
அபிஷேகக்கூட்டு	கோசலம், கோமயம்
மஞ்சள் மா	பால், இளநீர்
அரிசிமா	மான் தோல்
அபிஷேகத்திரவியம்	தட்டம்
பன்னீர்	வேட்டி, சால்வை (கிரியை செய்வோருக்கு)
நெய்	
தேன்	வாழைப்பழம்
நல்லெண்ணெய்	எலும்பிச்சம்பழம்
அரப்பு	பழ வகைகள்
லவரந்தர்	பாக்கு
அத்தர்	வெற்றிலை
ஊதுபத்தி	
சாம்பிராணி	(இறந்தவருக்கு)
தசாங்கம்	வேட்டி, சால்வை
நெற்பொரி	அல்லது
நவதானியம்	சேலை, சட்டை
கழிநூல் பந்து	கத்தி
பஞ்சவர்ண நூல்	தோரணம், கயிறு
விளைவுசூடம்	தீப்பெட்டி
சமித்துக்கட்டு	
பட்டுத்துண்டு	6m வெள்ளைத்துணி (கோடி)

இப்பொருட்களை கிரியை செய்யும் குருக்களும் கொண்டு வருவார். அவரிடம் ஆலோசித்துச் செய்யவும்.

அந்தியேஷ்டிக் கிரியைக்குத் தேவைப்படும் யொருட்கள்

நெல்லு	வெற்றிலை
பச்சை அரிசி	பாக்கு
பயறு	வாழைப்பழம்
உழுந்து	எலுமிச்சம்பழம்
எள்ளு	பழவகைகள்
தேங்காய் 20	அறுகம்புல்
கழிநூல் பந்து	பால், தயிர்
பஞ்சவர்ண நூல்	கோசலம், கோமயம்
விபூதி	இளநீர்
குங்குமம்	வாழையிலை
சந்தனம்	மாவிலை
பன்னீர்	முட்டி 2
அபிஷேகக்கூட்டு	சட்டி 1
அபிஷேகத்திரவியம்	உரல், உலக்கை
நவதானியம்	தேய்காயெண்ணெய்
நெற்பொரி	சில்லறைப்பணம்
நெய்	
சமித்துக்கட்டு	செம்பு 12
ஊதுபத்தி	குடம் 1
விளைவுதடம்	குத்துவிளக்கு
சாம்பிராணி	தட்டம்
அரிசிமா	மாள்தோல்
மஞ்சள் மா	பூ, மாலைகள் சரப்பந்து
நல்லெண்ணெய்	அமுது
அரப்பு	பலகார வகைகள்
குருக்கள் வேட்டி, சால்வை	1படி பச்சை அரிசி பொங்கல்
கும்பவேட்டி	3படி அரிசியில் சோறு
வேட்டி	கறிவகை
பட்டுத்துண்டு	
சிகப்புபச்சை	
பச்சைமா (புல்லாந்தி இலையை உலர்த்தி இடித்து எடுப்பது)	
கரிமா (கரியில் இடித்து எடுப்பது)	
2 தானத்திற்கு அரிசிரக்கறி	
செங்கல் 1	தென்னோலைக்கோரணம்
வைக்கோல் 1 கட்டு	கயிறு
கத்தி	1m வெள்ளைத்துணி (கோடி)
தீப்பெட்டி	

வருட சிரார்த்தத்திற்கு தேவைப்படும் வொருட்கள்

மாவிலை	அறுகம்புல்
பூக்கள்	வாழைப்பழம்
எலுமிச்சம்பழம்	சக்கரை சிறியது
இஞ்சி 1 துண்டு	கறுப்பு எள்
நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்	
தலைவாழையிலை 5	நெய்
தேன்	கற்பூரம்
ஊதுபத்தி	இளநீர்
பால்	தயிர்
தேங்காய் 3	பச்சை அரிசிமா
சிறிது உளுத்தம் மா, மஞ்சள் தூள்	
ஐயருக்கு வேட்டி சால்வை	
தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு	
மிளகாய்த்தூள்	அரப்பு
சாம்பிராணி	விபூதி
சந்தனம்	குங்குமம்
நூல்பந்து	

வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைக்க வேண்டும். தர்ப்பணம் செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு விளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு, பச்சை அரிசி, கும்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒரு மாலை.

ஆசௌச விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்
அதன் இன்மை கூறப்பட லானும்” (பிரம்மசூத்திரம் 101)

“புறந்தாய்மை நீரான் அமையும்; அகந்தாய்மை
வாய்மையால் காணப்படும்” (குறள் 298)

முனிமொழி என ஓளவையார் பாராட்டிய பிரமசூத்திரம் சம்ஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தரும சாத்திரங்களிலே நாற்பது சம்ஸ்காரங்கள் பேசப்படுகின்றன. சைவ ஆகமங்கள் அவற்றுள் பதினாறே வலியுறுத்தும். (சம்ஸ் + காரம் = தூய்மைப் படுத்தும் கிரியை)

அவை ஏன்? ஆன்மீக வாழ்வுக்கு உயிர்நாடியான அவை இன்றைய லௌகிகப் போக்குக்கு வேண்டியவை தாமா? இவ்வித ஐயவினாக்கள் சைவமக்களிடையே எழுகின்றன. இளைஞர்கள் “நாங்கள் இவற்றைப் “பரவாய்” செய்வதில்லை; அம்மா குளியாமல் வீட்டுக்குள் விடார்” என்கிறார்கள். முக்கியமாக மரண வீட்டுக்குச் சென்று வருவோர் தூய்மைசெய்யப்படுவது அவசியம் என்று பழமை பேணுவோர் கருதுகிறார்கள். “இது விஞ்ஞான அடிப்படையில் தோன்றியது” என்று விளக்கம் அளித்துத் திருப்தியடைகிறார்கள். சுகாதார பரமான தூய்மைக்கும், கிரியா பரமான தூய்மைக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. இருவேறு திசையில் போகும் நாகரிகங்களின் மோதலில் சிக்கித் தவிப்பவர்களின் சந்தேகங்களைப் போக்கி “துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்வதே” இத்தொகுப்பின் நோக்கம்.

சைவசமயிகளிடையே கோவிலுக்குப் போதல், விவாகம் போன்ற நற்கருமங்களின் போது “எனக்கு ஆதசம் என்ற பேச்சு இடம்பெறும். அதை எதிர்த்தும், விஞ்ஞான விளக்கம் கொடுத்து ஆதரித்தும் பேசுவோர் அதிகம். ஆசௌகம் என்ற சொல் திரிந்து பேச்சு வழக்கில் ஆதசம் என்று ஆயிற்று.

“சுகி” என்றால் சுத்தம் செளசம் சுத்தம் உடையது. அசுகி = அழுக்கு; ஆசௌசம் (கிரியாபரமான) சுத்தம் இன்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுக் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, அவைகளைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமற் செய்யும் ஓர் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். தீட்டு, தொடக்கு என்ற சொற்களும் மக்கள் பேச்சில் வரும் தொடக்கை நீக்கிய பின்னரே நற்காரியங்கள் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், உளரீதியான ஓர் அருவருப்பு உள்ளே இருந்துகொண்டே இருக்கும். மனம் ஆன்மீக நற்கருமத்தில் பாடியது.

அசுத்தியை (அழுக்கை)ப் போக்க 1) காலம் 2) ஸ்நானம் (நீராடல்) 3) இரண்டும் ஆக மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன.

1. ஊரில் ஒரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழுகை, மேள ஒலி, ஒலி பெருக்கி மூலம் மரணம் பற்றி ஊரார் அறிகின்றனர். கோவிற்பூசை நிறுத்தப்படும். நற்காரியங்கள் நடைபெறா. ஊர்த் தொடக்கு பிரேதம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம்வரை அவ்வூர் மக்களைப் பீடிக்கும். பிரேதம் ஊரிலிருந்து அகற்றப் பட்டதும் தொடக்கு நீங்கிவிடும்.
2. இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டுக்குச் சென்று, மரணச்சடங்குகளில் பங்குபற்றிய அயலவர், உறவினரின் ஆசௌசம் ஸ்நானத்தால் நீங்கும். இரத்த உரித்துக்காரர் (ஆண் வழி) ஆகிய தொடக்குக் காப்போர் உறவுபற்றி, மனத்தில் துக்கம் நிலைத்திருக்கும். இறந்தோரை நினைத்து இடையில் அழுகை வரலாம். துன்பம் தோய்ந்த உள்ளத்திடன் ஆன்மீக முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியாது. அதனால் ஒரு குறித்த கால எல்லை வைத்து அதன் முடிவில் நீராடி, ஆசௌசத்தை நீக்கலாம். இங்கு காலம், ஸ்நானம் ஆகிய இரண்டும் வேண்டியதாகிறது.

ஆசௌசம் பத்து வகையாக ஏற்படலாம். 1) பிறப்பு, 2) இறப்பு, 3) சுடுதல், 4) பிரேதத்துக்குப் பின்னே செல்லல், 5) காவதல்,

6) அமுதல், 7) ஆசௌசிகளிடம் சாப்பிடுதல், 8 கலத்தல், 9) குறித்த கால எல்லையில் தலைமயிரை அகற்றாமை, 10) இறந்தவருடைய உரிமைக்காரர் (மகன் அல்லது கொள்ளி வைத்தவர்), இறந்தவரது பிரேதத்தன்மையை நீக்கிவிடும் கிரியை ஆகிய சபிண்டகரணம் செய்யாமை. (மயிர் முழுவதையும் களைதல் ஆசௌச நீக்கத்தின் பொருட்டு இன்றும் பல கிராமங்களில் வழக்கம்)

பிறப்பு

ஒரு வீட்டில் குழந்தை பிறத்தல் தொடர்பாக உண்டாகும் தொடக்கு நான்கு வகையானது. 1) கருப்ப்சிதைவு நான்கு மாதத்துக்குள் நிகழ்தல். 2) 5ஆம் 6ஆம் மாதங்களில் நிகழ்தல்; 3) 7ம், 8ம், 9ம் மாதங்களில் நிகழ்தல். 4) பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில் நிகழும் இயற்கையான பிறப்பு. முதலிரு நிகழ்ச்சிகளிலும் எத்தனை மாதச்சிசு வெளிப்பட்டதோ அத்தனை நாட்கள் தொடக்கு. உதாரணம் 6ஆம் மாதத்தில் கருச்சிதைந்தால் 6 நாள் தொடக்கு. அதன்பிறகு நிகழ்ந்தால் இயற்கையாகக் குழந்தை பிறக்கும் போது தொடக்கு காக்கும் நாள் அளவு, பிள்ளைப்பேற்றில் பெண் பிறந்தால் 40 நாளும், ஆண் பிறந்தால் 30 நாளும் பிதா மாதா இருவருக்கும் தொடக்கு. முதல் ஆறு மாதத்துள் சிசு அழிதலில் தந்தை முழுகத் தொடக்குபோம். தொடக்குக் காக்கும் உறவினர் (ஞாதிக்கள்) 5ஆம் மாத நிகழ்விலிருந்து முழுகி ஆசௌசத்தைப் போக்கலாம். பூரணகருச்சிதைவிலும், பிள்ளை பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், தந்தை 10 நாள் தொடக்குக் காக்க வேண்டும். 10 நாட்களுள் குழந்தை பிறந்தால் மரணத் தொடக்குக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இயற்கையான பிறப்பில் 30 நாள் தொடக்குக் காப்பது வழக்கம். (தாய்க்கு 40 நாள் என்ற முறையில் குழந்தையைக் கோவிலுக்கு 40ம் நாள் கொண்டு போகும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

சைவக்குரு (ஆசாரிய அபிஷேகம் பெற்றவர்) ஆசௌச நிகழ்வில் உடன் சுத்தியாகிறார். தீட்சை பெற்ற சைவசமயத்தவருள் நியமங்களில் வழுவாது சந்தியாவந்தனம் செய்வோர் 25 நாளும், ஒழுங்காகக் கோயில் தொண்டு செய்வோர் 20 நாளும் தொடக்குக் காக்க வேண்டும். பிரமசாரிக்குத் தொடக்கில்லை என்பது குரு

குலத்தில் வசித்து ஞான நூல்களைக் கற்றலில் காலம் கழிப்ப வர்க்கே பொருந்தும். உறவினருடன் வசிக்கும் பிரமசாரி அர்ச்சகர் இவ்விதியில் அடைக்கலம் புகமுடியாது. மூன்றாம் தீட்சையாகிய நிர்வாண தீட்சை பெற்றுச் சிவபூசை தவறாது செய்கிறவருக்கு மூன்று நாள் தொடக்கு. கோவில்களில் ஓதுவார்களாகப் பணி புரிவோர் 15 நாளும், ஆடல், பாடல், வாத்திய வழிபாடு செய்வோர் 14 நாளும் காக்க வேண்டும்.

இறப்பு

மரண ஆசௌசமே பிரதானமாகப் பேணப்படுவதும் நம் நாட்டு வழக்கம். அதனால் இப்பகுதி விரிவாக எழுதப்படுகிறது. குழந்தை பிறந்து பெயர் இடுவதற்கு முன் ஒரு மாதத்தினுள் இறந்தால் உடன் சுத்தியாம், பல் முளைக்கு முன் (6 மாத்துள்) ஆயின், ஒரு நாள் தொடக்கு, 11ம் ஆண்டுக்குப் பின் முழுத் தொடக்கு. பெண்மகவு விவாகம் செய்யுமுன் இறந்தால் பெற்றோருக்கு 3 நாள் தொடக்கு. விவாகம் நிச்சயித்த பெண் மணவிழாவுக்கு முன் இறந்தால் கணவனும் அவன் உறவினரும் 3 நாள் தொடக்குக் காப்பர். பிற ஆத்மாசாந்திக் கிரியைகளும் கணவன் வீட்டாரே செய்ய வேண்டும். ஒரு மாதத்தின் பின் இறக்கும் சிசுவைச் சுடலாம். அன்றி புதைக்கலாம். 11 வயதுக்குப் பின் சுடுவதே நல்லது.

ஆண் மரணித்தால் ஆண் வழியில் ஏழு தலைமுறை வரை தொடக்குக் காக்க வேண்டும். குரு சீட தொடர்பு பற்றி 3 நாள் காக்க. தாய்வழிப்பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, மருமகன், மகள், வயிற்றுப் பேரன் ஆகியோருக்கு 3 அல்லது 6 நாள் தொடக்கு.

தானம், வேள்வி, விவாகம் போன்ற சற்கருமங்களுக்கு இடையிலும், போர் உள்நாட்டுக் குழப்பம் மலைச்சரிவு, மரம் விழுதல், பூகம்பம் போன்ற பெரும் ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும், வரும் தொடக்கு உடனே நீங்கும். ஒரு வரம் கேட்டு அநுட்டிக்கும் உபவாச விரதத்தின் இடையில் தொடக்கு ஏற்பட்டால், தானம் அருச்சனை இரண்டையும் நீக்கி விரதத்தை அநுட்டிக்கலாம். விவாகம் செய்யும் மாப்பிள்ளை, கன்னியைத்தானம் செய்பவர்,

கோவில் திருவிழாவோ பிரதிஷ்டையோ செய்யும் ஆசாரியர், செய்விப்பவர் (எஜமானர்) துணைப்பணிகள் செய்வோர் ஆகியவர் களுக்கு உடன் சுத்தியாம். சிரார்த்தம், யாத்திரை ஆகிய புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யும்போது தொடக்குண்டானால் உடன் சுத்தியாம்.

வீர மரணம்

அரசசேவகர் போரில் இறந்தால் சுற்றத்தாருக்கு உடன் சுத்தி. அவ்விதம் இறந்தவர்களுக்கு அபரக்கிரியையும் உடன் செய்யலாம். (தூர்மரணத்திற்போல, குறித்தகாலத்தின் பின்செய்ய வேண்டும் என்ற விதியில்லை)

தூர்மரணம்

இது இருவகை 1) புத்திபூர்வமானது; (2) அபுத்திபூர்வமானது. முதல் வகையில் சாதாரண (மந்திரமின்றி) மரணக்கிரியை (சுடுதல்) செய்யலாம். பின்னர் உரியகாலத்தில் செய்யும்போது, மந்திரத்துடன் கிரியை செய்யலாம். இதில் சபிண்டருக்குத் தொடக்கு இல்லை. ஸ + பிண்டர் = தென்புலத்தாருக்குப் பிண்டம் இடும் கடன் உள்ள உறவுமுறைக்குள் அடங்குவோர் தன்னையும் சேர்த்து ஏழு தலைமுறை (ஆண் வழியில்) பின்னர் ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் கழித்துக் கிரியை செய்யும்போது ஒருநாள் காக்க வேண்டும். (மூளைப் பிசகினால் தற்கொலை செய்தவருக்கு நீர்க்கடன் செய்து), தொடக்குக் காக்கலாம் என்பர்). இரண்டாவது வகையான தூர்மரணம் இடி, தீ, ஆற்றற்பெருக்கு, விஷக்கடி போன்ற திடீர் விபத்துக்களால் நிகழ்வது. இதில் கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளலாம்.

பொருள்கள் சுத்தி

தொடக்கு உடையவர் உபயோகித்த பொருள்கள் குற்றம் உடையன. அவர் தொடக்கு முடியும் போது நீர்தெளித்தல், சுழுவுதல் போன்றவற்றால் குற்றம் நீங்கும். தொடக்கு ஆரம்பிக்கு முன் சில நற்கருமங்களுக்கு எனக்குறித்து எடுத்துவைத்த பொருள்

களுக்குக் குற்றமில்லை (தானம், பூசை முதலியவற்றுக்கு உபயோகிக்கலாம்.) பொன், தானியம், வெல்லம், உப்பு, பால், நெய் முதலியவற்றைத் தொடக்கு வீட்டில் இருந்து பெறலாம்.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரில் பிரேதம் இருக்கும் வரை சகலருக்கும் தொடக்கு இருப்பதால், கோவிற்பூசை முதலியன செய்யக்கூடாது. சிவபூசை அநுட்டானம், உண்பனவு போன்றவையும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரேதம் கிராமத்தை விட்டு அகற்றப்பட்ட பின் பிராயச்சித்தம் செய்து கர்மானுட்டானங்களைச் செய்யலாம். இது சிற்றார்களுக்குப் பொருந்தும். பல வீதிகளுள்ள பெரிய ஊர் ஆனால், தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால், ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்க்குத் தொடக்கு இல்லை. எல்லை கணிக்கும் போது (பூசைக்குரிய) கைமணி அடிக்கும் ஓசை கேட்கும் தூரம் அல்லது) 11 முழம் ஆகிய (விற) கோல் (நில அளவு) 11 (சுமார் 55 யார்) கொண்ட தூரம் ஆசௌச எல்லையாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வீதியில் பிரேதம் இருந்தாலும் இந்தக் கணிப்பின்படி வரும் இடைவெளிக்குள் தொடக்குக் காக்கலாம். அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை.

கோவிற்பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளுக்கு நடுவில் கிராமத்தில் ஒரு மரணம் நிகழ்ந்தால் இறந்த பிரேதத்தை மயானத்திற் சேர்த்த பின் தொடர்ந்து கிரியை செய்யலாம். பட்டணம், இராசதானி முதலிய பெருநகர்களில் தொடக்கு இல்லை. பிரேதத்தைத் தொட்டவர், தூக்கியவர், பின்னே சென்றவர்கள் தொடக்கு உடையர்.

தொடக்கு நாட்கள் வைதிகமுறையில் முத்தி வளர்க்காதவர்களுக்கு இறந்தநாள் முதல் கணிக்கப்படல் வேண்டும். (சிவ பூசையோடு தீ வேட்கும் குருமாருக்குத் தகனம் செய்த நாள் முதல் கணிக்குக) இரவில் பிறப்பு, இறப்பு நிகழ்ந்தால் அடுத்துச் சூரியன் உதிக்குமுன் உள்ள நாளே கொள்க. (மேலை நாட்டு முறையில், இரவு 12 மணிக்குப்பின் அடுத்தநாள் எனக் கொள்ளக்கூடாது.)

பிறப்புத் தொடக்குக்கு இடையில் இறப்பவரின், இறப்புக் கணக்கின் பின்னரே தொடக்கு கழியும். இறப்புத் தொடக்கு நடுவில் பிறப்பு வந்தால், மரணத் தொடக்குடன் அது நீங்கும். ஒரு மரணத் தொடக்கு முடியமுன் மற்றொரு மரணம் வந்தால் பிந்திய தொடக்கு முடிவிலேதான் இரண்டு தொடக்கும் நீங்கும். முந்தியதற்குரிய கிரியைகளும் பிந்தியதன் முடிவிலேயே செய்யவேண்டும்.

சமிண்டருள் ஒரு தொடக்கு வந்த செய்தி தூர இடத்தில் நிகழ்ந்ததை ஒரு தொடக்குக் கழியும் நாளில் கேட்டால் மேலும் இரண்டு நாள் தொடக்குக் காக்க. அச்செய்தி உதாரணமாக, அந்நிய தேசத்தில் இறப்பு நிகழ்ந்த செய்தி மூன்று மாதத்துள் கிடைத்தால் மூன்று இராத்திரி தொடக்குக் காக்க. ஒரு வருஷத்துக்குள் கிடைத்தால் ஒருநாள் காக்க. ஒருவர் இறந்த செய்தி தொடக்கு எல்லைக்குள் கிடைத்தால் மீதி நாட்கள் மட்டும் கொள்க; உதாரணம் அயல்நாட்டில் ஒருவர் இறந்தசெய்தி சகோதரருக்கு 20 ஆம் நாள் கிடைத்தால் மீதி 10 நாள் ஆசௌசம் காக்க. தொடக்கு எல்லை கழிந்து ஒருவருடத்துள் பெற்றோரின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டால் மகன் முழுத்தொடக்கும் காலமும் காக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய கிரியை அங்கு செய்யப்பட்டிருந்தால், 3 நாள் காத்தால் போதும்.

தொடக்கு காலத்தில் சந்தியாவந்தனம் செய்யலாம் (மானஸீகமாயேனும் செய்க) ஞானநூல்களை ஓதுவதைச் சமய தீட்சை பெற்றோர் ஒரு நாள் விலக்கலாம். விசேட தீட்சை பெற்றோர் ஆசௌசத்திலும் சிவபூசை செய்யலாம். தாமரை இலையில் நீர் போல் அவர் மனத்தில் தொடக்குப் பற்றாது. பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம் இல்லாதோர் அகப்பூசை செய்க. அப்போது குரு அன்றேல் ஒத்த தீட்சையுடையவர் அவருடைய புறப்பூசையைச் செய்யவேண்டும். ஆனால், எத்தகுதி உடையவரும் பரார்த்த பூசை (பர + அர்த்தம் = பிறர், பொருட்டு கோவில் முதலியவற்றில்) செய்யக் கூடாது. ஆசௌசம் உடையவர் கோவில் வெளிவீதியில் நின்று வழிபடலாம். உயர்தீட்சை பெற்றோர் மண்டபத்துள் நிற்கலாம். தொடக்குக் காலத்தில் கோவிலுக்குப் பூ எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடாது. உருத்திராட்ச மாலை தரிக்கக்கூடாது.

பூம்பு

பெண்கள் முதற்பூப்பு, மாதவிலக்குக் காலத்தில் மூன்று நாள் தொடக்குக் கொள். 18 நாட்களுள் மீண்டும் அடையாளம் கண்டால் ஒரு நாள் தொடக்கு. 19 நாளில் ஆயின் 2 நாளும், 20 நாள் ஆயின் 3 நாளும் கொள்க. ஆன்மீக வாழ்வில் நம்பிக்கையுள்ளோர் 3 நாளும் முழுகுதல் செய்யார். இக்காலத்தில் அகப்பூசை வழிபாடு செய்யலாம். அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ தொடுவோர் முழுக்கி, உரிய மந்திர ஜெபம் செய்து சுத்திபெறுகின்றனர்.

மயிர்களைதல்

தொடக்கு நீக்கும் போது மயிர்களைதல் அவசியம் என முன்னர் கூறப்பட்டது. சில கிராமங்களில் சைவக்கிரியை தொடங்கு முன் கழித்தல் வழக்கமாய் உள்ளது. தொடக்குக் கழியும் தினத்தில் கிரியைகளுக்கு முன்களைதலே சாத்திரசம்மதம். மத்தியானத் துக்குப் பின் மயிர் களைதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமுதல் மயிர் நீக்கப்படுவதால் முண்டிதம் எனப்படும். மகன் கடமை செய்ய முடியாமல், இன்னொருவர் தீக்கடன் முதலியன செய்தால் அவரும் அதனைச் செய்யலாம்.

அதிதி பூசை பிதிர் பூசை

இது வேதத்தில் வெகுசிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர் களுக்கு இன்றியமையாத சிறந்த ஒரு தருமமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தருமம் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து விட்டது. சூழ்நிலையும் மாறிவிட்டது. விருந்தோம்புதல் என்ற தர்மத்தைச் சிறப்பாகக் கருதிவந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது அதனைச் செய்தல் எவ்வகையாலும் முடியாது. ஆகவே முன்னோர்கள் அதற்குச் சமமாக ஒருவழி வகுத்துள்ளனர். சோறு சமைத்த வுடன் தினமும் காகத்திற்கும் வைக்க வேண்டும் என்ற நியதியை வகுத்துள்ளனர். இதுவே அதிதி பூசையாகும்; பிதிர் பூசையுமாகும். திவசத்தன்று காகத்திற்கு சோறு வைத்தலை இன்றும் காணலாம். மேலும் சனிப்பிரீதியை முன்னிட்டு சனிக்கிழமையில் சோறு போடும் வழக்கமுண்டு. தினமும் அவ்வாறு செய்து வந்தால் அதிதிபூசை, பிதிர்பூசை சனிப்பிரீதி யாவும் அடங்கிவிடும். இதனை வாயஸ்பலி

என்று கூறுவார்கள். ஒருவர் இருவருக்கு தினம் உணவு கொடுக்க எல்லாருக்கும் சக்தி இராது. ஆகவே இந்த தர்மம் செய்வது சிறிய அளவு. அதனால் வரும் பயன் பெரிய அளவு. இதனை வைசுவ தேவம் என்று கூறுவார்கள். எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துப் பலி இட்டு அந்தப் பலியுணவைக் காகத்திற்குப் போடுதல் என்ற முறை நூறு வருடங்களுக்கு முன் பெரும்பான்மையாக நடந்து வந்துள்ளது. பஞ்சமும் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டதும் அதுகுன்றியது. ஆகவே இந்தத் தர்மம் செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும். கிராமப் பகுதியில் இதனை அனுட்டிக்க ஒருவாறு முடியலாம். நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு வசதிக்குறைவு ஏற்படக்கூடும். அவர்களும் சமைப்பதற்கு முன் ஒருபிடி அரிசியை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துப் போட்டு மாத முடிவில் அண்மையில் உள்ள ஆலயத்தில் கொடுத்துப் பகவானுக்கு நிவேதிக்க ஏற்பாடு செய்துவந்தால் அத்தி பூசைப் பலன். மிதிப்பூசைப் பலன் கிடைக்கும். முன்காட்டிய வழிதான் செய்ய வேண்டும். காகங்கூட இல்லாத இடமாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்தத் தர்மபலன் கிடைப்பதற்குக் பிந்திய முறை சொல்லப்பட்டது.

இறப்பின் பின் வரும் பாவ புண்ணியங்கள்

அரிது அரிது இந்த மானிடப் பிறவி அரிது. பிறந்த அனைவருமே என்றாவது ஒருநாள் இறப்பது நிச்சயம். பிறப்பதும் உண்மை! இறப்பதும் உண்மைதான். இதை உணரும் ஒருவன் நிச்சயமாக தனக்குரிய தருமங்களை செய்து அறநெறிப்படி வாழ்வானாகில் அந்த அறம் அவனை மறு உலகில் காப்பாற்றும்.

இங்கு அறங்கள் என சொல்லும் போது அவன் பிறந்த குலத்துக்கேற்ற கர்மங்களை முறைப்படி செய்யவேண்டும். குலங்கள் நான்கு என சொல்லப்படுகிறது. பிரமம், தைத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்பவையே அவை. அவர்களில் பிராமணருக்கு ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், பொருளீட்டல், ஈதல், ஏற்றல் என்ற ஆறு கர்மங்கள் உள்ளன. சைத்திரியருக்கு, ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உலகோம்பல், படை பயிற்றல், பொருதல் என்ற ஆறு வகைக் கர்மங்கள் உள்ளன. வைசியருக்கு ஓதல், வேட்டல், பொருளீட்டல், ஈதல், பசுக்களைக் காத்தல், ஏருழல் என ஆறு கர்மங்கள் உண்டு. சூத்திரருக்கு ஓதல், முன்னவர்க்கு பணியாற்றல், பொருளீட்டல்,

உழுதல், பசுக்காத்தல், வேட்டல் முதலிய ஆறு கர்ப்பங்கள் உண்டு. அவரவர் குலமரபுக்குரிய ஒழுக்கப்படி நடப்பதே அவரவர்க்கு பெரிய தவமாகும்.!

பிறவிகள் அனைத்திலும் மானிடப்பிறவி கிடைப்பது அரிதினும் அரிது. அந்த மனிதப் பிறவியே புண்ணியப் பிறவியாகும். பொருள்களைப் பார்ப்பதற்குரிய கண்களும், விஷயங்களைக் கேட்பதற்குரிய காதுகளும், இனிமையை உணர்வதற்கு நாக்கும், வாசனைகளை அறிவதற்குரிய நாசியும், காமவின் பந்தயப்பதற்குரிய மெய்யும் (உடம்பும்), நன்மை, தீமைகளை பகுத்து உணர்வதற்கு உணர்வும் இருப்பதால் மானிடப்பிறவியே சிறப்புடையது. இத்தகைய மானிடப்பிறவியை அடைந்து நல்வினைகளைச் செய்து நல்உலகை அடையாமல் தீய செயல்களை புரிந்து உயர்ந்த மானிடப் பிறவியை வீணாக்குபவர்கள் தான் உலகில் பலர் இருக்கிறார்கள். மண் ஆசை, பொன்னாசை, பொருளாசை எனும் மூன்று ஆசைகளால் மயக்கமுற்று மனசாட்சிக்கு மாறுபாடான செயல்களை செய்பவன் இறந்தபிறகு அவன் ஈட்டிய பொருள் அவனோடு செல்லுமோ என்றால் அது கொஞ்சங்கூட செல்லாமல் அவனை விட்டு விட்டு, அவன் வீட்டிலேயே தங்கிவிடும். வீடு வரை உறவு வீதி வரை மனைவி காடுவரை பிள்ளை, கடைசி வரை யாரோ... என்ற கண்ணதாசனின் வரிக்கேற்ப ஒருவன் இறந்தபின் உறவினர்களை அவனது உடம்போடு மயானம் வரை சென்று உடனே தம் வீடு மீண்டு விடுவார்கள். இறப்பதற்கு முன்பு அவனவன் செய்த பாவ புண்ணியங்களே மயானத்தையும் தாண்டி அவனவனுடன் செல்வனவாகும். இதனால் இறக்குமுன் அனைத்து தான தர்மங்களையும் செய்துவிட வேண்டும்.

தான தர்மம் செய்வதற்கு தகுந்த முறைகள் உள்ளன. ஒருவன் தானம் செய்யும் போது செய்யும் தானம் நல்லதாக இருத்தல் வேண்டும். தானம் வாங்குவோரும் நல்லவராக இருத்தல் வேண்டும். தானம் கொடுக்கப்படும் இடமும் தகுந்த இடமாக இருத்தல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் சேரும்போது செய்யும் தானம் ஒரு கோடி பயனைத் தரும். கற்றுணர்ந்த சான்றோருக்குக் கொடுக்கப்படும் தானம் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடையும். எந்த மனிதனும் தான் வாழுங் காலத்திலேயே தனக்கான தான தர்மங்

களைச் செய்துகொள்வது நல்லது. அவ்வாறு தானஞ் செய்ய விரும்புவோனுக்குப் புத்திரன் இருந்தால் அவனிடம் தான் தனக்காகத் தானஞ் செய்ய விரும்புவதைச் சொல்லி அவனுடைய ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகே தானத்தைச் செய்தல் வேண்டும். தந்தை இறந்த பிறகு அவனுடைய புத்திரன் சிரார்த்தம் செய்வதை விட தந்தை இறக்கும் சமயத்தில் அவன் தன் தந்தையின் அருகிலேயே நெருங்கியிருந்து தான தர்மங்களைச் செய்வது உத்தமமாகும்.

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானமாகும். அன்னதானம் என்பது தியாகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது. எந்த ஒரு கர்மாவும் அன்னதானம் இல்லாமல் நிறைவு அடைவதில்லை. அன்னதானத்திற்கு மேலானதொரு தானம் என்றும் இருந்த தில்லை. அன்னதானத்திற்கு யோக்கியன், அயோக்கியன், நல்லவன், கெட்டவன் என்ற வித்தியாசமில்லை. கால எல்லையும் இல்லை. அன்னம் மறைந்த முன்னோர்களின் ஆசியை பெறச் செய்கிறது. பித்ருக்களின் தோஷத்தைப் போக்குகின்றது. நமது வம்சம் வாழ பித்ருக்களின் ஆசி தேவை. மறைந்த முன்னோர்களுக்கு அன்னம் வழங்குவதே உயர்ந்த வழிபாடு. அவர்களை திருப்தி செய்ய அன்னதானம் சிறந்த மார்க்கம்.

அன்னதானத்தை அடுத்து திலகதானமும், கோதானமும் சிறப்பான தானங்களாகும். இவ்விரண்டு தானங்களும் மிகக் கொடிய பாவங்களை நசிக்க. ஆகையால் இவற்றை வேதசாஸ்திரங்களை ஒதியுணர்ந்த உத்தம பிராமணருக்கே வழங்க வேண்டும். மங்கையருக்கும் தனக்கு வேண்டியவருக்கும் இவற்றை சாதரணமாக கொடுக்கலாமே தவிர தானமாகக் கொடுக்க முடியாது. கோதானம் செய்யும் போது ஒரு பசுவை ஒருவனுக்கு மட்டுமே தானம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பசுவை பலருக்கு தானம் கொடுக்கக் கூடாது. கோதானம் கொடுத்து அந்தத் தானத்தை வாங்கியவர் அதை விற்று, அந்தத் தொகையை பங்கு போட்டுக் கொண்டாலும், பலர் கூடி ஒருவர் ஒரு மாதம் வைத்திருந்து மற்றொருவர் அடுத்தமாதம் வைத்திருந்து அனுபவித்துக் கொள்வது என்று விதித்துக் கொண்டாலும் தானம் கொடுத்தவன் தனது ஏழு தலையினரோடு நரகம் புகுவான். மனத்தூய்மை இல்லாமல் செய்யப்படும் நூறு கோதானங்களுக்கு எத்தனை பயன்

உண்டோ அத்தனை பயனும் ஒரு பசுவை நல்லவருக்கு தானஞ் செய்யும் போது கிடைத்துவிடும். ஒருவன் இறந்த பிறகு அவனைக் குறித்துச் செய்யப்படும் லட்சம் கோதானங்களுக்கு என்ன பயனோ அத்தனை பயனும் அவன் இறக்கும் காலத்தில் செய்யும் ஆயிரங் கோதானத்தாலேயே கிட்டி விடும். நூறு பசுக்களை தானம் செய்வதைவிட ஒரு பசுவை துன்புறுத்தாமல் இருப்பது நல்லது. ஒருவன் ஒரு பசுவைக் கொன்றுவிட்டு நூறு பசுவைக் கொன்றுவிட்டு நூறு பசுக்களைத் தானம் செய்தாலுங்கூட பசுவைக் கொன்ற பாவமே மேலானதாகும்.

ஒருவன் இறந்த பிறகு அன்னதானம் செய்தால் இறந்து செல்லும் ஜீவன் மார்க்கத்தில் வருந்தாமற் செல்வான். தீபதானம் செய்தால் இருள் வரியில் பிரகாசத்தோடு செல்வான். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலாவது, சதுர்த்தசியிலாவது, பெளர்ணமியிலாவது, ஒருவன் இறந்த தினத்திலாவது தீபதானம் செய்வது சிறப்பாகும். ஒருவன் இறந்தநாள் முதல் ஓராண்டு காலம் வரையிலும் தீபதானம் செய்தால் இறந்தவன் மேடு பள்ளம் இல்லாத நல்லதொரு வழியாக யமபுரியைச் சார்ந்து, அவனது குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யமபுரியில் இருந்தால் அவர்களையும் நல்லுகம் சேர்த்து தானும் நற்கதியை அடைவான். தீபதானத்திற்குள்ள மதிப்பு சிறிதல்ல. பிரமாலயத்திலும், தேவாலயத்திலும் வடக்கு முகமாவது கிழக்கு முகமாவது தீபம் வைக்க வேண்டும். தீபதானம் செய்பவன் தனக்கு எதிர்முகமாக தீபத்தை சுடர் விட்டெரியச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பூமிதானம் செய்தால் பூமியானது எத்தனை அடிகள் ஆழமாக இருக்கிறதோ அத்தனையாண்டுகள் அந்த ஜீவன் சுவர்க்கலோகத்தில் வசிப்பான். பூமியை தானம் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப்பிறகு அவாவினால் அந்தத் தானம் கொடுத்த பூமியை அபகரிக்க முயன்றவனும், தானம் கொடுத்த பூமியின் பயனைத் தானம் பெற்றவன் அடையாமல் கொடுத்தவனும், தானம் கொடுத்த நிலத்தின் பேரில் ஒருவன் வழக்கிட்டால் தானம் வழங்கியவனுக்கு உதவி செய்தவனும் பிரளயகாலம் வரையில் நரகவாகம் செய்வார்கள்.

ஒருவன் இறந்ததும் குடை, மாரடி தண்டம், வஸ்திரம், மோதிரம், உதககும்பம், ஆசனப்பலகை, அன்னம், பூஜைத்

திரவியம், பூணூல், தாமரிச்செம்பு, அரிசி ஆகியவற்றை பிராமணருக்கு தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குடைதானம் செய்தால் ஜீவன் யமபுரியை நோக்கிச் செல்லும் போது குளிர்ந்த நிழல், நிறைந்த மார்க்கமாகச் செல்வான். மாரடிதானம் செய்தால் குதிரை மேல் ஏறிச் செல்வான். அவன் செல்லும் வழியில் முள் முதலிய வற்றால் துன்பம் ஏதும் அடையாமல் செல்வான். ஆசானப் பலகையை யும், செப்புத்தாலியையும் சுயம்பாகம் பொருளையும் தானஞ் செய்தால் இறந்த பிறகு ஆகாய மார்க்கமாகவே இனிதாகச் செல்வான். அரிசியும், எள்ளும், பதின்மூன்று கடகமும், மோதிரமும். குடையும், விசிறியும், பாதரஷையையும் அவசியமாகக் தானஞ் செய்ய வேண்டும். யானை, குதிரை இவற்றைத் தானஞ் செய்தால் விசேஷமான புண்ணியமாகும். உருமைக் கிடாவைத் தானஞ் செய்யும் போது அதனுடன் ஏராளமான பொருட்களையும் தானஞ் செய்வது மிகவும் சிறப்பாகும். வெற்றிலை, பாக்கு, புஷ்பம் ஆகியவற்றைத் தானஞ் செய்தால் யமதூதர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து ஜீவனை வருந்தச் செய்ய மாட்டார்கள். ஆடைகளைத் தானஞ் செய்தால் யமதூதர்கள் ஜீவனின் முன்பு நல்ல உருவத்துடன் தோன்றுவார்கள். “என்” என்பது விஷ்ணுவின் வியர்வையில்ருந்து தோன்றியாதகையால் அந்தத் தானியம் மிகவும் பரிசுத்தமானது. அந்த என் இரு வகைப்படும். கறுப்பு என், வெள்ளை என், என்ற இரு வகையில் எந்த நிறமுள்ள என்னையேனும் தானங்களோடு சேர்த்துக் கொடுத்தால் அதிகப்பயன் உண்டாகும். அதாவது சிறப்புடையதாக அமையும். சிரார்த்த காலத்தில் கறுப்பு என்னை சேர்த்தால், பிதூர்த்தேவர்கள் மிகவும் திருப்தியடைவார்கள்.

மனிதனாகப் பிறந்தவன் என்றாவது ஒருநாள் இறந்தே தீர வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவன் மேலே சொன்ன தானங்களைத் தனக்குத் தானே செய்துகொள்ள வேண்டும். தானம் செய்ய வசதி இல்லாவிட்டால் தினமும் ஒரு ரூபாய் என்றாலும் தருமம் செய்ய வேண்டும்.

இறந்தபின் அவர்களுடைய பெயரில் செய்யும் தானத்தை விட, வாழும் காலத்தில் அவன் தானே முன்வந்து தானங்கள் செய்வானாகில் இறந்தபின் அவன் மோட்சபலனை அடைவான் என கருடபுராணம் சிறப்பாகக் கூறுகிறது.

அமாவாசை, புண்ணியதினம் விசேஷ பண்டிகை நாட்களில் காக்கைக்கு மட்டும் அன்னம் படைக்கிறார்கள். தினமும் புஜை முடித்த பிறகும் காக்கைக்கு அன்னமிடுதல் எல்லார் வீடுகளிலும் உண்டு. இதன் தாத்ரயம் என்ன?

பறவைகளில் காக்கைக்கு இரை போடுவது மனிதர்களிடம் வாழையடி வாழையாக வந்திருக்கும் ஒரு புனிதச் செயலாகும். காக்கை தவிர, மற்ற பட்சிகள், மிருகங்களுக்கு உணவு அளித்தால் மற்றவற்றை அழைக்காது; தானே சாப்பிட்டு விடும். ஆனால் காசும் கரைந்துண்ணும். ஒரு காசும் மற்ற காசுங்களை உணவு உண்ண அழைக்கிறது. காக்கைக்கு உணவு தருவதற்கான பலன்கள், புராண நூல்களில் விசேடமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மறைந்து யோனவர்கள் மீண்டும் உலகில் பிறந்து விடுகிறார்கள். பிறகு ஏன் “பித்ரு (தென் புலத்தாருக்கு) கடன்” செய்கிறார்கள்.

வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஆயுள் முடிந்து இறந்து விடுவார்கள். மீண்டும் உலகில் பிறவி எடுத்திருந்தாலும், நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கியிருப்பதற்காகவே, “பித்ரு கடன்” செய்யவேண்டும். அவர்கள் எப்பிறவியில் பிறந்திருப்பினும், இன்பமாக இருப்பதற்கு “பித்ரு கடன்” இன்றியமையாதது.

ஒரு மனிதனின் மரணத்திற்கும் பின்பு என்ன நிகழ்கிறது?

ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் செய்த நல்ல செயலுக்கு, தீய செயலுக்கு ஏற்றவாறு “மரணத்துக்குப்” பின் பலன் அவனை அடைகிறது. அதாவது மறுபிறப்பில்.

திவசம் கொடுக்க வழியில்லாதவர்கள் அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது செய்யலாமா?

பசுமாட்டிற்கு ஆகாரம் வைக்கலாம்.

இறந்தவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரின் படங்களையும் சுவாமி படங்களையும் சேர்த்து மாட்டலாமா?

சுவாமி படங்கள் இருக்கும் வரிசையில் வைக்காமல் வேறு வரிசையில் மாட்டலாம். சுவாமி படங்களுக்குக் கீழ் வரிசையில் அப்படங்களை மாட்டலாம். தனி இடத்தில் உயரமாக மாட்டலாம்.

சிரார்த்த திதி

ஒருவருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும்போது அவர் இறந்த தமிழ் மாதம், பட்சம், திதி எது என அறிந்து அத் திதியில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும்.

உதாரணமாக புரட்டாசி மாத பூர்வ (வளர்பிறை) பட்சத் தசமி திதியில் சிரார்த்தம் என்றால் அது நவராத்திரி இறுதிநாள் எனக் கொண்டு சிரார்த்த நிர்ணயம் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் நவராத்திரி இறுதிநாள் சிலவேளையில் ஐப்பசி மாதத்திலும் வரும். இப்படி வரும்போது சிரார்த்தத்திற்கு முதல் மாதம் சிரார்த்த திதியைப்பார்த்து நிர்ணயம் செய்துகொள்ள வேண்டும். சிலவேளை களில் உரியதிதி அம்மாதத்தில் அமையாது முதல் மாதத்திலும் அமையலாம். திதியானது பகல் 1 மணி 12 நிமிடத்திற்கும் 3 மணி 36 நிமிடத்திற்கும் இடையில் வியாபித்திருக்குமானால் அன்றே அந்தத் திதியைக் கொள்ள வேண்டும். காலையில் அந்தத் திதி இல்லா விட்டாலும் பரவாயில்லை. இந்நேரம் அபரான்ன காலம் எனப்படும்.

அமாவாசைக்கும் பெளர்ணமிக்கும் இடையிலுள்ள காலத்தைப் பூர்வபட்சம் என்றும் (வளர்பிறை) பெளர்ணமிக்கும் அமாவாசைக்கு மிடையிலுள்ள காலத்தை அபரபட்சம் (தேய்பிறை) என்றும் சொல்வர். திதியானது மாலை 3¹/₂ மணிக்குப் பின் ஆரம்பமாகி அடுத்தநாள் மதியம் வரை இருக்குமானால் அடுத்த நாள் செய்யலாம்.

திதியானது தமிழ் மாத ஆரம்பத்திலும் கடைசியிலும் வருமானால் பிந்தின திதியில் செய்ய வேண்டும். பிந்தின திதியில் மாதப்பிறப்பு, கிரகணதோஷம் இருக்குமானால் முந்தின திதியில் செய்ய வேண்டும்.

இரண்டு திதியும் மாதப்பிறப்பாக இருந்தால் பிந்தின திதியில் செய்யலாம்.

நன்றி நவீலல்

எமது குடும்ப குலவிளக்கின் அகாலமரணச் செய்தி கேட்டு அந்த இடத்திற்கு ஓடி வந்து உதவிய உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் தந்தி, தொலைபேசி, குறுந்தகவல் மூலம் ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறி எமக்கு அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், திருகோணமலை, கொழும்பு, வவுனியா, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களிலிருந்து தூரம் பாராது நேரம் பாராது ஓடி வந்து ஆறுதல் தெரிவித்தும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டும் பதாதைகள் கட்டியும் அனுதாபம் தெரிவித்த உள்ளங்களான

- ❖ பட்டணமும் சூழலும் பிரதேச செயலகத்தின் பிரதேச செயலரும் உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள், பட்டதாரி பயிலுநர்கள் உள்ளிட்ட வருகைதந்த அனைவருக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை மாவட்ட செயலக மேலதிக அரச அதிபர் உள்ளிட்ட அனைத்து உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ கோமரன்கடவல பிரதேச செயலக பிரதேச செயலர் மற்றும் வருகைதந்த உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை மாவட்ட கணக்காளர் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும்.
- ❖ நிலஅளவைத் திணைக்களத்தின் பிரதி நிலஅளவை நாயகம் மாகாண அலுவலகம். மாவட்ட அலுவலகம் - திருமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் வவுனியா, யாழ்ப்பாண மாவட்ட அலுவலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை திருக்கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியின் பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்க குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் பழையமாணவர் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும்.
- ❖ குச்சுவெளி பிரதேச செயலர் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ கிழக்கு மாகாண சபை பிரதம செயலாளர், பிரதி பிரதம செயலாளர் - நிதி, மற்றும் வருகைதந்த உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து வருகை தந்த வங்கி உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை உயர்தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் விரிவுரை யாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கும்.

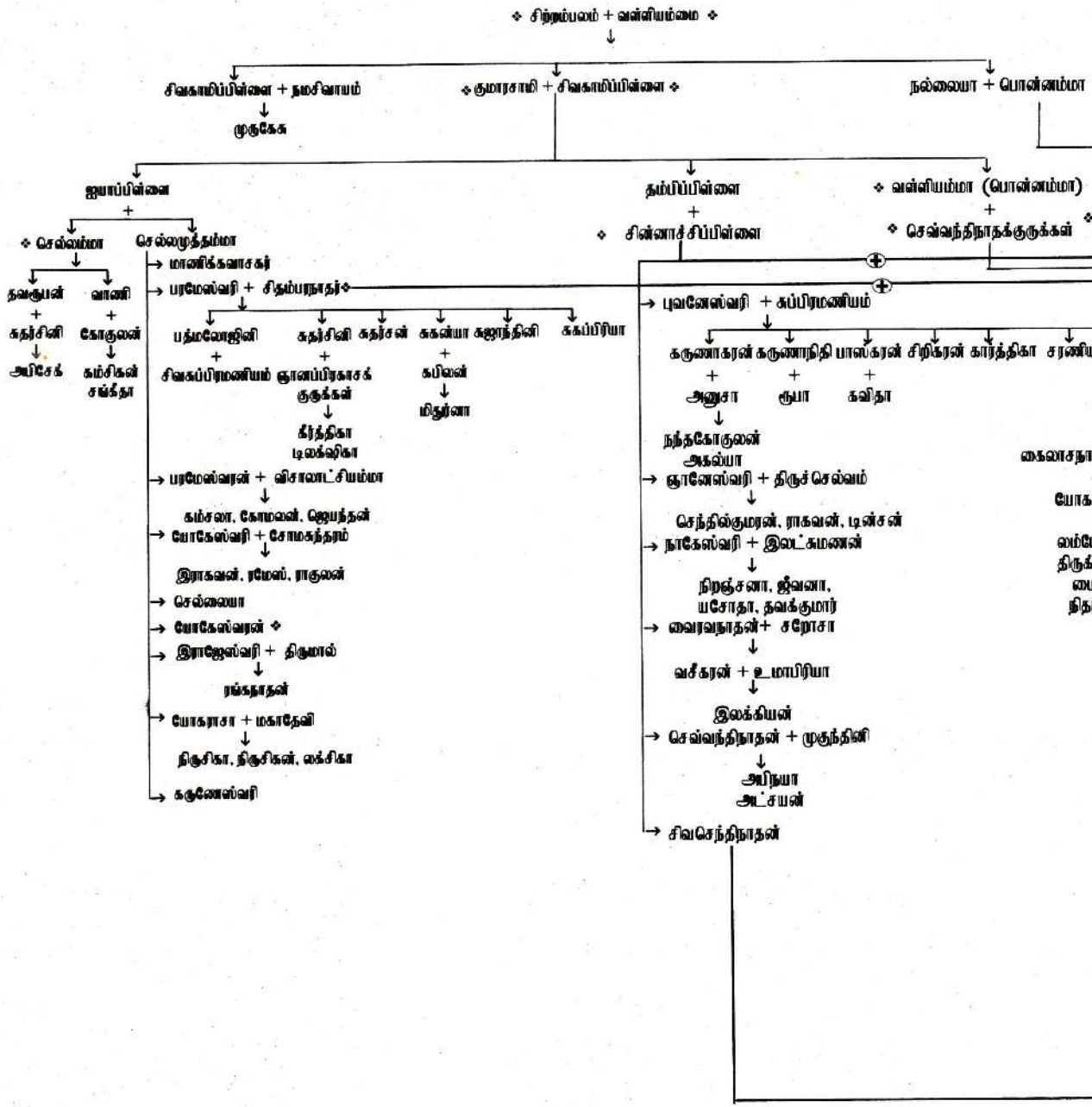
- ❖ வடக்கு மாகாணசபை கணக்காளர் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும்.
- ❖ வடக்கு மாகாணசபை பிரதி பிரதம செயலாளர் - நிதி, பிரதி பிரதம செயலாளர் - திட்டமிடல் உள்ளிட்ட வருகைதந்த உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ கணக்காய்வு அதிபதி திணைக்களத்தின் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, கிளிநொச்சி, திருகோணமலை மற்றும் மட்டக்களப்பு அலுவலகங்களில் இருந்து வருகைதந்த உத்தியோகத்தர்களுக்கும்.
- ❖ திருகோணமலை மற்றும் யாழ்ப்பாண உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும்.
- ❖ வரணி கலை வர்த்தகக் கல்லூரி மற்றும் சமூக விஞ்ஞான கல்லூரி சாவகச்சேரி மாணவர்களுக்கும்.
- ❖ சாவகச்சேரி பிரதேச செயலக பிரதேச செயலர் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள், கிராம உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள், பட்டதாரி பயிலுநர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும்.
- ❖ ஏனைய துறைசார், திணைக்களம்சார் ஊழியர்கள் அலுவலர்களுக்கும்.
- ❖ அத்துடன் பெயர் குறிப்பிட மறந்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும்.

சபிண்டகரணக் கிரியைகளின் போது உதவி புரிந்தோர்க்கும் கிரியைகள் ஆற்றிய குருக்கள்மாருக்கும், கிரியைகள் நல்லபடியாக இடம்பெற ஒத்துழைத்த உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் அனைவருக்கும்.

மீளாத்துயரில் விட்டுப்பிரிந்த எமது குடும்பத் தலைவி வைதேகி சிவசெந்திநாதன் அவர்களின் ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்தனை செய்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும், இம்மலரை அழகுற அச்சேற்றிய சிவரஞ்சனம் அச்சகத்தினருக்கும் இருகரம் கூப்பி எமது குடும்பத்தின் சார்பில் நன்றி நவில்கிறோம்.

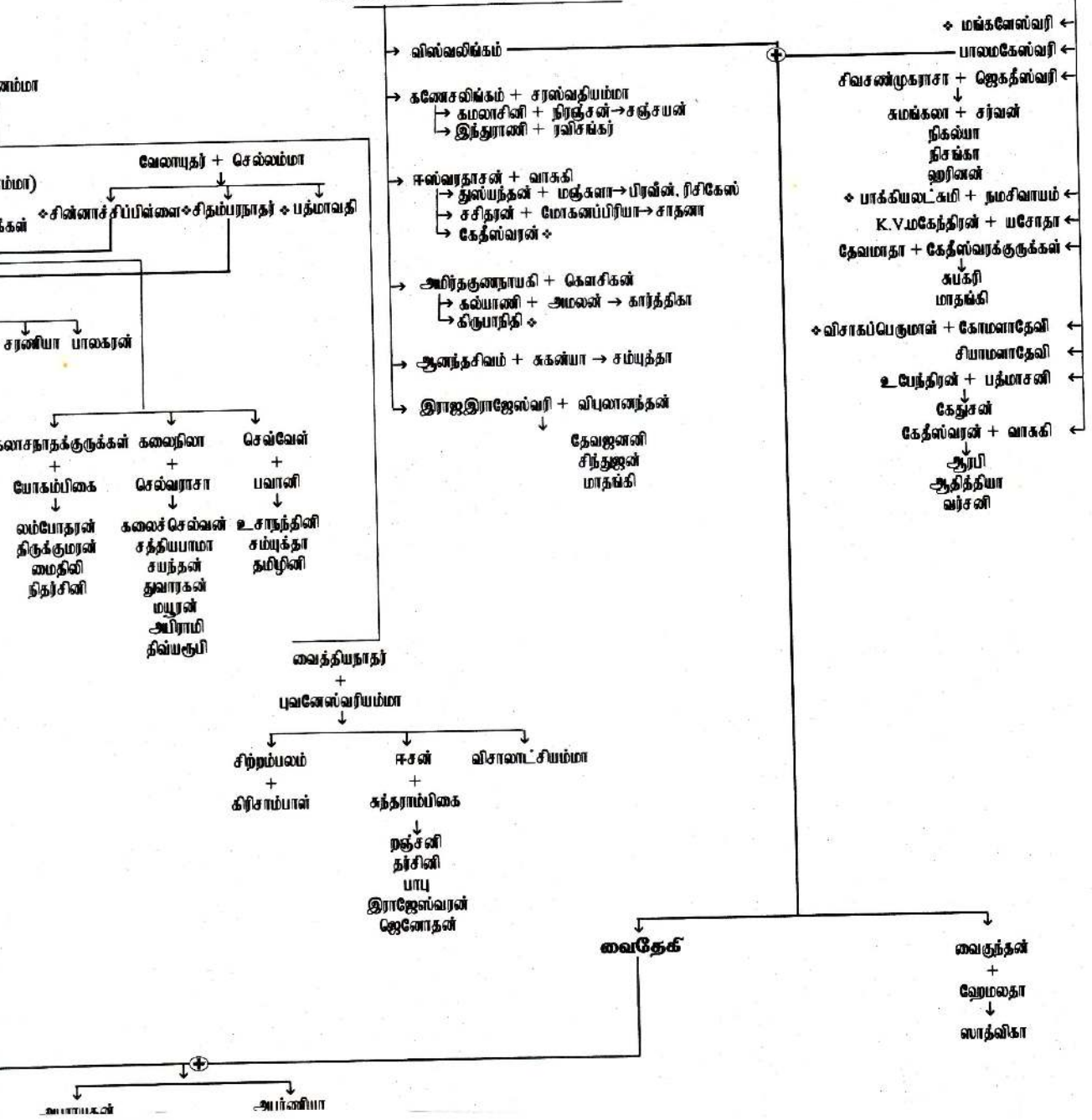

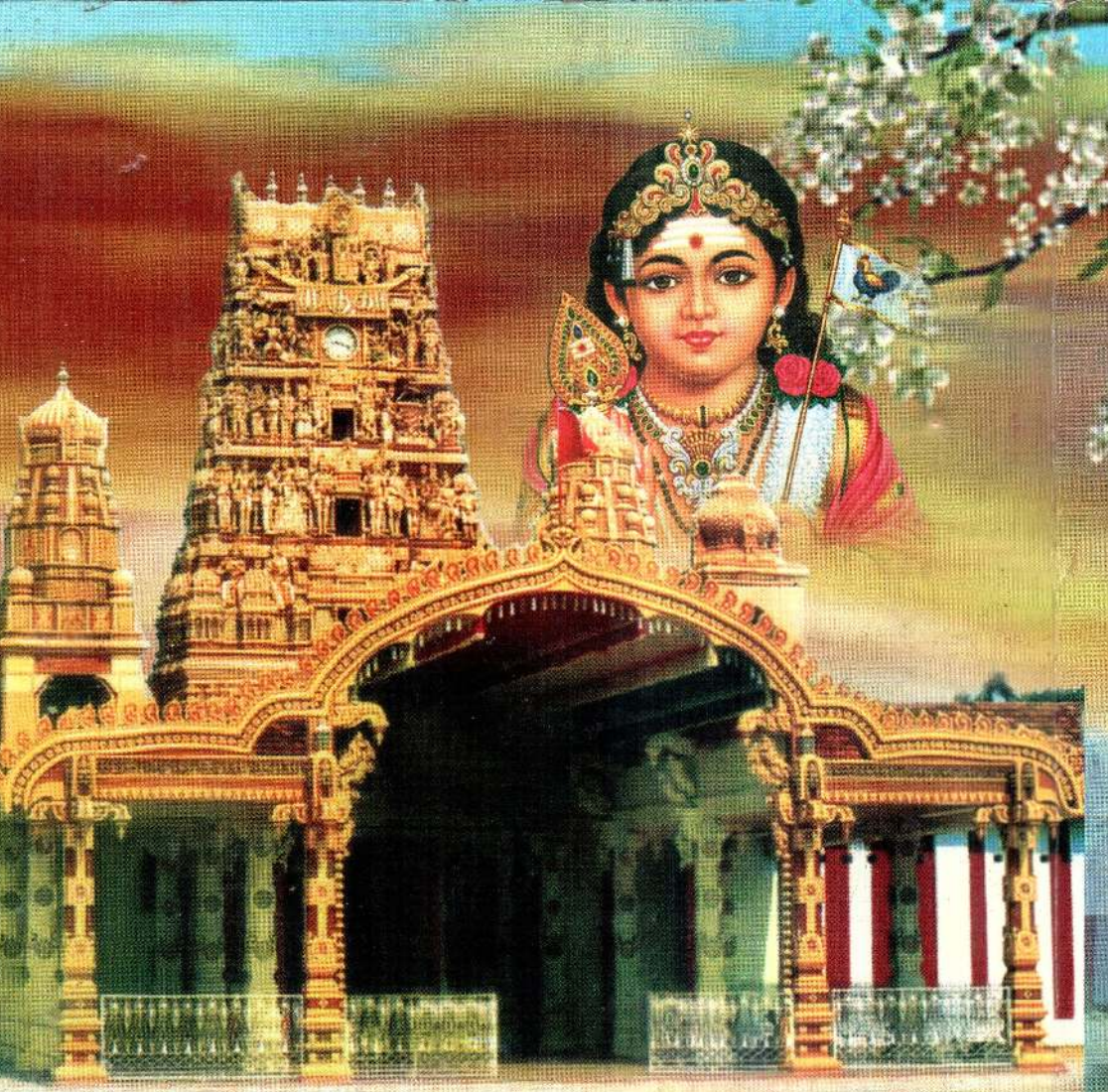
**இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.**

விஸ்வலிங்கம் சின்னப்புஜயர் + சிவபாக்யம்

நடராஜக்குருக்கள் + இராஜேஸ்வரி

நான் மறந்து போகலனாடி - கிளியே!
நல்லூரான் தஞ்சமடி